A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2021. május 19.*

„Dömping – Kínából származó egyes öntöttvas áruk behozatala – Végleges dömpingellenes vám – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Egyesület – Kereshetőségi jog – Az eljáráshoz fűződő érdek – A kár meghatározása – A behozatalok volumenének kiszámítása – Makrogazdasági és mikrogazdasági mutatók – Mintavétel – Az uniós gazdasági ágazat termelési költségének kiszámítása – A csoporton belül számlázott árak – Okozati összefüggés – A betudhatóságra és a be nem tudhatóságra vonatkozó elemzés – A kár szegmentált elemzésének hiánya – Az áralákínálás jelentőségének értékelése – Az információk bizalmas kezelése – A védelemhez való jog – Termékkódonkénti módszer – A termékek összehasonlíthatósága – A rendes érték kiszámítása – Analóg ország – A héa alapján történő kiigazítás – Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség meghatározása”

A T-254/18. sz. ügyben,

a **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products** (székhelye: Peking [Kína], és az I. mellékletben megnevezett többi felperes,[1] képviselik őket: R. Antonini, E. Monard és B. Maniatis ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Maxian Rusche és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

az **EJ Picardie** (székhelye: Saint-Crépin-Ibouvillers [Franciaország], és a II. mellékletben megnevezett többi beavatkozó fél,[2] képviselik őket: U. O’Dwyer, B. O’Connor solicitors és M. Hommé ügyvéd)

beavatkozó felek,

* Az eljárás nyelve: angol.

[1] A többi felperes felsorolását csak a feleknek kézbesített változat melléklete tartalmazza.

[2] A többi beavatkozó fél felsorolását csak a feleknek kézbesített változat melléklete tartalmazza.

a Kínai Népköztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről szóló, 2018. január 29-i (EU) 2018/140 bizottsági végrehajtási rendeletnek (HL 2018. L 25., 6. o.) a felpereseket érintő részében történő megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise, P. Nihoul (előadó), R. Frendo és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: E. Artemiou tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. június 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2016. október 31-én az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikkének megfelelően panaszt nyújtottak be az Európai Bizottsághoz, annak érdekében, hogy az a Kínai Népköztársaságból és az Indiai Köztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozóan dömpingellenes eljárást indítson.

2 E panaszt hét európai uniós gyártó terjesztette elő, nevezetesen a Fondatel Lecomte SA, a Fonderies Dechaumont SA, a Fundiciones de Odena, SA, a Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, a Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, a Saint-Gobain PAM SA és az Ulefos Oy (a továbbiakban: panaszosok). A panaszt két uniós gyártó, az EJ Picardie és a Montini SpA támogatta.

3 Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2016. december 10-án közzétett értesítéssel (HL 2016. C 461., 22. o.) a Bizottság dömpingellenes eljárást indított a szóban forgó behozatalok tárgyában.

4 A vizsgálat tárgyát képező termékek körébe „a lemezgrafitos öntöttvasból (szürke vas) vagy gömbgrafitos öntöttvasból (más néven alakítható öntöttvas) készült egyes áruk, valamint ezek részei [tartoztak; ezeket az árukat az alábbiakra használták:] földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek és/vagy földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek nyílásainak lefedése, és […] földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek megközelíthetőségének és/vagy földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek megtekinthetőségének biztosítása” (a továbbiakban: érintett termék).

5 A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2015. október 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2013. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

6 2017. augusztus 16-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2017/1480 végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 211., 14. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet). A Bizottság az Indiai Köztársaságból származó behozatal tekintetében nem állapított meg semmilyen dömpinget.

7 A dömpingellenes eljárást követően a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről szóló, 2018. január 29-i (EU) 2018/140 végrehajtási rendeletet (HL 2018. L 25., 6. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).

8 A China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (a továbbiakban: CCCME) egy kínai jog szerinti egyesület, amelynek tagjai között szerepelnek az érintett termék kínai exportáló gyártói. A CCCME részt vett a megtámadott rendelet elfogadásához vezető közigazgatási eljárásban.

9 Az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy kilenc kínai exportáló gyártó, amelyek közül kettőt a Bizottság jelölt ki a vizsgálat céljából kiválasztott kínai exportáló gyártók mintájába.

Az eljárás és a felek kérelmei

10 A Törvényszék Hivatalához 2018. április 23-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek, vagyis a CCCME és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy előterjesztették a jelen keresetet. Az ellenkérelmet, a választ és a viszonválaszt 2018. augusztus 22-én, 2018. november 12-én, illetve 2019. február 23-án nyújtották be.

11 A Törvényszék Hivatalához 2018. július 26-án benyújtott beadványával az EJ Picardie és a II. mellékletben megnevezett többi jogi személy kérte, hogy a jelen ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2018. október 24-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást.

12 2018. december 13-án a beavatkozó felek beavatkozási beadványt nyújtottak be a Törvényszék Hivatalához. A felperesek és a Bizottság 2019. január 24-én benyújtották az e beadványra vonatkozó észrevételeiket.

13 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, a jelen ügyet pedig e tanács elé utalták.

14 A negyedik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

15 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (kibővített negyedik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, valamint felhívta a Bizottságot egy dokumentum benyújtására. A felek az előírt határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre és az iratok benyújtására irányuló felhívásra.

16 A Törvényszék a 2020. június 29-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését.

17 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet a rájuk, valamint a CCCME-nek az A.2. mellékletben említett tagjaira vonatkozó részében;

– a Bizottságot és a beavatkozó feleket kötelezze a költségek viselésére.

18 A felperesek továbbá azt kérik a Törvényszéktől, hogy pervezető intézkedésként rendelje el, hogy a Bizottság nyújtsa be a kínai és indiai exportáló gyártók behozatalainak mennyiségére, a kárra és dömpingkülönbözetére vonatkozó számításokat és forrásadatokat.

19 A beavatkozó felek által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant;

– másodlagosan utasítsa el a keresetet mint részben elfogadhatót;

– harmadlagosan utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

20 A beavatkozó felek által támogatott Bizottság a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságával szemben több elfogadhatatlansági kifogást is megfogalmaz, amelyek a következőkön alapulnak:

– a keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiánya (az elsődlegesen felhozott első elfogadhatatlansági kifogás);

– annak lehetetlensége, hogy a CCCME saját nevében és tagjai nevében eljárjon (a másodlagosan felhozott második és harmadik elfogadhatatlansági kifogás);

– a kereset elfogadhatatlansága annyiban, amennyiben azt az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nyújtotta be (a szintén másodlagosan felhozott negyedik elfogadhatatlansági kifogás).

21 Ezen elfogadhatatlansági kifogásokat az alábbi pontokban elemzem.

A keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiányáról

22 Elsődlegesen a Bizottság az első elfogadhatatlansági kifogásában azt állítja, hogy a kereset teljes egészében elfogadhatatlan, mert a keresetlevél nem felel meg az egyértelműség és pontosság eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában előírt minimális követelményeinek, mivel a megtámadott rendeletet vitató jogalanyoknak a „felperesek” kategóriájába való besorolása nem teszi lehetővé az általuk a keresetlevélben előterjesztett kérelmek azonosítását.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke értelmében, amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése és az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja alapján a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a felperes nevét, valamint a felhozott jogalapok rövid ismertetését.

24 Ezen elemeknek kellően világosaknak és pontosaknak kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék az alperes számára védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további információ nélkül határozni tudjon a keresetről (2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 93. pont).

25 A jelen ügyben a Bizottság nem azt állítja, hogy a felpereseket nem jelölték meg megfelelően, vagy hogy a jogalapok nem kellően egyértelműek, hanem arra hivatkozik, hogy a felperesek keresetükben nem pontosították az általuk hivatkozott jogalapokat, holott e pontosítások szükségesek a jogállásuk által a felhozott jogalapok elfogadhatóságára gyakorolt hatás értékeléséhez.

26 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben a felperesek és a felhozott jogalapok közötti kapcsolatra vonatkozó lényeges elemek kitűnnek a keresetlevélből.

27 A keresetlevél 1. pontja ugyanis pontosítja, hogy a keresetet először is a CCCME bizonyos kérelmek tekintetében saját nevében nyújtja be, másodszor a tagjai nevében eljáró CCCME nyújtja be, harmadszor pedig kilenc olyan kínai exportáló gyártó terjeszti elő, amelyek egyénileg járnak el, a CCCME közvetítése nélkül.

28 Ezen információkból az következik, hogy kizárólag a CCCME által saját nevében benyújtott megsemmisítés iránti kérelem korlátozott.

29 A saját nevében eljáró CCCME által benyújtott kereset terjedelmét a keresetlevél 5. pontja akként jelöli meg, hogy az az őt megillető eljárási jogok védelmére irányul, azzal, hogy ennek keretében a CCCME a megfelelő ügyintézés elvének, a védelemhez való jognak és az alaprendelet bizonyos rendelkezéseinek, nevezetesen az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének, 19. cikke (1)–(3) bekezdésének, valamint 20. cikke (2) és (4) bekezdésének megsértésére hivatkozik.

30 Így a Bizottság állításával ellentétben a keresetlevél alapján kapcsolat állapítható meg a jogalapok és az azokra hivatkozó felperesek között.

31 Ebből következik, hogy a Bizottságnak lehetősége volt arra, hogy a felperesek jogállásában fennálló különbségeknek a jogalapok elfogadhatóságára gyakorolt hatását figyelembe véve terjessze elő védekezését, valamint arra, hogy e pontokra vonatkozóan kérelmeket terjesszen elő, továbbá hogy a Törvényszék a fenti 24. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ügy teljes ismeretében gyakorolhatja felülvizsgálati jogkörét.

32 E körülmények között az első elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

A kereset elfogadhatóságáról abban a vonatkozásban, hogy azt a CCCME a saját nevében nyújtotta be

33 Keresetében a CCCME jelzi, hogy saját nevében jár el az alaprendelet alapján a vizsgálat során számára biztosított eljárási jogok védelme érdekében.

34 A beavatkozó felek által támogatott Bizottság szerint a kereset e tekintetben elfogadhatatlan, mivel a CCCME nem a tagjainak az érdekeit képviselő egyesület, hanem az a Kínai Népköztársasághoz tartozik. Ennélfogva nem hivatkozhat a képviseleti szervezetek és az érdekelt felek számára az alaprendeletben biztosított eljárási jogokra, hanem e rendeletre tekintettel az exportáló ország képviselőjének jogállását kell biztosítani számára, amely legfeljebb tájékoztatáshoz való jogot biztosít neki.

35 Ezen, másodlagosan előterjesztett és a kereset elfogadhatóságával szemben felhozott második elfogadhatatlansági kifogást tartalmazó álláspont alátámasztására a Bizottság és a beavatkozó felek a következőket adják elő.

36 Először is, a CCCME alapszabályának 4. cikke, mivel azt írja elő, hogy a CCCME a kínai polgári ügyek minisztériuma és a kereskedelmi minisztérium felügyelete, irányítása és szakmai iránymutatásai szerint jár el, azt támasztja alá, hogy a CCCME a kínai közigazgatás egyik munkacsoportja, nem pedig szakmai egyesület.

37 Másodszor, a CCCME tagjainak közgyűlése csak ötévente ülésezik, amint az kitűnik az alapszabály 16. cikkéből, noha az említett közgyűlést a csoport legmagasabb szintű hatóságaként mutatják be, és ennek alapján a CCCME alapszabályának 14. cikkében felsorolt hatáskörökkel kell rendelkeznie.

38 Harmadszor, a kínai kereskedelmi kamarák kormányzati intézmények és a kínai kommunista párt átszervezéséből származnak. A párt és a hatóságok meghosszabbításaként játszott szerepük azonban alapvetően nem változott ezen átszervezés során. Magatartásukat a hatóságok határozzák meg, így nem rendelkeznek az ahhoz szükséges függetlenséggel, hogy képviseleti szervezeteknek lehessen őket tekinteni.

39 Negyedszer, a CCCME-t az egyesületek irányítására hatáskörrel rendelkező nemzeti hivatal irányítja az egyesületekre alkalmazandó kínai jogszabályoknak megfelelően, ami azzal a következménnyel jár, hogy a Kínai Népköztársaság előzetes engedélye nélkül semmilyen kezdeményezést nem tehet és semmilyen álláspontot nem képviselhet.

40 Ötödször, a kínai kereskedelmi minisztériummal fennálló szoros kapcsolatot bizonyítja, hogy e minisztérium egyik igazgatóhelyettese részt vett a CCCME 2016. december 9-i ülésén, a Bizottság által akkoriban tervezett, a megtámadott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat elemzése érdekében. E beavatkozást illetően, amelynek fennállását az említett találkozónak a felperesek által benyújtott jegyzőkönyve tanúsítja, a Bizottság kiemeli, hogy az megerősíti azt a tényt, hogy a CCCME vizsgálatban való részvétele a Kínai Népköztársaság számára a vizsgálat lefolytatásának ellenőrzésére szolgáló eszközt jelentett. A CCCME ezen ellenőrzés elvégzése érdekében vett részt rendszeresen a Bizottság tisztviselői által a kínai exportáló gyártók székhelyén végzett szemléken. Ez utóbbiak egyébként másolati címzettként szerepeltek a Bizottsággal váltott valamennyi elektronikus levélben, még akkor is, ha nem tagjai a CCCME-nek.

41 A beavatkozó felek a maguk részéről azt állítják, hogy a Kínai Népköztársaság utasítására a CCCME az Unió és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által hozott kereskedelmi védintézkedések legitimitásának gyengítésére irányuló stratégiát hajt végre. Ez abban nyilvánul meg, hogy a jelen jogvitában a CCCME két alapvető változás elérése érdekében érvel: egyrészt a Törvényszék által a megtámadott rendelet jogszerűsége felett gyakorolt felülvizsgálat kiterjesztése, másrészt pedig a Bizottság által összeállított vizsgálati aktában szereplő bizalmas adatokhoz való teljes hozzáférés biztosítása érdekében.

42 Hatodszor, a beavatkozó felek azzal érvelnek, hogy a CCCME az internetes oldalán maga is olyan szervezetként mutatja be magát, amelynek feladata a nemzeti piacgazdasági rendszer kiigazítása és szabályozása. E gondolatmenetet követve a felperesek rámutatnak, hogy a CCCME keretén belül ipari önszabályozási munkacsoportot hoztak létre annak érdekében, hogy elkerüljék a kínai vállalkozások közötti káros versenyt a külkereskedelem és a külföldi mérnöki piacok terén.

43 Hetedszer, a felperesek által benyújtott igazolások azt mutatják, hogy az a 19 vállalkozás, amelynek nevében a CCCME állítólag eljár, nem volt tagja e szervezetnek a vizsgálat során, hanem csak 2017 decembere és 2018 januárja között váltak taggá. Ilyen körülmények között a CCCME nem állíthatja, hogy e tagok valódi képviseleti szervezete. Egyébként pedig a CCCME internetes oldala nem említi az öntöttvas árukat az ezen egyesület által lefedett tevékenységi ágként.

44 Az állásfoglalás céljából emlékeztetni kell arra, hogy amikor a keresetnek vagy a kereset egy részének elfogadhatóságával szemben emelt kifogást terjesztenek elé, az uniós bíróságra háruló feladat annak eldöntése, hogy az ilyen kifogásokkal kapcsolatban az ítélkezési gyakorlatban előírt követelmények teljesülnek-e.

45 A jelen ügyben úgy tűnik, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint annak megállapításához, hogy a CCCME saját nevében jogosult-e keresetet indítani, meg kell vizsgálni, hogy rendelkezik-e egyrészt kereshetőségi joggal, másrészt pedig az eljáráshoz fűződő érdekkel, amint azt az EUMSZ 263. cikk megköveteli (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

– ***A kereshetőségi jogról***

46 A kereshetőségi jogot illetően az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése előírja, hogy bármely természetes vagy jogi személy az ugyanezen rendelkezés első és második bekezdésében említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.

47 Mivel a CCCME nem címzettje a megtámadott rendeletnek, el kell dönteni, hogy amennyiben saját nevében benyújtott kereset benyújtásával eljárási jogait kívánja megvédeni, hivatkozhat-e az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt második esetre, vagyis arra, amikor a felperes bizonyítani tudja, hogy egyrészt személyében, másrészt pedig közvetlenül érinti őt a megtámadott jogi aktus.

48 E két követelmény (személyében való érintettség és közvetlen érintettség) az alábbi pontokban kerül vizsgálatra.

49 Az ítélkezési gyakorlat szerint a személyében való érintettség azt feltételezi, hogy a megtámadott jogi aktus sajátos jellemzői vagy az őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti a felperest, és ezáltal az ilyen határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.).

50 Valamely személynek egy megtámadott jogi aktus elfogadását eredményező eljárásban való bármiféle részvétele nem elegendő ahhoz, hogy ezt a személyt a kérdéses jogi aktus tekintetében egyénítse (lásd ebben az értelemben: 1983. október 4-i Fediol kontra Bizottság ítélet, 191/82,

EU:C:1983:259, 31. pont; 2002. január 17-i Rica Foods kontra Bizottság ítélet, T-47/00, EU:T:2002:7, 55. pont; 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, EU:T:2016:340, 81. pont).

51 Ezzel szemben a személyében való érintettség bizonyítottnak tekinthető, ha valamely uniós jogi rendelkezés valamely uniós jogi aktus elfogadásához olyan eljárás követését írja elő, amelynek keretében e személy vagy szervezet eljárási jogokat, köztük a meghallgatáshoz való jogot érvényesíthet, mivel az őt megillető sajátos jogi helyzet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében egyéníti őt (lásd ebben az értelemben: 1983. október 4-i Fediol kontra Bizottság ítélet, 191/82, EU:C:1983:259, 31. pont; 2002. január 17-i Rica Foods kontra Bizottság ítélet, T-47/00, EU:T:2002:7, 55. pont; 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, EU:T:2016:340, 81. pont).

52 Ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás során e rendelet kibocsátója biztosított-e olyan eljárási jogokat a CCCME-nek, amelyek védelmét az uniós bíróság előtt a saját nevében eljárva is megkísérelhetné.

53 E vizsgálat keretében meg kell állapítani, hogy a CCCME számára a Bizottság annak kérelmére az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdése alapján engedélyezte a vizsgálat irataiba való betekintést, és ezt az engedélyt 2016. december 16-án adták meg.

54 Ezt követően a Bizottság az alaprendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően közölte a CCCME-vel az általa tett ideiglenes megállapításokat. Az ügy iratai szerint e közlésre 2017. augusztus 17-én került sor. A CCCME 2017. szeptember 15-én írásbeli észrevételeket nyújtott be az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban.

55 Ezt követően a CCCME az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően 2017. november 8-án megkapta a végleges következtetéseket, amelyekben a Bizottság végleges intézkedések bevezetésére irányuló javaslatot kívánt tenni.

56 E végleges következtetéseket illetően a CCCME 2017. november 20-án írásbeli észrevételeket nyújtott be, amelyekre a Bizottság válaszolt, amint az a megtámadott rendelet (9) preambulumbekezdésében szerepel.

57 Végül a Bizottság biztosította a CCCME számára a vizsgálat keretében szervezett két meghallgatáson való részvételhez való jogot, amint azt az alaprendelet 6. cikkének (5) bekezdése előírja azon személyek vagy szervezetek számára, akik, illetve amelyek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben meghatározott határidőn belül írásban kérik a meghallgatást, bizonyítva, hogy az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz rájuk, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

58 Ezen eljárási elemekből következik, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárás során mindvégig érdekelt félnek tekintette a CCCME-t, amely számára biztosítani kell az alaprendeletben előírt eljárási jogokat.

59 E jogállásnak és az abból eredő jogoknak a CCCME tekintetében történő elismerését a megtámadott rendelet rögzítette, amelynek (25) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az alaprendeletben foglalt rendelkezések alapján e szervezetet olyan érdekelt félnek kell tekinteni, amely többek között a kínai öntvényágazatot képviseli.

60 Ennek alapján meg kell állapítani, hogy a CCCME – mivel ily módon a Bizottság a közigazgatási eljárás során egyénítette – megfelel az ítélkezési gyakorlat által annak érdekében támasztott követelményeknek, hogy a megtámadott rendelet által személyében érintettnek lehessen tekinteni az eljárási jogainak védelme céljából a saját nevében benyújtott keresetet illetően.

61 E következtetést vitatják a Bizottság és a beavatkozó felek, amelyek – anélkül, hogy megkérdőjeleznék azt a tényt, hogy az alaprendelet alapján a vizsgálat során eljárási jogokat és különleges jogállást biztosítottak a CCCME-nek – úgy érvelnek, hogy ez a helyzet valójában tévedésből ered. A Törvényszék előtti védekezésének előkészítése során a Bizottság megjegyezte, hogy a CCCME számára, mivel a Kínai Népköztársasághoz tartozó szerv, valójában nem biztosítható az alaprendeletben előírt jogállás és eljárási jogok. Még ha az elismerésre a bíróság előtti eljárás szakaszában kerül is sor, ezen intézmény szerint az ilyen hiba elismerésének a CCCME által a saját nevében benyújtott kereset elfogadhatatlanságát kellene maga után vonnia.

62 Ezen érvre válaszul egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az elfogadhatósággal kapcsolatos kifogás tárgyában eljáró uniós bíróságnak azt kell megvizsgálnia, hogy a Szerződésből eredő követelmények teljesülnek-e, és hogy e vizsgálat annak megállapításához vezetett, hogy a jelen ügyben valóban ez volt a helyzet.

63 Másrészt meg kell állapítani, hogy a Bizottság érvelése azt sugallja, hogy az alaprendelet alapján általa a CCCME számára biztosított jogi helyzetet figyelmen kívül kell hagyni a jelen kereset szempontjából, mivel e jogi helyzet neki betudható tévedésből ered.

64 Márpedig az ilyen hiba, még ha be is bizonyosodik, nem szüntetheti meg a közigazgatási eljárás során elismert és biztosított jogokat, különösen mivel a megtámadott jogi aktus kibocsátójának lehetősége van kijavítani az általa a jogi aktus elfogadása során elkövetett hibákat. Így e kibocsátó a tévedés észlelésekor dönthet úgy, hogy visszavonja az érintett fél tekintetében elismert eljárási jogokat és jogállást, ez utóbbi azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy ebben az esetben kérje az uniós bíróságtól az így hozott határozat érvényességének felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2000. január 27-i BEUC kontra Bizottság ítélet, T-256/97, EU:T:2000:21, 27. és 84. pont). Ha a hibát a közigazgatási eljárás lezárását követően azonosítják, amint az a jelen ügyben a Bizottság által előadott érvelés szerint történt, a megtámadott jogi aktus kibocsátójának továbbra is lehetősége van visszavonni az aktust és megismételni az eljárást, a hibát abban a szakaszban kijavítva, amelyben azt elkövették (lásd ebben az értelemben: 2016. március 16-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, T-103/14, EU:T:2016:152, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), újfent az érdekelt fél azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy vitassa a vele szemben hozott határozatot.

65 Ebből következik, hogy a Bizottság által a beavatkozók támogatásával megfogalmazott érvet el kell utasítani.

66 Amennyiben szükséges, jelezni kell, hogy a Bizottság azt is állítja, hogy még ha a CCCME érvényesíthetné is az alaprendeletből eredő eljárási jogait, e szervezetet az említett rendelet értelmében vett képviseleti szervezetnek, nem pedig ugyanezen rendelet értelmében vett érdekelt félnek kell tekinteni. Márpedig a képviseleti szervezeti jogállás az érdekelt felek számára nyitva álló eljárási jogoknál korlátozottabb eljárási jogokat biztosít, ami azzal a következménnyel jár, hogy a keresetet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani a CCCME által hivatkozott bizonyos eljárási jogok tekintetében, amelyeket az alaprendelet csak az érdekelt feleknek biztosít.

67 Ezen érv megválaszolásához elegendő jelezni, hogy a CCCME-nek a Bizottság általi ezen bemutatása nem felel meg a megtámadott rendeletben rögzítetteknek, amelynek indokolása a jelen kereset keretében figyelembe veendő elemet képezi.

68 A megtámadott rendeletben ugyanis a Bizottság teljesen egyértelműen elismerte a CCCME érdekelt fél jogállását, amint azt a Törvényszék a fenti 59. pontban megállapította. Így a (25) preambulumbekezdésben a következőképpen fogalmazott:

„[A] Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügy nyilvános, az érdekeltek – köztük a CCCME – rendelkezésére bocsátott aktája minden olyan, a vizsgálatban felhasznált releváns információt tartalmazott, amely szükséges ahhoz, hogy az érdekeltek megfogalmazzák észrevételeiket. A bizalmasnak tartott információkról a nyilvános akta tartalmas összefoglalókat tartalmazott. A nyilvános aktához minden érdekelt fél, köztük a CCCME is rendelkezett hozzáféréssel és betekintési lehetőséggel. A Bizottság a CCCME-t illetően megjegyezte, hogy bár az többek között a kínai öntvényágazat képviseletét is ellátja, a CCCME-t a mintában szereplő exportáló gyártók közül egyetlen egy sem hatalmazta fel a bizalmas információihoz való hozzáférésre. A mintában szereplő, egyes kínai exportáló gyártóknak megküldött bizalmas nyilvánosságra hozatalt tehát nem volt mód a CCCME rendelkezésére bocsátani.”

69 Egyébiránt, amint az a fenti 53–58. pontból kitűnik, a Bizottság az eljárás során elismerte a CCCME számára az eljárás során a képviseleti szervezetek vonatkozásában kifejezetten biztosított eljárási jogokat, mint például az alaprendelet 20. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt azon eljárási jogokat, amelyek lehetővé teszik az azon lényeges tényekről és szempontokról való tájékozódást, amelyek alapján az ideiglenes intézkedéseket meghozták, vagy amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére irányuló javaslatok alapulnak, mind pedig az egyéb, e rendelet alapján valamennyi érdekelt fél számára megkülönböztetés nélkül biztosított eljárási jogokat, mint a 6. cikk (5) bekezdése szerinti meghallgatáshoz való jogot.

70 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a CCCME megfelel azoknak a követelményeknek, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében érintettnek lehessen tekinteni, nem sértve a Bizottság azon lehetőségét, hogy adott esetben a CCCME-től a jövőre nézve megtagadja a szóban forgó jogállást és biztosítékokat, valamint az érintett jogalany azon lehetőségét, hogy ilyen esetben az uniós bíróság előtt vitassa ezt a határozatot.

71 Mivel a személyében való érintettség így megállapítást nyert, meg kell vizsgálni, hogy tekinthető-e úgy, hogy a CCCME közvetlenül is érintett, ami azt követeli meg, hogy a következő feltételek együttesen teljesüljenek.

72 Egyrészt a megtámadott jogi aktusnak közvetlen hatást kell gyakorolnia a felperes jogi helyzetére (2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66. pont).

73 Másrészt a megtámadott jogi aktus nem hagyhat semmilyen mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66. pont).

74 E feltételek a jelen ügyben teljesülnek, mivel a CCCME csak akkor érheti el eljárási jogainak tiszteletben tartását, ha lehetősége van a megtámadott rendelet vitatására.

75 Mivel a CCCME ily módon személyében való érintettségén kívül közvetlenül is érintett, meg kell állapítani, hogy eljárási jogai védelmének biztosítása érdekében saját nevében kereshetőségi joggal rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 101–109. pont).

76 Az elemzés kiegészítéseként meg kell jegyezni, hogy az ellenkérelemben a Bizottság azt állította, hogy a CCCME nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett jogi személynek. A tárgyaláson azonban elállt ezen elfogadhatatlansági kifogástól azt követően, hogy megvizsgálta a felperesek által a CCCME-nek a kínai jog tekintetében fennálló jogi személyiségére vonatkozóan benyújtott iratokat, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek.

– *Az eljáráshoz fűződő érdekről*

77 Az eljáráshoz fűződő érdeket illetően az ítélkezési gyakorlat kiemeli, hogy a valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (2010. december 10-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-494/08–T-500/08 és T-509/08, EU:T:2010:511, 41. pont; 2011. november 9-i ClientEarth és társai kontra Bizottság végzés, T-120/10, nem tették közzé, EU:T:2011:646, 46. pont; 2015. április 30-i EEB kontra Bizottság végzés, T-250/14, nem tették közzé, EU:T:2015:274, 14. pont).

78 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítése arra kötelezné a Bizottságot, hogy újból indítsa meg a dömpingellenes eljárást, és amennyiben úgy ítéli meg, hogy teljesülnek az alaprendeletben előírt feltételek, tegye lehetővé a CCCME számára, hogy az alaprendeletnek megfelelően észrevételeit benyújtva beavatkozzon az eljárásba.

79 Mivel a megsemmisítés ilyen joghatásokat válthat ki, az jogkövetkezményekkel járhat a saját nevében eljáró CCCME számára.

80 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a CCCME rendelkezik a jelen kereset saját nevében történő benyújtásához szükséges eljáráshoz fűződő érdekkel.

A kereset elfogadhatóságáról, amennyiben azt a CCCME a tagjai nevében nyújtotta be, valamint az e kereset alátámasztására felhozott érvek elfogadhatóságáról

81 A harmadik, szintén másodlagosan felhozott elfogadhatatlansági kifogásban a Bizottság négy érvvel vitatja a CCCME azon lehetőségét, hogy a tagjai nevében keresetet indítson.

– *A képviseleti jelleg hiánya*

82 A Bizottság a beavatkozó felek támogatásával arra hivatkozik, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a tagjaik nevében eljáró egyesületek esetében a kereshetőségi jogot csak a képviseleti jellegű egyesületek részére ismerik el. A tagállamok jogi hagyományaiban ez a kifejezés az olyan magánjogi jogalany jellegét jelöli, amely képes tagjai azon közös érdekeinek a képviseletére,

amelyeket a tagjai annak keretében demokratikus módon meghatároztak. Az említett képviseleti jelleg hiányzik a CCCME esetében, amelyet a Kínai Népköztársasághoz tartozónak kell tekinteni, és így arra nem alkalmazható a szóban forgó ítélkezési gyakorlat.

83 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint valamely egyesület többek között akkor indíthat megsemmisítés iránti keresetet, ha olyan vállalkozások érdekeit képviseli, amelyek maguk is kereshetőségi joggal rendelkeznek (1999. november 23-i Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács végzés, T-173/98, EU:T:1999:296, 47. pont; 2016. szeptember 15-i Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ítélet, T-112/14–T-116/14 és T-119/14, nem tették közzé, EU:T:2016:509, 33. pont).

84 Valamely egyesület azon lehetősége, hogy tagjai nevében eljárjon, azon a jelentős előnyön alapul, amelyet az ilyen eljárás jelent, mivel lehetővé teszi annak elkerülését, hogy az egyesület tagjai, akiknek az érdekeit ezen egyesület képviseli, nagyszámú keresetet indítsanak ugyanazon aktusok ellen (lásd ebben az értelemben: 1995. július 6-i AITEC és társai kontra Bizottság ítélet, T-447/93–T-449/93, EU:T:1995:130, 60. pont; 2016. szeptember 15-i Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ítélet, T-112/14–T-116/14 és T-119/14, nem tették közzé, EU:T:2016:509, 35. pont; 2019. április 30-i UPF kontra Bizottság ítélet, T-747/17, EU:T:2019:271, 25. pont).

85 A fenti 84. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ahhoz, hogy ez az előny megvalósuljon, szükséges és elegendő először is az, hogy a szóban forgó egyesület a tagjai nevében járjon el (amelyek maguk is jogosultak eljárni, amit később vizsgálni kell), és másodszor az, hogy a kereset benyújtását engedjék meg az egyesület alapszabályában ráruházott hatáskörök.

86 Meg kell vizsgálni, hogy úgy lehet-e tekinteni, hogy a CCCME tekintetében teljesül e két követelmény.

87 Az első követelményt illetően meg kell állapítani, hogy a CCCME a tagi jogállás alátámasztása érdekében minden olyan vállalkozás tekintetében, amelynek nevében a keresetet előterjesztették, benyújtott a Törvényszékhez egy dokumentumot, amely tanúsítja azok tagi minőségét.

88 Ami a második követelményt illeti, meg lehet állapítani, hogy a CCCME alapszabálya az egyesület által követendő célt oly módon határozza meg, hogy az lefedheti a tagjai érdekeinek a kereskedelempolitikai védintézkedésekkel szembeni védelmére irányuló keresetet.

89 E megállapítás a CCCME alapszabályának 3. cikkén alapul, amely úgy határozza meg az egyesület célját, hogy az „koordináció, konzultáció és szolgáltatásnyújtás biztosítása a tagok számára; a protekcionizmussal szemben a méltányos játékszabályok fenntartása; tagjai jogainak és jogos érdekeinek védelme; valamint a gépipar és elektronikai ipar egészséges fejlődésének előmozdítása”.

90 Ez a megállapítás továbbá az alapszabály 6. cikkének (4), (5) és (9) bekezdésén is alapul, amelyek feljogosítják a CCCME-t arra, hogy „a kínai gépipari és elektronikai termékek külföldi exportjával kapcsolatos kereskedelmi jogorvoslati és szellemi tulajdonjogi viták kezelése érdekében vállalkozásokat szervezzen, jogi tanácsadást és támogatást nyújtson a tagoknak, felkérje a kormányt, hogy vizsgálja ki a külföldi vállalkozások tisztességtelen versenygyakorlatát[,] megszervezze az ipari szolgáltatások szabályozásának kialakítását, előmozdítsa az iparági önszabályozást[,] fenntartsa a behozatal és kivitel rendes kereskedelmi rendjét, és a tagok közös érdekeit […] és más tevékenységeket végezzen a tagok igényeitől függően”.

91 Amennyiben szükséges, megállapítható, hogy a CCCME egyesületi célját az alapszabály a 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 60–63. pont) alapjául szolgáló ügyben szereplő felperes egyesületek alapszabályában foglaltakhoz hasonló módon ismerteti; ebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy az említett egyesületek kereshetőségi jogára vonatkozó feltétel teljesült.

92 Így meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben teljesül az ítélkezési gyakorlatban annak érdekében megkövetelt két feltétel, hogy valamely egyesület a tagjai nevében keresetet nyújthasson be.

93 Ezt az álláspontot azonban a Bizottság és a beavatkozók két ponton vitatják.

94 Először is a beavatkozó felek rámutatnak arra, hogy a CCCME által az állításuk szerint e szervezethez tartozó vállalkozások tagi minőségének bizonyítására benyújtott tanúsítványokat nem sokkal a kereset benyújtását megelőzően állították ki, anélkül hogy e tagi minőség bizonyítást nyert volna a megtámadott rendelet elfogadásához vezető közigazgatási szakaszban.

95 Márpedig az egész eljárást lefedő képviseletről van szó, ideértve a közigazgatási szakaszt is, amelyet alá kell támasztani annak érdekében, hogy érvényesülhessen azon ítélkezési gyakorlat, amely lehetővé teszi az egyesületek számára, hogy tagjaik nevében eljárjanak, aminek hiányában a képviselet mesterséges jellegű lenne és kizárólag a kereset előterjesztéséhez kapcsolódna.

96 E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az egyesületek tagjaik nevében fennálló keresetindítási jogának elismerése a megfelelő igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó eljárási indokon alapul, nevezetesen azon az előnyön, amely abból ered, hogy egy keresetben fognak össze több olyan keresetet, amelyet különben az érintett vállalkozások indítanának meg (lásd a fenti 84. pontot), valamint hogy ahhoz, hogy lehetővé tegyék az egyesület számára a kereset benyújtását tagjai nevében, nem szükséges, hogy a képviselet az egész eljárást lefedje, a közigazgatási szakaszt is beleértve.

97 A jelen ügyben ez az előny fennáll, mivel a CCCME által a tagjai nevében benyújtott kereset lehetővé teszi annak elkerülését, hogy az egyes tagok, amelyek nevében eljár, keresetet indítsanak. Ezenkívül nem vitatott, hogy a kereset benyújtásának időpontjában azok a vállalkozások, amelyek nevében a CCCME eljárt, ezen egyesület tagjai voltak.

98 Másodszor a beavatkozó felek által támogatott Bizottság arra hivatkozik, hogy az alábbiakban megvizsgált két követelményen túl a 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet (C-465/16 P, EU:C:2019:155) egy a szóban forgó egyesület tagállamok közös jogi hagyományainak értelmében vett képviseleti jellegéhez kapcsolódó harmadik feltételt vezetett be.

99 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítéletben (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120–125. pont) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az, hogy a vállalkozások nem rendelkeznek szavazati joggal vagy más eszközökkel ahhoz, hogy érdekeiket valamely egyesületen belül megvédjék, nem akadálya annak, hogy az egyesület a tagjai nevében keresetet indítson.

100 Ennek alapján a Bíróság hatályon kívül helyezte a 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítéletet (T-276/13, EU:T:2016:340), amelyben a Törvényszék első fokon a fent vizsgált feltételekhez képest további követelményt vezetett be, és megállapította,

hogy az egyesületek kereshetőségi jogát, amennyiben azt állítják, hogy tagjaik nevében járnak el, szavazati jog vagy más olyan módszer fennállása esetén kell megállapítani, amely lehetővé teszi az utóbbiak számára, hogy kifejtsék álláspontjukat.

101 El kell tehát utasítani a 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítéletnek (C-465/16 P, EU:C:2019:155) a Bizottság és a beavatkozó felek által javasolt azon értelmezést, amely szerint az egyesületeknek a tagjaik nevében történő keresetindításhoz való joga egy további, az egyesület tagállamok közös jogi hagyományainak értelmében vett képviseleti jellegéhez kapcsolódó feltételt tartalmaz.

102 Ezenfelül megállapítható, hogy az uniós jogalkotó bizonyos realizmusról tett tanúbizonyságot, amikor a dömpingellenes szabályozásban azt a helyzetet vette figyelembe, amelyben a dömpingelt behozatal nem piacgazdasággal rendelkező országból származik. Így az alaprendelet 2. cikke eltérő szabályokat állapít meg a rendes érték meghatározása tekintetében aszerint, hogy az érintett exportáló gyártók piacgazdasággal rendelkező országban telepedtek-e le, vagy sem.

103 Ha a képviseleti jelleg feltétele szükséges lenne egy egyesületként működő szervezet esetében, annak értékelése során, hogy e feltétel teljesül-e, figyelembe kellene venni egyrészt azon harmadik állam sajátosságait, amelyből e szervezet származik, másrészt pedig azt, hogy ha nem piacgazdasággal rendelkező államról van szó, a hatóságok nagyobb mértékben vesznek részt az ezen állam területén tevékenykedő vállalkozások vagy egyesületek működésében és tevékenységeiben.

104 E megfontolások alapján megállapítható, hogy el kell utasítani a Bizottság és a beavatkozó felek által a CCCME részéről a tagjai nevében benyújtott kereset elfogadhatóságával szemben előterjesztett első érvet.

– *A megtámadott rendelet jellege*

105 A Bizottság – továbbra is a CCCME azon lehetőségének vitatása érdekében, hogy tagjai nevében eljárjon – azt állítja, hogy a megtámadott rendelet jellege kizárja az egyesületek által benyújtott keresetek elfogadhatóságára vonatkozó ítélkezési gyakorlat alkalmazását a kereskedelempolitikai védintézkedésekkel kapcsolatos jogvitákban.

106 A Bizottság szerint a megtámadott rendelet egy sor olyan határozatot tartalmaz, amelyek mindegyike egy adott exportáló gyártóra vonatkozik. Mivel e rendelet esetleges megsemmisítésének hatásai csak a keresetet benyújtó exportáló gyártónak kedvezhetnek, jogbiztonsági okokból alapvető fontosságú, hogy nevesítsék azokat a vállalkozásokat, amelyek a nevükben eljáró egyesületen keresztül az említett megsemmisítést kérik. Márpedig ez a nevesítés az Európai Unió Bírósága előtt indított bírósági eljárásokról szóló, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett közlemény alapján nem lehetséges, ha valamely egyesület a tagjai nevében nyújt be keresetet.

107 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat nem teszi lehetővé valamely egyesület esetében a tagjai nevében történő keresetindításhoz való joga kizárását a kereskedelempolitikai védintézkedésekkel kapcsolatos jogvitákban (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 126. pont; 2012. március 21-i Fiskeri og Havbruksnæringens

Landsforening és társai kontra Tanács ítélet, T-115/06, nem tették közzé, EU:T:2012:136, 29. pont; 2016. szeptember 15-i Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ítélet, T-112/14–T-116/14 és T-119/14, nem tették közzé, EU:T:2016:509, 63. pont).

108 Az ítélkezési gyakorlat által az ilyen típusú keresetek tekintetében elismert eljárási előnyök a jelen ügyben is felmerülnek, mivel a dömpingellenes vámokat bevezető rendeletek nagyszámú, e jogi aktusokban nevesített vagy az elfogadásukat megelőző vizsgálattal érintett exportáló gyártót érinthetnek.

109 Vitathatatlan, hogy az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően egy eltérő dömpingellenes vámot kivető rendelet csak a rájuk különös dömpingellenes vámot kivető és az összeget megállapító rendelkezések révén érinti az adott gazdasági szereplőket személyükben, a más társaságokkal szemben dömpingellenes vámot kivető rendelkezések szempontjából pedig nem (1992. március 10-i Ricoh kontra Tanács ítélet, C-174/87, EU:C:1992:108, 7. pont).

110 Így a dömpingellenes vámot kivető rendelet megsemmisítése iránti kereset, amennyiben annak helyt adnak, e rendelet megsemmisítését vonja maga után annyiban, amennyiben az dömpingellenes vámot vet ki a felperesre, és az említett megsemmisítés nem érinti az e rendelet többi elemének, és különösen a többi gazdasági szereplőre alkalmazandó dömpingellenes vámnak az érvényességét (lásd ebben az értelemben: 2001. február 15-i Nachi Europe ítélet, C-239/99, EU:C:2001:101, 27. pont).

111 Elegendő azonban megállapítani, hogy azokat az exportáló gyártókat, amelyek nevében a CCCME eljár, 19 kínai exportáló gyártó képezi, amelyek a keresetlevél A.2. melléklete szerint a Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, a Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, a Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, a Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, a Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, a Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, a Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, a Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, a Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, a Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, a Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, a Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, a Zibo Joy's Metal Co. Ltd, a Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, a Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, a Laiwu City Haitian Machinery Plant, a Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, a Rockhan Technology Co. Ltd és a Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Ebből következik, hogy a fenti 110. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően csak e tagokat érinthetné a megsemmisítés, ha a Törvényszék helyt adna a CCCME által a nevükben benyújtott keresetnek.

113 Ezen okból el kell utasítani a Bizottság által a CCCME által a tagjai nevében benyújtott kereset elfogadhatóságának vitatására felhozott második érvet.

– *A mintába fel nem vett tagok*

114 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a CCCME tagjait nem vették fel az általa a vizsgálat során kiválasztott kínai exportáló gyártók mintájába, és azt állítja, hogy az ítélkezési gyakorlat a kereshetőségi jogot kizárólag az ilyen kiválasztás tárgyát képező gazdasági szereplők számára tartja fenn.

115 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 46. pontban megállapításra került – az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében valamely személy kereshetőségi joggal rendelkezik a neki címzett jogi aktusokkal, az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusokkal, továbbá az őt közvetlenül érintő, végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusokkal szemben.

116 Az e rendelkezésben előírt első és harmadik eset nem érinti a CCCME tagjait, mivel egyrészt azok nem címzettjei a megtámadott rendeletnek (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ítélet, T-112/14–T-116/14 és T-119/14, nem tették közzé, EU:T:2016:509, 39. pont), másrészt a megtámadott rendelet végrehajtási intézkedéseket tartalmaz, mivel az uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.) által létrehozott rendszer – amelynek a megtámadott rendelet is részét képezi – azt írja elő, hogy az e rendelet által meghatározott vámokat a nemzeti hatóságok által elfogadott intézkedések alapján szedik be (lásd ebben az értelemben: 2014. január 21-i Bricmate kontra Tanács végzés, T-596/11, nem tették közzé, EU:T:2014:53, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

117 Mivel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt első és harmadik eset a jelen ügyben nem áll fenn, meg kell határozni, hogy a CCCME tagjai tekintetében teljesülnek-e a második eset alkalmazási feltételei, ami magában foglalja a közvetlen és személyes érintettségük vizsgálatát.

118 A jelen ügyben a közvetlen érintettség feltétele teljesül, mivel a megtámadott rendelet közvetlen hatást gyakorol a CCCME tagjainak jogi helyzetére, és a tagállamok vámhatóságai – anélkül, hogy bármilyen mérlegelési mozgástérrel rendelkeznének – kötelesek beszedni a megtámadott rendeletben előírt vámokat (lásd ebben az értelemben: 1979. március 29-i ISO kontra Tanács ítélet, 118/77, EU:C:1979:92, 26. pont; 2016. szeptember 15-i Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ítélet, T-112/14–T-116/14 és T-119/14, nem tették közzé, EU:T:2016:509, 62. pont).

119 A személyében való érintettséget illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a dömpingellenes vámokat bevezető rendeletek jellegüknél és hatályuknál fogva normatív jellegűek, mivel az érintett gazdasági szereplőkre általában alkalmazandók (2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 19. pont; 2019. február 28-i Tanács kontra Marquis Energy ítélet, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47. pont). E normatív jelleg azonban nem képezi akadályát annak, hogy az említett rendeletek személyükben érinthessék az érintett termék gyártói és exportőrei közül azokat, amelyeknek a dömpingmagatartást a kereskedelmi tevékenységükre vonatkozó adatok alapján betudják. Általában ez a helyzet azon gyártó- és exportőr vállalkozások esetében, amelyek bizonyítani tudják, hogy a Bizottság és a Tanács aktusai azonosították őket, vagy az előkészítő vizsgálatok érintették őket (2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79. pont; 2014. január 16-i BP Products North America kontra Tanács ítélet, T-385/11, EU:T:2014:7, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

120 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a CCCME tagjai az érintett terméket gyártó és exportáló vállalkozások, amelyek egyrészt információkat szolgáltattak a Bizottságnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés I. mellékletében foglalt kérdőív kitöltésével, és amelyeket másrészt nevesítenek a megtámadott rendeletben, pontosabban azon mellékletben, amelyre e rendelet rendelkező része 1. cikkének (2) bekezdése utal. A CCCME tagjaira mint az e mellékletben nevesített más együttműködő társaságokra külön összegű dömpingellenes vámot kell alkalmazni,

amely eltér a megtámadott rendelet hatálya alá tartozó többi, nem nevesített társaságra alkalmazandó összegtől. Ennélfogva, amint arra maga a Bizottság is hivatkozik, ahogy az a fenti 106. pontban megállapításra került, a megtámadott rendelet egy sor olyan határozatot tartalmaz, amelyek mindegyike egy adott exportáló gyártóra vonatkozik.

121 E körülmények között az ítélkezési gyakorlatból eredő, a fenti 119. pontban felidézett kritériumokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet általi közvetlen érintettség mellett a CCCME tagjait e rendelet személyükben érinti.

122 Végül a CCCME tagjainak érdeke fűződik az eljáráshoz, mivel a megtámadott rendeletben kivetett dömpingellenes vámok alá tartoznak, így érdekük fűződik e rendelet megsemmisítéséhez.

123 Ily módon meg kell állapítani, hogy a CCCME tagjai, és következésképpen maga az egyesület is eleget tesz a keresetük elfogadhatóságát lehetővé tevő feltételeknek, és ennélfogva el kell utasítani a Bizottság által e következtetéssel szemben felhozott harmadik érvet.

– *A felhozható érvek korlátozása*

124 A Bizottság azt állítja, hogy a CCCME a tagjai nevében nem hivatkozhat azon rendelkezések megsértésére, amelyek az alaprendeletben az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárnak a Bizottság általi meghatározásával kapcsolatos elemektől eltérő elemekre vonatkoznak.

125 A Bizottság ugyanis rámutat arra, hogy a kínai exportáló gyártók által a dömpingellenes vizsgálat során a CCCME számára adott megbízás csak e vállalkozásoknak a kárral kapcsolatos állításokkal szembeni védelmére terjedt ki. Ebből következik, hogy a CCCME tagjai e jogalanyt kizárólag az annak érdekében való képviseletre hatalmazták fel, hogy a vizsgálat során, és következésképpen a jelen kereset keretében megvédje őket a Bizottság kárra vonatkozó megállapításaival szemben.

126 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 88–90. pontban megállapításra kerül – a CCCME létrehozását és szervezetét szabályozó alapszabály által a CCCME-re ruházott feladatok magukban foglalják a tagjai érdekeinek védelmét.

127 Az ilyen feladat általános jellegénél fogva magában foglalja a tagok érdekeinek a kereskedelmi védintézkedésekkel szembeni védelmére irányuló bírósági eljárás megindítását, és ennek keretében minden olyan jogalap felhozatalát, amely alkalmas lehet ezen intézkedések jogszerűségének kétségbe vonására, még akkor is, ha a tagok által adott meghatalmazás a vizsgálat során a kárra korlátozódott.

128 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint nem szükséges, hogy valamely egyesület, amelynek alapszabály szerinti feladatai közé tartozik a tagjai érdekeinek védelme, ezen túlmenően a tagjai – akiknek az érdekeit védi – által adott konkrét megbízással vagy meghatalmazással rendelkezzen, ahhoz, hogy az uniós bíróságok előtt elismerjék a kereshetőségi jogát (lásd ebben az értelemben: 2013. január 15-i Aiscat kontra Bizottság ítélet, T-182/10, EU:T:2013:9, 53. pont), mivel a kereset benyújtása szerves része az ilyen érdekek védelmének.

129 Így el kell utasítani a Bizottság által azzal kapcsolatban előterjesztett negyedik érvet, hogy a CCCME nem hivatkozhat tagjai nevében olyan rendelkezések megsértésére, amelyek nem az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárra vonatkoznak.

A kereset elfogadhatóságáról, amennyiben azt az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nyújtotta be

130 Másodlagosan a Bizottság vitatja a kereset elfogadhatóságát is, amennyiben azt az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nyújtotta be.

131 Először is a Bizottság azt állítja, hogy a fenti 114. pontban már kifejtett okból az I. mellékletben megnevezett további jogi személyek közül hét – amelyek a mintában nem szereplő kínai exportáló gyártók – nem rendelkezik kereshetőségi joggal.

132 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a CCCME tagjaihoz hasonlóan e vállalkozások, amelyek az érintett termék exportáló gyártói, egyrészt a vizsgálat megindításáról szóló értesítés I. mellékletében foglalt kérdőív kitöltésével információkat szolgáltattak a Bizottságnak, másrészt pedig a megtámadott rendeletben az említett rendelet mellékletében felsorolt más együttműködő társaságokként nevesítették őket. Ennek alapján nevük megjelenik az említett mellékletben, és velük szemben külön összegű dömpingellenes vámot kell alkalmazni, így meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet egy sor olyan határozatot tartalmaz, amelyek mindegyike egy adott exportáló gyártóra vonatkozik. Ily módon a fenti 118–122. pontban kifejtettekkel azonos okokból meg kell állapítani, hogy e hét jogi személynek fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke és a kereshetőségi joga.

133 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy által adott meghatalmazások olyan szabálytalanságokat hordoznak, amelyek kizárják a kereset elfogadhatóságát, mivel nem jelölik meg egyértelműen az azokat aláíró személyek beosztását, és nem bizonyítják, hogy e személyek jogosultak voltak ilyen aktusok aláírására.

134 Közelebbről az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy közül hét esetében a megjelölt meghatalmazást aláíró személy beosztása „megbízott igazgató”, „főigazgató”, „pénzügyi ellenőr” vagy „igazgató”, további pontosítás és annak igazolása nélkül, hogy az adott személy a kínai jog értelmében jogosult volt-e ilyen meghatalmazás aláírására.

135 Ami az I. mellékletben megnevezett másik két jogi személyt illeti, azok olyan meghatalmazást adtak, amelyben nem szerepelt az aláíró beosztása, anélkül hogy egyébként olyan dokumentumokat csatoltak volna, amelyek bizonyítják, hogy az aláíró jogosult ilyen aktus aláírására.

136 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az eljárási szabályzatnak a 2015. április 23-i rendeletből (HL 2015. L 105., 1. o.) eredő változata nem követeli meg annak bizonyítását, hogy az ügyvédnek adott meghatalmazást erre felhatalmazott képviselő állította ki, amint azt a korábban hatályos 1991. május 2-i eljárási szabályzat előírta (lásd ebben az értelemben: 2016. március 7-i Sopra Steria Group kontra Parlament végzés, T-182/15, nem tették közzé, EU:T:2016:165, 26–29. pont; 2016. szeptember 28-i European Food kontra EUIPO – Société des produits Nestlé [FITNESS] ítélet, T-476/15, EU:T:2016:568, 19. pont; 2017. február 17-i Batmore Capital kontra EUIPO – Univers Poche [POCKETBOOK] ítélet, T-596/15, nem tették közzé, EU:T:2017:103, 19. és 20. pont).

137 Ebből az következik, hogy el kell utasítani a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

138 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy kereshetőségi joggal rendelkezik a megtámadott rendelet megsemmisítése tekintetében.

Az elfogadhatóságra vonatkozó következtetés

139 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy először is a CCCME által saját nevében, eljárási jogai védelmének biztosítása érdekében benyújtott kereset, másodszor a CCCME által az általa nevesített 19 tag nevében benyújtott kereset, harmadszor pedig az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy által benyújtott kereset elfogadható.

Az ügy érdeméről

140 A felperesek keresetük alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkoznak.

141 Az első jogalap az alaprendelet 3. cikke (2), (3) és (5)–(7) bekezdésének, valamint a gondos ügyintézés elvének a megsértésén alapul, mivel a Bizottság a kárra és az okozati összefüggésre vonatkozó következtetéseit nem egyértelmű bizonyítékokra, illetve nem tárgyilagos vizsgálatra alapította.

142 A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az okozati összefüggés elemzése során megsértette az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdését.

143 A harmadik jogalap a védelemhez való jognak, valamint az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének, 19. cikke (1)–(3) bekezdésének és 20. cikke (2) és (4) bekezdésének a Bizottság általi megsértésén alapul, mivel az megtagadta a felperesektől, hogy hozzáférést biztosítson számukra a dömping és a kár meghatározása szempontjából hasznos információkhoz.

144 A negyedik jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének, 3. cikke (2) bekezdése a) pontjának, 3. cikke (3) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének, valamint a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul a dömpingkülönbözet, az áralákínálás és a kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása során.

145 Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontját és 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját azáltal, hogy az exportár és a rendes érték közötti összehasonlítás keretében a hozzáadottérték-adón (héa) alapuló kiigazítást végzett.

146 A hatodik jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának az értékesítési, általános és igazgatási költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) és a rendes érték képzéséhez felhasznált nyereség meghatározása során történő megsértésén alapul.

A bírósági felülvizsgálat terjedelméről

147 Elöljáróban a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott rendeletre vonatkozó bírósági felülvizsgálatnak teljesnek kell lennie, és nem szorítkozhat a nyilvánvaló mérlegelési hibára, amely általában az összetett gazdasági értékelések bírósági felülvizsgálatának alapjául szolgál.

148 A tárgyalás során a felperesek kifejtették, hogy ezen előzetes megfontolás megfogalmazásával nem kívántak eltérni a fennálló ítélkezési gyakorlattól, hanem csupán azt kívánták hangsúlyozni, hogy szerintük az uniós bíróságnak még azokon a területeken is ellenőriznie kell a Bizottság által hivatkozott bizonyítékok tárgyi pontosságát, megbízhatóságát és koherenciáját, amelyeken a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

149 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, tekintettel arra a széles mérlegelési jogkörre, amellyel az uniós intézmények a kereskedelempolitikai védintézkedések területén rendelkeznek, a kereskedelempolitikai védintézkedésekkel kapcsolatos jogvitákban, amelyeket a vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettsége jellemez, az uniós bíróságnak az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell szorítkoznia (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Trace Sport ítélet, C-251/18, EU:C:2019:766, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

150 Ennek keretében a bíróság feladata – amint azt a felperesek kérik – egyrészt a hivatkozott bizonyítékok tárgyi pontosságának, megbízhatóságának és koherenciájának ellenőrzése, másrészt pedig annak vizsgálata, hogy e bizonyítékok alkotják-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, illetve annak ellenőrzése, hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 36. pont).

A kár fennállása és az okozati összefüggés megállapítására vonatkozó első jogalapról

151 Az első jogalap hat részre tagolódik.

– Az első jogalapnak a behozatalok mennyiségére vonatkozó első részéről

152 Az első részben a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a panaszosok által szolgáltatott, kevéssé megbízható adatokat használt fel a dömpingelt behozatal mennyiségének kiszámításához.

153 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

154 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

155 Az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint a kár fennállását egyértelmű bizonyítékok alapján kell megállapítani, és annak magában kell foglalnia többek között a dömpingelt behozatal mennyiségére vonatkozó tárgyilagos vizsgálatot.

156 A dömpingelt behozatal mennyiségének kiszámításához az Európai Unió Statisztikai Hivatalának (Eurostat) adatait használják fel (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 30. pont). Azokat a Kombinált Nómenklatúrából (KN) származó kódok alapján kell besorolni. A jelen ügyben a megtámadott rendelet által érintett termék két kód alá tartozik: az ex 7325 10 00 KN-kód (nem temperöntvény) és az ex 7325 99 10 KN-kód (temperöntvény) alá, azzal, hogy az „ex” megjelölés mindkét esetben azt jelzi, hogy a vizsgálattal érintett termék az érintett kódnak csak egy része alá tartozik.

157 A dömpingelt behozatalok volumenének meghatározásához össze kell adni azokat az ügyleteket, amelyeket a figyelembe vett időszakban, azaz 2013. január 1. és 2016. szeptember 30. között e kódok alatt vettek nyilvántartásba.

158 A jelen ügyben a dömpingelt behozatal mennyiségének kiszámítása során felmerült három nehézség megoldása érdekében kiigazításokat kellett végezni.

159 Az első nehézség a nem temperöntvényekre (KN ex 7325 10 00) vonatkozott. 2014 előtt e termékek egy alkódokra bontott szélesebb halmaz (KN ex 7325 10) részét képezték, amelyek közül három tartalmazta az érintett terméket, a harmadik, az ex 7325 10 99 KN számú alkód ugyanakkor nem korlátozódott erre a termékre. 2014-től e lebontás már nem létezett. A dömpingelt behozatalok mennyiségének meghatározásához a Bizottság csak az ex 7325 10 00 KN-kódnak megfelelő adatokkal rendelkezett, amely kód alá az érintett termék más termékekkel együtt tartozott. A nehézség megoldása érdekében ezen általánosabb számokon belül el kellett különíteni az érintett termék tekintetében a figyelembe vett időszakban megvalósított importnak megfelelő adatokat. Ennek érdekében a Bizottság a panaszosok által megfogalmazott javaslatra támaszkodott, amely két módszertani döntést foglalt magában. Először is az általános kategóriába tartozó érintett termékre vonatkozó behozatal arányának megállapításához a panaszosok azt javasolták a Bizottságnak, hogy az e behozatalok által a 2014 előtt az e termékre vonatkozó adatokat szolgáltató három alkódon belül képviselt arányra támaszkodjon. Ezt követően a harmadik ilyen alkódot illetően, amely nem csupán az érintett termékre terjedt ki, hanem szélesebb körű volt, azt javasolták, hogy az érintett termék arányát 30%-ra becsüljék.

160 Ezen érvelés alapján megállapítást nyert, hogy 2014 előtt a kínai importot illetően az ex 7325 10 KN-kód alá sorolt kínai importmennyiség 60%-a származott az érintett terméknek megfelelő három alkódból. Ami az indiai behozatalt illeti, ez az arány 73% volt, míg más harmadik országok esetében 50%. Ezt követően e százalékos arányokat alkalmazták a 2014. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakban az ex 7325 10 00 KN-kód alatt nyilvántartásba vett behozatalokra.

161 A második nehézség a temperöntvényekre vonatkozott (ex 7325 99 10 KN-kód). Az e termékre vonatkozó kód az egész figyelembe vett időszakban változatlan maradt. Ez a kód azonban az érintett terméktől eltérő termékekre is kiterjedt. A nehézségek megoldása érdekében a Bizottság – amint azt a nem temperöntvények esetében is tette – olyan módszert alkalmazott, amelyet a panaszosok javasoltak.

162 Először is, a Bizottság a panaszosokhoz hasonlóan megjegyezte, hogy a temperöntvényből készült érintett termék importőrei 2005-ben kezdték használni az ex 7325 99 10 KN-kódot, amikor a Kínai Népköztársaságból származó egyes temperöntvények behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2005. július 25-i 1212/2005/EK tanácsi rendelet (HL 2005. L 199., 1. o.) bevezetett egyes korábbi dömpingellenes intézkedéseket. Az e kód által érintett behozatalok kiszámításához a Bizottság ezen észrevétel alapján az azt megelőző évet, azaz 2004-et jelölte meg referenciaévként. E referenciaévre vonatkozóan rendelkezett az ex 7325 99 10 KN-kódnak megfelelő behozatalokkal kapcsolatos, de nem az érintett termékre vonatkozó adatokkal a Kínai Népköztársaság esetében. Ennélfogva a Kínai Népköztársaságból származó behozatal által érintett, e kód alá tartozó termék mennyiségét oly módon számította ki, hogy a figyelembe vett időszak behozatalainak mennyiségéből kivonta a 2004-ben megvalósított ügyleteket. Ezen érvelés alapján a Bizottság tehát úgy vélte, hogy a Kínai Népköztársaság esetében az érintett termékre vonatkozó ügyletek 100%-os arányban az ex 7325 99 10 KN-kód alá tartoznak, amelyből 14 645 tonnát kell kivonni.

163 Ezt követően hasonló számítást végeztek az Indiai Köztársaságból származó behozatalok tekintetében. A panaszosok megjegyezték, hogy az érintett termék esetében az ezen országból származó, az ex 7325 99 10 KN-kód alá tartozó behozatal 2010-től kezdődött. Álláspontjuk szerint e jelenség azon minimális árra vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonásával magyarázható,

amelyben a CCCME és egyes kínai társaságok az 1212/2005 rendeletben előírt korábbi dömpingellenes intézkedések keretében részesültek. E visszavonástól kezdve számos gazdasági szereplő megpróbált az indiai gyártóktól beszerezni. Ez az érintett termék tekintetében az ezen országból származó behozatalok növekedését váltotta ki. E megállapítást követően a Bizottság – a panaszosok javaslatának megfelelően – az Indiai Köztársaságból származó behozatalok tekintetében az ex 7325 99 10 KN-kód alá tartozó érintett termék mennyiségét úgy számította ki, hogy a 2009. évi behozatalok mennyiségét kivonta a figyelembe vett időszak behozatalainak mennyiségéből. Ezen érvelés alapján tehát úgy ítélte meg, hogy az érintett termékre vonatkozó ügyletek 100%-os arányban az ex 7325 99 10 KN-kód alá tartoznak, amelyből 6 074 tonnát ki kell vonni.

164 Végül a panaszosok által végzett vizsgálatok azt mutatták, hogy kevéssé valószínű, hogy az e kód alá tartozó más harmadik országokból származó behozatal az érintett terméket tartalmazza. A Bizottság így a panaszosokat követve úgy ítélte meg, hogy a más harmadik országok esetében az érintett termékre vonatkozó ügyletek 0%-ban tartoznak az ex 7325 99 10 KN-kód alá.

165 A harmadik nehézség a vízelvezető-aknarácsokra vonatkozott. E termékek szerepelnek az Eurostat érintett termék kapcsán használt kódoknak megfelelő adataiban. Amint azonban az a megtámadott rendelet (41) preambulumbekezdésében szerepel, ezeket kizárták a vizsgálatból. A dömpingelt behozatal mennyiségének meghatározásához tehát a rendelkezésre álló adatokból ki kellett vonni a vízelvezető-aknarácsokra vonatkozó adatokat.

166 E nehézség megoldása érdekében a Bizottság saját kezdeményezésére a vízelvezető-aknarácsok behozatalainak becslését vette alapul. E becslés elvégzéséhez a mintában szereplő kínai exportáló gyártók által a vizsgálati időszak során elért átlagos vízelvezetőaknarács-eladásokat alkalmazta. Ezek az eladások az ebben az időszakban rögzített összes behozatal 10%-át tették ki. Ezt a százalékos arányt alkalmazták a figyelembe vett időszakban nyilvántartásba vett behozatalokra vonatkozó adatokra.

167 Az első jogalap első része összefüggéseinek a bemutatását követően meg kell állapítani, hogy abban a felperesek három kifogást hoznak fel a Bizottság által a dömpingelt behozatal mennyiségének megállapítása érdekében végzett számítással kapcsolatban.

168 Első kifogásukban a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság ellenőrzés nélkül fogadta el a panaszosok által benyújtott adatokat, ellentétben azzal a pártatlansággal, amelynek az ilyen típusú eljárásban vezérelnie kell a magatartását.

169 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság a dömpingelt behozatal mennyiségének kiszámításához nem szorítkozott a panaszosok által szolgáltatott adatok felhasználására, hanem olyan módszert alkalmazott, amelyet a panaszosok javasoltak, és e módszer alapján – amelyet időközben jóváhagyott – ügyelt arra, hogy maga végezze el a végül elfogadott számadatokhoz vezető műveleteket.

170 A Bizottság legalább két dokumentumban kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt elfogadta a panaszosok által javasolt módszert. Így az ideiglenes rendelet (122) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy „a panaszosok a panaszban kifejtették, hogyan jutottak az érintett termék behozatalára korlátozódó adatokhoz az Eurostat adatai segítségével”, valamint hogy „[m]egbízhatóbb módszer és adatok hiányában” a Bizottság „az érintett termék [Kínai Népköztársaságból] érkező behozatali volumenét erre a módszerre alapozva állapította meg az Eurostat adatai segítségével, a vízelvezető-aknarácsok kivételével[, és e]zen túlmenően a CCCME nem szolgáltatott alternatív adatokat”. Egyébiránt a megtámadott rendelet (110) és

(111) preambulumbekezdésében a Bizottság többek között kiemelte, hogy „megjegyezte, hogy a panaszosok módszere, amelyet az érintett termék figyelembe vett időszak alatti behozatalára vonatkozó adatok meghatározásához használtak, az Eurostat adatain alapult”, amelyet ezt követően röviden ismertetett, és kifejtette, hogy „[m]ivel […] egyetlen olyan alternatív információforrást sem talált, amely az érintett termék vonatkozásában pontosabb importadatokkal szolgált volna, az Eurostat adataiból kiinduló módszert tekintette a legmegfelelőbb módszernek”.

171 A Bizottság tehát azt megelőzően, hogy azt alkalmazta volna, elemezte a szóban forgó módszert, kifejtve, hogy az álláspontja szerint miért tűnik számára megfelelőnek. Ily módon a megtámadott rendelet (113) preambulumbekezdésében a Bizottság elutasította a független importőröket tömörítő Free Castings Imports elnevezésű *ad hoc* szervezet (FCI) és a CCCME arra irányuló kérelmét, hogy az érintett termék importmennyiségének kiszámítása során kizárja a 7325 99 10 KN-kódot, vagy hogy e kód bizonyos százalékát vegye figyelembe, kiemelve, hogy „az e KN-kóddal azonosított behozataloknak az ideiglenes intézkedések bevezetése és 2017. október eleje közötti időszakot felölelő elemzése azt mutatta, hogy a 7325991051 TARIC-kóddal – amely kizárólag az érintett termék azonosítására szolgál – jelentős, 6796 tonnát kitevő behozatal érkezett [a Kínai Népköztársaságból]”, valamint hogy „[e]bből egyértelműen az következik, hogy az érintett terméket a 7325 99 10 KN-kód megjelölésével is importálják”. Ennek kapcsán a Bizottság kifejtette, hogy „arra vonatkozóan, hogy az e KN-kóddal azonosított egyéb termékek behozatala 2005-től az érintett termékével azonos tendenciát követett volna, nem volt bizonyítéka”, valamint, hogy „[e]bből adódóan a figyelembe vett időszak tekintetében a százalékos arány használata nem [lett volna] megbízható”.

172 Másfelől meg kell állapítani, hogy a panaszosok által javasolt számítási módszert a Bizottság nem ellenőrzés nélkül fogadta el. A Bizottság ugyanis 2017. május 30-án látogatást tett a panaszosok képviselőinek helyiségeiben. E vizsgálat végén arra a következtetésre jutott, hogy egyrészt a különböző KN-kódok között javasolt felosztás volt a legmegbízhatóbb becslés a dömpingelt behozatal mennyiségének meghatározására, másrészt pedig, hogy e becslés ezen adatok objektív becslését jelenti, más forrásból származó részletesebb adatok hiányában.

173 E körülmények között el kell utasítani a felperesek által előterjesztett első kifogást, amely szerint a Bizottság „automatikusan” elfogadta a panaszosok által javasolt módszert.

174 A felperesek egy második kifogást is előterjesztenek, amely szerint a Bizottság által felhasznált adatok indokolatlan és észszerűtlen feltételezéseken alapulnak, amelyek semmilyen egyértelmű bizonyítékon nem alapulnak, amint azt egyébként a Bizottság maga is elismerte.

175 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek állításával ellentétben a Bizottság nem ismerte el, hogy az importmennyiség kiszámításának általa alkalmazott módszere, vagy az e módszerből következő behozatali árak tévesek, észszerűtlenek vagy megbízhatatlanok voltak.

176 Kétségtelen, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (126) preambulumbekezdésében, amelyre a felperesek hivatkoznak, jelezte, hogy „mivel ezek az adatok behozatali statisztikákon alapulnak, és a terméktípusok részletes összetétele ismeretlen, az árak alakulása nem teljesen megbízható”.

177 Mindazonáltal ez a beismerés csupán azt jelenti, hogy az alkalmazott módszer – amint arra a Bizottság rámutat – nem vezetett olyan részletes eredményre, amelyet a Bizottság kívánt volna, anélkül hogy ezen intézmény szerint az e módszerrel kapott adatok teljesen megbízhatatlanok lennének, és egyáltalán nem lennének felhasználhatók a megtámadott rendelet kidolgozása során.

178 Következésképpen, amennyiben a felperesek vitatni kívánják a Bizottság által a dömpingelt behozatal mennyiségével kapcsolatban felhasznált adatok megbízhatóságát, állításaikat olyan bizonyítékokkal kell alátámasztaniuk, amelyek konkrétan kétségeket ébreszthetnek az ezen intézmény által használt módszer vagy adatok hitelességével kapcsolatban (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 20-i Jinan Meide Casting kontra Bizottság ítélet, T-650/17, EU:T:2019:644, 357. pont [nem tették közzé]).

179 Ennek keretében a felperes, amennyiben arra törekszik, hogy az érvelésének helyt adjanak, nem szorítkozhat alternatív számadatok – például az azon ország vámhatóságaitól származó adatok alapján kapott számadatok, ahonnan a vitatott behozatalok származnak – benyújtására, hanem olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyek kétségbe vonhatják a Bizottság által szolgáltatott adatokat (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 20-i Jinan Meide Casting kontra Bizottság ítélet, T-650/17, EU:T:2019:644, 357. pont [nem tették közzé]).

180 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik az adatok elemzése során, ideértve az Eurostat által szolgáltatott adatokat is (2015. szeptember 23-i Schroeder kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-205/14, EU:T:2015:673, 41. pont).

181 A jelen ügyben a felperesek öt feltevést vitatnak, amelyeket a Bizottság a behozatalok mennyiségének az Eurostat adatai alapján történő kiszámítása során vett alapul.

182 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek e kifogásokkal kapcsolatban a vizsgálat során magyarázatokat kaptak a Bizottság által az Eurostat behozatalokkal kapcsolatos adataira vonatkozóan végzett kiigazítások alapjául szolgáló becslések kialakítása céljából használt módszerrel kapcsolatban.

183 Ily módon először is a felperesek vitatják, hogy az érintett termék behozatalainak mennyisége a korábbi ex 7325 10 99 KN-alkód (nem temperöntvények) alatt bejelentett behozatalok teljes mennyiségére vetítve 2009 és 2013 között stabilan 30% volt, majd 2013 óta változatlan maradt.

184 Ezzel kapcsolatban kifejtésre került, hogy a korábbi ex 7325 10 99 KN-kód alatt bejelentett teljes behozatalból az érintett termék megközelítőleg 30%-ot képviselt. A Bizottság szerint e becslés óvatosnak minősíthető a 2005. évi dömpingellenes intézkedések hatálybalépésének időpontjában. Ebben az időszakban e termék vonatkozásában meghatározták az Európai Unió tíz számjegyű integrált vámtarifájának (TARIC) kódját, ami lehetővé tette a Bizottság és a vámhatóságok számára, hogy megismerjék a pontos összegeket.

185 Ily módon kifejtésre került, hogy a Bizottság által elfogadott 30%-os arány megfelel annak, amelyet az 1212/2005 rendelet elfogadását követően állapítottak meg, amikor először alkalmazták a Kínai Népköztársaságból származó öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámokat. Ezt követően a Bizottság a jelen eljárás keretében megbízhatóbbnak tűnő becslés hiányában ezt a százalékos arányt használta.

186 Másodszor a felperesek vitatják a Kínai Népköztársaságból származó behozatalokra vonatkozó adatok becsléséből következő 30%-os arány alkalmazását minden olyan ország esetében, ahonnan a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében figyelembe vett behozatalok származtak.

187 E tekintetben kifejtésre került, hogy a 30%-os becslést azért alkalmazták a többi harmadik országra, mert ezen országok tekintetében nem álltak rendelkezésre különleges adatok, mivel csak azok az információk voltak beszerezhetők, amelyeket a kizárólag a Kínai Népköztársaságból származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes intézkedéseknek a 1212/2005 rendelet által történő bevezetése révén gyűjtöttek.

188 Harmadszor a felperesek vitatják azt a feltevést, amely szerint az érintett termék behozatalainak mennyisége a korábbi ex 7325 10 KN-kód alatt nyilvántartásba vett behozatalok teljes mennyiségére vetítve 2013 óta változatlan maradt.

189 E tekintetben a Bizottság kifejtette, hogy 2014-től az érintett termék ex 7325 10 általános KN-kód alatt regisztrált importmennyiségének kiszámítása során az e behozatalok által azon három alkódban képviselt arányt vette alapul, amelyek 2014 előtt pontosabb adatokat szolgáltattak e termékre vonatkozóan, és elkülönítetten vette figyelembe a Kínai Népköztársaságra, az Indiai Köztársaságra és a többi harmadik országra vonatkozó adatokat (lásd a fenti 159. pontot).

190 Negyedszer a felperesek vitatják azt a feltevést, amely szerint a Kínai Népköztársaságból származó, az ex 7325 99 10 KN-kód (temperöntvények) alatt végzett és nem az érintett termékre vonatkozó behozatalok abszolút mennyisége 2004 óta változatlan maradt.

191 E tekintetben a Bizottság ismertette a Kínai Népköztársaságból származó, az ex 7325 99 10 KN-kód alatt végzett behozatalok mennyiségének kiszámításához alkalmazott módszert, amely abban állt, hogy azonosított egy olyan évet, amelynek során a vizsgálat tárgyát képező termék behozatala az érintett harmadik országban e kód alatt kezdődött meg, és összehasonlította az e kód alá tartozó behozataloknak az e referenciaévet megelőző évben nyilvántartásba vett számát a figyelembe vett időszak tekintetében fennálló számmal, ily módon megállapítva az érintett termék ex 7325 99 10 KN-kód alá sorolt behozatalainak mennyiségét a figyelembe vett időszak során, ami megfelel a különbségnek (lásd a fenti 162–164. pontot).

192 Végül ötödször a felperesek vitatják azt a feltevést, amely szerint vízelvezető-aknarácsok kínai behozatalának az összes kínai behozatalhoz viszonyított százalékos aránya 2013 óta változatlan maradt, és azonos a mintában szereplő kínai exportáló gyártók vízelvezetőaknarács-behozatalainak a teljes behozatalaikhoz viszonyított arányával. Ennek keretében a felperesek azt a feltevést is vitatják, amely szerint a harmadik országok nem exportálnak vízelvezető-aknarácsokat, mivel – hacsak nem tévednek – úgy tűnik, hogy a harmadik országokat egyáltalán nem zárták ki. Amennyiben kizárásra került sor, akkor a felperesek szerint ugyanilyen igazolatlan feltételezés állna fenn, hogy a harmadik országokból származó vízelvezetőaknarács-behozatalok aránya a teljes behozatalukra vetítve 2013 óta stabil volt, és azonos a mintába felvett kínai exportáló gyártók vizsgálati időszak alatti vízelvezetőaknarács-behozatalainak százalékos arányával.

193 Ez utóbbi ponttal kapcsolatban a Bizottság kifejtette, hogy mivel nem rendelkezett információval az érintett termékből kizárandó vízelvezetőaknarács-behozatalok mennyiségére vonatkozóan, a vizsgálat során a mintába felvett egyes gyártók által importált vízelvezető-aknarácsok százalékos arányára támaszkodott. A Törvényszék kérdéseire adott válaszában a Bizottság pontosította, hogy ennek keretében a kínai exportáló gyártók mintájának és az indiai exportáló gyártók mintájának a vizsgálati időszakra vonatkozó adatait vette alapul. Ezt követően e becslést valamennyi behozatalra, azaz a Kínai Népköztársaságból, az Indiai Köztársaságból és más harmadik országokból származó behozatalokra is alkalmazták.

194 A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy a felperesek a kifogásaikban nem terjesztettek elő olyan bizonyítékokat, amelyek alapján kétségbe lehetne vonni e becslések megbízhatóságát, mivel lényegében nem azon becslések megbízhatóságát vitatják, amelyekre a Bizottság támaszkodott, hanem azoknak az azon időszakot követő időszakra való alkalmazását, amelynek az e becslések alapjául szolgáló adatok megfelelnek (a fenti 183., 188., 190. és 192. pontban hivatkozott első, harmadik, negyedik és ötödik eset), vagy pedig azoknak a becslés alapjául szolgáló adatok származási országától eltérő egyéb országokra való alkalmazását (a fenti 186. és 192. pontban második és ötödik eset).

195 Márpedig a Bizottság kiemelte, hogy nem rendelkezik pontosabb és újabb adatokkal, amelyek hasonló vagy nagyobb megbízhatóságot mutatnának.

196 Ebben az összefüggésben, amelyben egyrészt nem állnak rendelkezésre hasonló vagy nagyobb megbízhatóságot mutató pontosabb és legfrissebb információk, másrészt pedig a Bizottság által az alkalmazásuk igazolására szolgáltatott magyarázatokból kitűnik az utóbbi által bemutatott becslések észszerű és hihető jellege, a Bizottság számára elismert széles mérlegelési mozgástérre tekintettel el kell utasítani a felperesek második kifogását, amely szerint a Bizottság által alkalmazott adatok igazolatlan és észszerűtlen feltételezéseken alapulnak, amelyeket semmilyen egyértelmű bizonyíték nem támaszt alá.

197 Harmadik kifogásukban a felperesek lényegében úgy vélik, hogy a megbízhatóbb alternatív adatok hiánya a gondosság hiányára és a Bizottság passzivitására vezethető vissza, amelyeknek – véleményük szerint – a megtámadott rendelet megsemmisítését kell eredményezniük.

198 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság köteles hivatalból megvizsgálni minden rendelkezésre álló információt, mivel a dömpingellenes vizsgálatban nem az a szerepe, hogy olyan döntőbíróként járjon el, akinek mindössze arra van hatásköre, hogy a kizárólag a vizsgálatban részt vevő felek által szolgáltatott tájékoztatások és bizonyítékok alapján határozzon. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet a 6. cikkének (3) és (4) bekezdésében felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a tagállamoktól tájékoztatást kérjen, valamint hogy felkérje őket minden szükséges ellenőrzés és vizsgálat elvégzésére (2012. március 22-i GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 32. pont).

199 Mindazonáltal a Bizottságot terhelő követelmények terjedelmének meghatározásához figyelembe kell venni a rendelkezésére álló időt érintő korlátokat, különös tekintettel az eljárási határidőkre, amelyek elégtelenek lehetnek az esetlegesen elképzelhető ellenőrzések, kontrollok és vizsgálatok elvégzéséhez (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 20-i Jinan Meide Casting kontra Bizottság ítélet, T-650/17, EU:T:2019:644, 408. pont [nem tették közzé]).

200 Egyébiránt figyelembe kell venni azt, hogy az előirányzott adatok kellően jelentős valószínűséggel az alkalmazandó határidőkön belül kapott eredményeknél megbízhatóbb eredményekre vezethetnek-e, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 20-i Jinan Meide Casting kontra Bizottság ítélet, T-650/17, EU:T:2019:644, 410. pont [nem tették közzé]).

201 A jelen ügyben úgy tűnik, hogy a Bizottság nem sértette meg a fenti 198–200. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, amely arra kötelezi, hogy a rendelkezésére álló valamennyi forrást megvizsgálja.

202 Azon információkat illetően ugyanis, amelyeket a felperesek szerint a nemzeti vámhatóságoktól lehetett volna beszerezni, meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság kiemelte – még ha az alaprendelet fel is hatalmazza erre, aránytalan lenne azt megkövetelni ezen intézménytől, hogy az összes tagállam vámhatóságaitól a behozatalokra vonatkozó, ügyletenként részletezett listákat gyűjtsön, és elemezze őket annak eldöntése érdekében, hogy azokat figyelembe lehet-e venni, majd az érintett termékre vonatkozó adatokat négy éven keresztül gyűjtse az egész Unió vonatkozásában.

203 Beadványaikban a felperesek két érvet terjesztenek elő a Bizottság megbízható információk felkutatásával kapcsolatos magatartásának kifogásolása érdekében.

204 Először is a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság gyűjthetett volna egyes részletesebb adatokat a nemzeti vámhatóságoktól, ezáltal ellenőrizve a megfogalmazott feltételezések megbízhatóságát, majd ezt követően általánossá téve ezen elemzés eredményét az adatok összességére.

205 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen információk nem azonnal hozzáférhetők, hanem azokat szintén *ad hoc* módon az érintett nemzeti hatóságoktól kell gyűjteni. Ahhoz, hogy adatmintát lehessen képezni, a Bizottságnak ezt követően meg kell várnia e hatóságok válaszát, és a kért adatok közlését. Márpedig az ilyen eljárás jelentős befektetést jelentene a munkateher szempontjából, és jelentős időt venne igénybe, továbbá e két szempontot össze kell vetni a Bizottsággal szemben előírt szigorú eljárási határidőkkel, amint az a fenti 199. pontban szerepel.

206 Egyébként pedig az ügyletek ilyen mintája szintén kérdéseket vethet fel a kiválasztott ügyletek reprezentativitását illetően, ráadásul kétségeket ébreszthet annak relevanciáját illetően is, mivel nem teszi lehetővé az érintett terméket érintő behozatalok mennyiségének pontos kiszámítását.

207 Másodsorban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság fordulhatott volna az importőrökhöz olyan kérdőívek elküldésével, amelyek megválaszolása lehetővé tette volna számára a felhasznált adatok megbízhatóságának ellenőrzését és a korrekciók elvégzését.

208 Az uniós intézmények igénybe vették ezt az információforrást más dömpingellenes vizsgálatok során, például a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint Indonézia tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló, 2013. május 13-i 430/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 129., 1. o.) elfogadásához vezető vizsgálat keretében.

209 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság jelezte – a jelen ügyben nem lehetett megbízhatóbb adatokat szerezni az importőröktől. Először is a vizsgálat során jelentkező 28 importőr a vizsgálat megindításáról szóló értesítés II. mellékletében található kérdőívre adott válaszaiban az érintett terméket érintő behozatalok mennyiségét tartalmazó összesített számot szolgáltatott, amely kizárólag a vizsgálat által érintett két országból, azaz a Kínai Népköztársaságból és az Indiai Köztársaságból származó behozatalokra vonatkozott. Ezenfelül ezen adatokat a jelen ügyben nem osztották fel a vizsgálat tárgyát képező termék KN-kódjai alapján. Végül e válaszokat csak azon, a mintába felvett három importőr esetében lehetett ellenőrizni, amelyek válaszoltak a kérdőívre. Márpedig nem bizonyított, hogy ezek az importőrök megfelelően reprezentatívak lettek volna a vizsgálattal érintett termék valamennyi importőrét illetően. A Bizottság ugyanis jelezte, hogy a piac töredezett, és azon számos kis- és

középvállalkozás van jelen, valamint hogy ebben az összefüggésben nem kizárt, hogy nem jelentkezett számos más, a piacon működő, olyan független importőr, amelynek nem fűződött közvetlen érdeke a vizsgálatban való együttműködéshez.

210 Ily módon meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor az érintett terméket érintő behozatali mennyiség számítása során az Eurostat adatbázisából származó, igazolt feltevések alapján kiigazított és az említett behozatalokra vonatkozó valós számadatok észszerű becslését tükröző adatokra korlátozta értékelését.

211 Az első részt tehát el kell utasítani.

– Az első jogalapnak a Bizottság által az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapításához használt makrogazdasági mutatókra vonatkozó második részéről

212 A második részben a felperesek vitatják a Bizottság által az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapításához használt makrogazdasági mutatók megbízhatóságát.

213 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint az a felek által a Törvényszék kérdéseire adott válaszokban pontosításra került – a Bizottság az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozóan értékelte a makrogazdasági mutatókat.

214 Ennek keretében a Bizottság különböző típusú adatokat vett alapul. A mintába felvett uniós gyártók (a továbbiakban: mintába felvett gyártók) tekintetében a Bizottság figyelembe vette az e gyártók által közölt adatokat, amelyeket megvizsgált. Azon egyéb uniós gyártókat illetően, amelyek a vizsgálat alapjául szolgáló panaszt benyújtották, vagy azt támogatták (a továbbiakban: többi panaszos), azokat az adatokat vette alapul, amelyeket az e vállalkozások által a kérdőívekre adott válaszokból ismert meg. Végül a fennmaradó uniós gyártók (a továbbiakban: fennmaradó gyártók) tekintetében a Bizottság a panaszosok által e gyártókkal kapcsolatban szolgáltatott becsléseket használta fel.

215 A jelen ügyben a felperesek hat kifogást fogalmaznak meg, amelyeket a Bizottság vitat.

216 Első kifogásukban a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem tette naprakésszé a többi panaszosra vonatkozóan rendelkezésére álló adatokat.

217 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendelet (136) preambulumbekezdése szerint a többi panaszosra vonatkozó adatok a Bizottság által hozzájuk intézett kérdőívre általuk adott válaszokból származnak, azzal, hogy ezeket az adatokat a panaszosok gyűjtötték össze, és azokat „a vizsgálati időszakra való kiterjesztés céljából a későbbiekben aktualizálták”. A Bizottság benyújtott egy levelet, amelyet 2017. június 14-én szerdán küldött a CCCME részére, és amelyben jelezte, hogy az adatok panaszosok általi összegyűjtésére a kérdőívre adott, a Bizottság által megvizsgált válaszok, valamint a panaszt benyújtó vagy támogató gyártóktól e-mailben szerzett információk alapján került sor. A beavatkozók a maguk részéről pontosították, hogy ezeket az adatokat azért tették naprakésszé, hogy kizárják a vízelvezető-aknarácsokra vonatkozó adatokat, és hogy beépítsék a rendelkezésre álló utolsó negyedéves adatokat.

218 Mivel a felperesek nem terjesztettek elő olyan bizonyítékot, amely alkalmas lenne ezen állítások megkérdőjelezésére, az első kifogást el kell utasítani.

219 Második kifogásukban a felperesek azzal az indokkal vitatják a megtámadott rendeletet, hogy annak elfogadása céljából a Bizottság a fennmaradó gyártókra vonatkozó becslésekre, nem pedig tényleges adatokra támaszkodott.

220 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet nem ruház a Bizottságra olyan vizsgálati hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy vállalkozásokat a vizsgálatban való részvételre vagy információk szolgáltatására kényszerítsen. Ily módon a Bizottság a felek önkéntes együttműködésétől függ abban a tekintetben, hogy azok az előírt határidőn belül benyújtják-e a számára szükséges információkat (lásd ebben az értelemben: 2015. május 20-i Yuanping Changyuan Chemicals kontra Tanács ítélet, T-310/12, nem tették közzé, EU:T:2015:295, 152. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

221 Ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Bizottság gondosan próbált-e valós adatokat gyűjteni, mielőtt az általa megszerezhető információk alapján kialakított becsléseket vette volna alapul.

222 A vizsgálat megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felhívta az érintett terméket gyártó uniós gyártókat a dömpingellenes eljárásban való részvételre, és valamennyi érdekelt felet arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételét követő 21 napon belül ismertessék az uniós gyártók mintájának kiválasztására vonatkozó álláspontjukat.

223 A Bizottság ezt követően kifejezetten tájékoztatta az Unióban ismert panaszosokat és más gyártókat a vizsgálat megindításáról, és felhívta őket, hogy vegyenek részt a vizsgálatban.

224 2017. május 16-i elektronikus levelében a Bizottság, miután megállapította, hogy a panaszosok által szolgáltatott adatok kizárólag a saját helyzetükre vonatkoznak, arra hívta fel a panaszosok képviselőit, hogy nyújtsanak be az egész ágazatra vonatkozó makrogazdasági adatokat.

225 E körülmények között nem róható fel a Bizottságnak, hogy a panaszosok által a fennmaradó gyártókkal kapcsolatban szolgáltatott becsléseket vette alapul, mivel az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően az volt a cél, hogy az uniós gazdasági ágazat egészét illetően képet kapjon.

226 Ezenkívül, amint arra a beavatkozók rámutatnak, a dömpingellenes eljárások keretében szükségessé válhat becslések alkalmazása, amennyiben egyes gyártók úgy döntenek, hogy nem működnek együtt, vagy ha – amint az a jelen ügyben bebizonyosodott – egyes uniós gyártók a makrogazdasági adatok gyűjtésének időpontjában már nem folytatnak gyártási tevékenységet vagy nem léteznek.

227 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a becslések nem feltételezések, és hogy a panaszosok olyan számítási módszert követtek, amelyet a Bizottság megvizsgált, és az említett vizsgálatot követően módosítások meghozatalát kérte. E tekintetben a beavatkozó felek rámutattak arra, hogy a panaszosoknak a szóban forgó gazdasági szereplők tényleges termelésének becslésére vonatkozó javaslatával ellentétben a Bizottság úgy döntött, hogy ehelyett e gyártók termelési kapacitását veszi figyelembe, ami növelte az uniós össztermelést, és csökkentette a kínai exportáló gyártók által megszerzett piaci részesedés növekedését. A beavatkozó felek ebből azt a következtetést vonják le – anélkül, hogy ezt vitatnák –, hogy a Bizottság e döntése a kínai exportáló gyártók javára csökkentett egy kármutatót.

228 A második kifogást tehát el kell utasítani.

229 Harmadik kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság által felhasznált adatokat érdemi magyarázat nélkül módosították.

230 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az iratokból és a felek által a Törvényszék kérdéseire adott válaszokból kitűnik, hogy a Bizottság a következőképpen módosította a makrogazdasági adatokat.

231 2017. április 7-én a Bizottság levélben felhívta a panaszosok képviselőit, hogy legkésőbb 2017. május 12-ig nyújtsanak be bizonyos makrogazdasági adatokat a figyelembe vett időszakra vonatkozóan. 2017. május 12-én a panaszosok képviselői elektronikus levélben benyújtottak egy makrogazdasági adatokat tartalmazó táblázatot.

232 2017. május 15-én a Bizottság elektronikus levélben kérte e dokumentum nem bizalmas változatát. 2017. május 16-án egy másik elektronikus levelet küldött, amelyben egy olyan változat közlését kérte, amely az uniós gazdasági ágazat egészének makrogazdasági adatait tartalmazza, a vízelvezető-aknarácsok kivételével. 2017. május 24-én a Bizottság elektronikus levelet küldött a panaszosok képviselőinek, és felhívta őket, hogy legkésőbb 2017. május 29-ig küldjék meg a kért adatokat, továbbá fogadják el ezen adatok 2017. május 30-án történő ellenőrzését a helyiségeikben.

233 2017. május 29-én a panaszosok képviselői elektronikus levélben benyújtották a makrogazdasági adatokat tartalmazó táblázat új változatát (a továbbiakban: a makrogazdasági mutatók második változata). A Bizottság 2017. május 30-án ellenőrizte ezeket az adatokat. Az ellenőrző látogatás során a panaszosok teljesebb információkat szolgáltattak a mintába felvett gyártók adatairól, ami indokolttá tette a számadatok naprakésszé tételét. Egyébiránt a Bizottság jelezte, hogy a makrogazdasági mutatók második változatában szereplő adatok a fennmaradó gyártókra vonatkozó konszolidált adatokat tartalmaztak, a panaszosok azonban az ellenőrző látogatásra előírt határidőn belül nem tudták ellenőrizni az ezen adatok és az igazoló dokumentumok közötti összhangot. Az ellenőrző csoport ily módon arra hívta fel a panaszosokat, hogy az adatokat ismert gyártónként osszák meg, és ennek megfelelően nyújtsanak be aktualizált táblázatot.

234 2017. június 1-jén a panaszosok képviselői elektronikus levélben benyújtották a makrogazdasági adatok új, nem bizalmas változatát (a továbbiakban: a makrogazdasági mutatók harmadik változata), amely tartalmazta a Bizottság igényeit. A felperesek szerint ez a változat jelentősen eltér az előző változattól. A CCCME elektronikus levélben azt kérte a Bizottságtól, hogy fejtse ki e különbség okait. A Bizottság erre elektronikus levélben azt válaszolta, hogy az adatok 2017. május 30-án elvégzett ellenőrzést követő aktualizálásáról van szó. 2017. június 2-án a Bizottság elektronikus levélben kérte, hogy ugyanazon a napon elvégezhesse el a naprakésszé tett táblázatok vizsgálatát a panaszosok képviselőinek helyiségeiben. Ez utóbbiak elektronikus levélben elfogadták ezt.

235 E vizsgálatot követően a panaszosok ugyanezen a napon egy USB-kulcson benyújtották a makrogazdasági mutatók negyedik változatát. 2017. június 12-én a panaszosok képviselői ismét megküldték a makrogazdasági mutatók negyedik változatát, ezúttal azonban elektronikus levélben, bizalmas és nem bizalmas változatban. A beavatkozó felek pontosították, hogy a makrogazdasági mutatók harmadik változata, amelyet az ellenőrző látogatás során megvizsgáltak, tévedésből tartalmazta két gyártó vízelvezető-aknarácsokra vonatkozó gyártási adatait, és azt a helyszínen módosították. Jelzik továbbá, hogy a negyedik változat az uniós gazdasági ágazattól ezen a napon más gyártókra vonatkozóan kapott kiegészítő információkat is figyelembe vette.

236 A Bizottság hozzáteszi, hogy az FCI 2017. június 21-i észrevételeit követően a makrogazdasági mutatók negyedik változatát kiegészítették egy uniós gyártó azon adataival, amelyeket a panaszosok tévedésből kihagytak.

237 E körülményekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperesek választ kaptak a fenti 234. pontban hivatkozott elektronikus levelükre, amelyben azt kérdezték a Bizottságtól, hogy miért volt különbség a makrogazdasági mutatók második és harmadik változata között.

238 Egyebekben meg kell állapítani, hogy az ügy irataira és a felek által a Törvényszék kérdéseire adott válaszokban szolgáltatott magyarázatokra tekintettel az elvégzett módosítások az adatok kiegészítésére, finomítására, tehát megbízhatóságuk javítására irányultak. Amint azt a beavatkozó felek hangsúlyozták, az ismertetett módosítások némelyike éppen az érdekelt felek által felhozott és a Bizottság által elfogadott kifogások figyelembevétele érdekében történt. Így egyrészt hozzá kellett adni egy további uniós gyártó adatait, amelyeket a panaszosok kihagytak, másrészt pedig ki kellett zárni a vízelvezető-aknarácsokra vonatkozó adatokat, amelyeknek a vizsgálat tárgyát képező termék meghatározásából való kizárását a Bizottság elfogadta.

239 E körülmények között a harmadik kifogást el kell utasítani.

240 A negyedik kifogás keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság által a makrogazdasági mutatók kiszámításához felhasznált források listája inkoherens, mivel olyan adatokat tartalmaz, amelyeket a befektetésekhez hasonlóan nem lehet figyelembe venni, mivel azok nem minősülnek makrogazdasági mutatónak.

241 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a Törvényszék a fenti 214. pontban megállapította – a Bizottság a szóban forgó uniós gyártók kategóriájától függően különböző típusú adatokra támaszkodott. Úgy tűnik tehát, hogy a szóban forgó, „További igazoló dokumentumok” című lista nem tartalmazza a felhasznált összes forrást, hanem csupán kiegészítő jellegű a felhasznált adatok összessége tekintetében.

242 Egyébiránt, ami e lista tartalmát illeti, amint azt a felperesek jelezték, a lista három, „[a társaság neve]” címmel ellátott dokumentumot említ. A felperesek ugyanakkor a szóban forgó listán szereplő dokumentumok közül csak korlátozott számú dokumentumot vitatnak. Ily módon a felsorolt 22 dokumentum közül legalább 13 dokumentum, amelyek közül egyesek a panaszosokat, míg mások más uniós gyártókat érintenek, az „eszközökre”, az „eszközökre és befektetésekre”, a „pénzügyi beszámolókra”, a „pénzügyi jelentésekre”, a „foglalkoztatásra”, a „közvetett munkahelyekre” és a „munkahelyekre” vonatkoznak, amelyek relevánsak a makrogazdasági adatok megállapítása szempontjából.

243 Végül a panaszosok által a vizsgálat során benyújtott észrevételekben további pontosításokat tettek a makrogazdasági mutatók kiszámításához felhasznált forrásokat illetően, kiemelve a következőket:

„[Ö]sszegyűjtöttük a panaszosokra és a panaszt támogató vállalkozásokra vonatkozó, a könyvelésükből származó adatokat. A többi vállalkozás esetében a panaszosok becsléseket fogalmaztak meg, e többi vállalkozás pénzügyi beszámolóinak extrapolált adatai, az internetes oldalak, a sajtócikkek és a piaci ismereteik alapján.”

244 Mindezekre tekintettel a negyedik kifogást el kell utasítani.

245 Az ötödik kifogás keretében a felperesek azt róják fel a Bizottságnak, hogy kizárólag a panaszosok képviselőinek irodájában tett látogatást a panaszosok által szolgáltatott adatok ellenőrzése céljából. Kiemelik, hogy a Bizottság például kapcsolatba léphetett volna a fennmaradó gyártókkal, és felhívhatta volna őket, hogy erősítsék meg a rájuk vonatkozó becsléseket vagy nyilatkozzanak azokról.

246 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 6. cikke (8) bekezdésének megfelelően a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni bármely olyan információ pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyen a ténymegállapítások alapulnak.

247 A felperesek által előadott egyéb érvekre válaszul már megállapítást nyert, hogy a Bizottság nem rendelkezik olyan vizsgálati jogkörrel, amely lehetővé tenné számára, hogy vállalkozásokat a vizsgálatban való részvételre vagy információk szolgáltatására kényszerítsen, hanem az információk szolgáltatása tekintetében a felek önkéntes együttműködésétől függ (a fenti 220. pont).

248 A jelen ügyben a Bizottság felhívta az érintett terméket gyártó uniós gyártókat, hogy vegyenek részt a vizsgálatban (lásd a fenti 222. és 223. pontot). Mindazonáltal csak a panaszosok szolgáltatták a makrogazdasági mutatók kiszámításához szükséges információkat. A Bizottság ebben az összefüggésben fordult a panaszosokhoz a vizsgálat során együtt nem működő uniós gyártókra vonatkozó adatok beszerzése érdekében, és kapott tőlük az e gyártókra vonatkozó becsléseket (fenti 224. pont).

249 Az alaprendelet 16. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tegyen az információk ellenőrzése érdekében.

250 Ebből következik, hogy a Bizottság a szolgáltatott információk pontosságának ellenőrzése érdekében ellenőrző látogatást tehetett a szóban forgó információk kibocsátóinál, a jelen ügyben pedig ezek az információk a panaszosoktól származtak.

251 Ami azt a tényt illeti, hogy ezt az ellenőrzést a panaszosok képviselőinek helyiségeiben végezték el, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a felperesek képviselőin keresztül az eljárás kezdetétől felhívta a panaszosokat arra, hogy őrizzék meg az összes, „az e levélben szereplő kérdések előkészítéséhez felhasznált igazoló dokumentumot és munkalevelet, valamint a panaszban a 2013 és 2015 közötti évekre vonatkozóan megjelölt makrogazdasági adatokat”.

252 Gyakorlati okokból elfogadható volt, hogy a Bizottság a panaszosok képviselőinek irodájába látogasson annak érdekében, hogy ellenőrzés céljából tanulmányozza azokat az iratokat, amelyekből a panaszosok által szolgáltatott adatok származnak, tekintettel arra, hogy az elemzéseket megbízható és hitelt érdemlő adatokra kell alapítani.

253 Következésképpen az ötödik kifogást el kell utasítani.

254 A hatodik kifogás keretében a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem jelölte meg pontosan a vizsgálatok tárgyát képező elemeket.

255 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az eljárás során a Bizottság pontosította, hogy a 2017. május 30-i ellenőrzés „a benyújtott makrogazdasági mutatókkal kapcsolatos adatokra vonatkozik (a bejelentett adatokkal kapcsolatban felhasznált forrásanyagok, az adatok összegyűjtésének módja,

a panaszban a felhasználással és a behozatallal kapcsolatban említett bizonyos számadatok elérésének módja stb.)”, és ily módon a felperesek állításával ellentétben megjelölték azokat az elemeket, amelyekre a vizsgálatok kiterjednek.

256 Mivel ezeket az információkat közölték a felperesekkel, a kifogást, és ennélfogva az első jogalap teljes második részét el kell utasítani.

– Az első jogalapnak az uniós gyártók jövedelmezőségére vonatkozó harmadik részéről

257 A harmadik részben a felperesek vitatják azokat a számadatokat, amelyeket a Bizottság a szerinte az uniós gyártók jövedelmezőségének a vizsgálatot megelőző években bekövetkezett alakulását jellemző csökkenés megállapítása érdekében alkalmazott.

258 Az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy az uniós gyártók jövedelmezősége 2006-ban 10% körül mozgott, de a figyelembe vett időszak első évében ez az arány már csak 5,3% volt, és a figyelembe vett időszak alatt tovább csökkent.

259 E tekintetben a felperesek három kifogást terjesztenek elő, amelyeket a Bizottság vitat.

260 Első kifogásukban a felperesek lényegében azt állítják, hogy a Bizottság az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének kiszámításához alapul vett számadatokat megalapozatlanul jelentette be, mivel az uniós gazdasági ágazattól kapott kizárólagos adatokat 2017. október 2-án, vagyis az ideiglenes rendelet elfogadását követően, több mint öt hónappal a panaszosok képviselőinek helyiségeiben végzett vizsgálatok után közölték.

261 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kifogásnak nincs ténybeli alapja.

262 A 2006 és 2012 közötti időszakra vonatkozó jövedelmezőséggel kapcsolatos adatokat ugyanis 2017. május 11-én, azaz egyrészt az ideiglenes rendelet elfogadását, másrészt pedig az ellenőrző látogatásokat megelőzően közölték a Bizottsággal; ez utóbbiakra 2017. május 30-án és június 2-án került sor. A Bizottság benyújtotta azt az elektronikus levelet, amellyel az adatokat közölték és kifejtette, hogy e dokumentumot a panaszosok saját kezdeményezésükre bizalmas változatban küldték meg, ezért azt nem az érdekelt felek számára hozzáférhető aktához, hanem kizárólag az iratanyagnak a Bizottság számára fenntartott részéhez csatolták. Ezen intézmény azt is pontosította, hogy a panaszosok által küldött 2017. október 2-i dokumentum nem más, mint a 2017. május 11-i dokumentum érdekelt felek számára hozzáférhető változata.

263 Ami az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét illeti a figyelembe vett időszak során, úgy tűnik, hogy azt az uniós gyártók mintája részéről a Bizottság által hozzájuk intézett kérdőívre adott válaszok alapján számították ki, amelyeket legkésőbb 2017. február 22-ig, vagyis az ideiglenes rendelet elfogadása előtti időpontig kellett szolgáltatni a Bizottságnak.

264 Az első kifogást tehát el kell utasítani.

265 A második kifogás keretében a felperesek azt állítják, hogy a fenti 260. pontban hivatkozott 2017. október 2-i dokumentum semmilyen információt nem szolgáltat a felhasznált forrásokat illetően.

266 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a felperesek által a 2017. május 11-i dokumentumban az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének bizonyítására felhasznált, a felperesek által követelt források nem relevánsak a mikrogazdasági mutatóknak a Bizottság általi értékelésének a

jogszerűsége szempontjából. Amint ugyanis azt a Bizottság hangsúlyozta, annak ellenére, hogy az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekezdése utal az uniós gazdasági ágazat 2006. évi jövedelmezőségének szintjére, kizárólag az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszak (2013. január 1-jétől 2016. szeptember 30-ig) során elért jövedelmezőségét vette alapul, amint az kitűnik az említett rendelet (168) preambulumbekezdéséből.

267 E kifogás következésképpen hatástalan, amint ugyanezen okból a felperesek által felhozott harmadik kifogás is, amely szerint a Bizottság által elfogadott számadatoknak ellentmondanak az uniós gazdasági ágazat által 2010-ben, az 1212/2005 rendeletben előírt dömpingellenes intézkedések hatályának megszűnése alapján benyújtott felülvizsgálati kérelemben hivatkozott számadatok.

268 Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére vonatkozó, e felülvizsgálati kérelemben szereplő adatok ugyanis szükségképpen a 2010 előtti évekre vonatkoztak. Márpedig, amint azt a Törvényszék a fenti 266. pontban megállapította, noha a Bizottság az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekezdésében utalt a 2006. évre, a figyelembe vett időszak, vagyis a 2013. január 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszak adatai voltak relevánsak, és azok képezték a Bizottság határozatának alapját.

269 Mindenesetre, amint arra a beavatkozó felek hivatkoztak, a vizsgálat keretében becsült jövedelmezőség az uniós gyártók mintájának adatain alapul, míg az uniós gazdasági ágazat által az 1212/2005 rendeletben előírt dömpingellenes intézkedések hatályának megszűnése alapján benyújtott felülvizsgálati kérelmében közölt átlagos jövedelmezőség hat további gyártó adatain alapult.

270 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap harmadik részét el kell utasítani.

– ***Az első jogalapnak az uniós gyártók mintájára vonatkozó negyedik részéről***

271 A negyedik részben a felperesek azt kifogásolják, ahogy a Bizottság az uniós gyártók közül választott azon minta kialakítása céljából, amely alapján a dömpingelt behozatal hatásait értékelte.

272 Ennek keretében a felperesek két kifogást hoznak fel, amelyeket a Bizottság vitat.

273 Első kifogásukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem hívta fel hatékonyan az érdekelt feleket az ideiglenes mintával kapcsolatos észrevételeik benyújtására.

274 A CCCME ugyanis 2017. január 18-án, miután kapcsolatba lépett a Bizottsággal, hozzáfért egyrészt „Az uniós gyártók mintájára irányuló javaslat” című, 2016. december 12-i dokumentumhoz, amely három uniós gyártóból álló mintát tartalmazott, másrészt pedig a Bizottság által 2017. január 16-án e dokumentum címének megfelelően az „EJ Picardie + 4 másik” uniós gyártó részére megküldött kérdőívekhez.

275 A felperesek szerint ezek a dokumentumok azt a benyomást keltik, hogy az ideiglenes mintát egy ponton más uniós gyártókra is kiterjesztették. 2017. január 20-án azonban a Bizottság a nem bizalmas iratokhoz csatolta az uniós gyártók 2017. január 16-i végső mintáját, amelyben megerősítette három gyártó eredeti kiválasztását.

276 A felperesek szerint e körülmények azt mutatják, hogy a Bizottság az ideiglenes mintát azt követően közölte az érdekelt felekkel, hogy a végső mintát összeállították, és a kérdőíveket megküldték a mintába felvett gyártóknak, ami sérti az érdekelt felek védelemhez való jogát, valamint az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdését, amely azt írja elő, hogy az érintett felek véleményének kikérésével vagy beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek.

277 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerint „[a] felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához”.

278 Ahhoz, hogy az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott, az érintett felekkel folytatott konzultáció eredményes legyen, annak olyan szakaszban kell megtörténnie, amikor a Bizottság képes figyelembe venni a benyújtott észrevételeket, és adott esetben módosítani a mintát.

279 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy úgy határozott, hogy a minta kiválasztásával észszerű számúra korlátozza a vizsgálat által érintett uniós gyártókat, és hogy e célból ideiglenes mintát hozott létre, amelynek összetételét konzultáció céljából az érdekelt felek rendelkezésére bocsátották. Ebben az értesítésben a Bizottság azt is pontosította, hogy eltérő rendelkezés hiányában azoknak az érdekelt feleknek, amelyek további hasznos információkat kívánnak nyújtani a minta kiválasztására vonatkozóan, ezt az említett értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 21 napon belül kell megtenniük.

280 Írásbeli beadványaiban a Bizottság arra hivatkozik, hogy az ellenőrző csoport részéről annak az oka, hogy „Az uniós gyártók mintájára irányuló javaslat” című, 2016. december 12-i dokumentumot eredetileg nem csatolták a nem bizalmas iratokhoz, amint az az eljárás megindításáról szóló értesítésben szerepelt, az ellenőrző csoport részéről történt elírásnak tudható be. A dokumentumot véletlenül „bizalmasként” tüntették fel, holott azon a „nem bizalmas” jelölést kellett volna feltüntetni annak érdekében, hogy az valamennyi érdekelt fél számára hozzáférhető legyen. Miután a CCCME 2017. január 18-án értesítette a Bizottságot arról, hogy e dokumentum nem szerepel az e szervezet számára hozzáférhető információk között, az említett dokumentumot a rendszerben „nem bizalmasként” tüntették fel, annak érdekében, hogy azt az érdekelt felek – köztük a CCCME – megtekinthessék.

281 Ebből következik, hogy a CCCME-vel 2017. január 18-án, vagyis valamivel több mint egy hónappal a vizsgálat megindítását követően konzultáltak, tehát olyan időpontban, amikor észrevételeit figyelembe lehetett venni a minta kiválasztásánál.

282 Márpedig, bár ettől az időponttól kezdve volt lehetősége erre, a CCCME nem nyújtott be észrevételeket e minta összetételére vonatkozóan.

283 Kétségtelen, hogy a felperesek azt állítják, hogy a mintába kiválasztott vállalkozások számát azt megelőzően módosították, majd véglegesítették, hogy konzultáltak volna velük, ami véleményük szerint a konzultáció hatékonyságának hiányát eredményezte, mivel a minta összetételét azelőtt állapították meg, hogy nyilatkozhattak volna.

284 Még ha a Bizottság ténylegesen fontolóra is vette az ideiglenes minta módosítását, majd felülvizsgálta álláspontját azt megelőzően, hogy a CCCME megismerhette volna a javasolt minta összetételét, ezen érvre válaszul mindenesetre elegendő rámutatni először is arra, hogy az érdekelt feleknek a jelen ügyben lehetőségük volt arra, hogy állást foglaljanak a Bizottság által javasolt mintaösszetételről, másodszor, hogy a konzultáció tárgyát képező összetétel három vállalkozásból állt, harmadszor pedig, hogy a végleges minta ténylegesen e három vállalkozásra vonatkozott.

285 Ily módon a felperesek az uniós gyártók mintája kapcsán észrevételeket tehettek volna, amelyeket a Bizottság figyelembe vehetett volna, ami azt jelenti, hogy – állításukkal ellentétben – tiszteletben tartották a védelemhez való jogukat, valamint az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdését.

286 Ezen okokból az első kifogást el kell utasítani.

287 Második kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság által kiválasztott minta nem tükrözi azon helyzetek sokféleségét, amelyekben az uniós gyártók találhatók, így különösen a kelet-európai gyártók sajátos helyzetét.

288 A Bizottság szerint a felperesek által e tekintetben megfogalmazott érv, amellett, hogy nem elfogadható, mivel azt először a Törvényszék előtt terjesztették elő, nem is megalapozott.

289 E tekintetben érdemben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság elemzésének az uniós gazdasági ágazat egészén kell alapulnia ahhoz, hogy az Unió egész területén megbízható képet kapjon az ágazat gazdasági helyzetéről.

290 Mindazonáltal a Bizottság a jelentős méretű ügyekben jogosult arra, hogy a vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkében meghatározott mintavételi módszer alkalmazásával a felek észszerű körére korlátozza.

291 Az alaprendelet 17. cikkének (1) és (2) bekezdése két módszert ír elő annak érdekében, hogy olyan mintát lehessen képezni, amely az említett rendelet szerint reprezentatívnak tekinthető. Az első módszer szerint a Bizottság a felek, termékek vagy ügyletek olyan mintáját veszi alapul, amely a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényesnek tekinthető. Ami az ugyanezen rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt második mintavételi módszert illeti, a minta reprezentativitása azon alapul, hogy az magában foglalja a legnagyobb olyan termelési, eladási vagy exportmennyiséget, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható (lásd: 2017. június 15-i T.KUP ítélet, C-349/16, EU:C:2017:469, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

292 Egyébiránt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a mintavételre vonatkozó rendelkezések alapján a minta végső kiválasztása a Bizottság hatásköre (2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 87. pont; 2018. március 15-i Caviro Distillerie és társai kontra Bizottság ítélet, T-211/16, EU:T:2018:148, 48. pont).

293 Ezenkívül figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a Bizottság, amikor mintavételt alkalmaz, széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, következésképpen az uniós bíróság felülvizsgálati jogköre a fenti 149. és 150. pontban ismertetett módon korlátozott (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 93. pont).

294 Végül az ítélkezési gyakorlat pontosítja, hogy a Bizottságnak, amikor a mintavétel második módszerét választja, bizonyos szabadság áll a rendelkezésére annak a jövőre vonatkozó értékelését illetően, hogy a vizsgálatára meghatározott határidőn belül minek a megvalósítására lesz észszerű lehetősége (2017. június 15-i T.KUP ítélet, C-349/16, EU:C:2017:469, 31. pont; 2018. március 15-i Caviro Distillerie és társai kontra Bizottság ítélet, T-211/16, EU:T:2018:148, 41. pont).

295 Ebben az összefüggésben, amelyet a Bizottság széles mérlegelési jogköre és az uniós bíróság felülvizsgálati jogkörét érintő korlátozás jellemez, a felperesek feladata, hogy az ítélkezési gyakorlat alapján olyan bizonyítékot szolgáltassanak, amely lehetővé teszi a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy az uniós gazdasági ágazat kiválasztott mintájának összetételéből következően a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a kár értékelésekor (lásd ebben az értelemben: 2018. március 15-i Caviro Distillerie és társai kontra Bizottság ítélet, T-211/16, EU:T:2018:148, 49. pont).

296 A jelen ügyben a Bizottság a fenti 291. pontban említett második módszert alkalmazva a legnagyobb termelési és eladási mennyiségek alapján választotta ki a mintát, amint azt az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi.

297 Az ideiglenes rendelet (13) preambulumbekezdése szerint e minta a teljes termelési mennyiség 48%-át és az uniós gazdasági ágazat összértékesítésének 43%-át tette ki, anélkül hogy a felperesek vitatták volna e gyártók termelési mennyiségének és összértékesítésének mértékét.

298 Ily módon e mintavételi módszer kiválasztása meghiúsítja az elégtelen földrajzi reprezentativitáson alapuló vitatás lehetőségét, mivel úgy tekinthető, hogy a mintába felvett termelési, eladási és exportmennyiségek, ha magasak, megfelelő alapot nyújtanak az egész gazdasági ágazat helyzetének értékeléséhez.

299 Ennélfogva a felperesek tévesen vélik úgy, hogy a Bizottság mintája az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében véve nem volt kellően reprezentatív, mivel nem tartalmazott kelet-európai gyártókat.

300 A második kifogást tehát érdemben el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Bizottság által az elfogadhatóság tekintetében előadott érvekről.

301 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első jogalap negyedik részét el kell utasítani.

– Az első jogalap ötödik, a csoporton belüli áraknak az uniós gazdasági ágazat költségeinek számítása során való figyelembevételére vonatkozó részéről

302 Az ötödik részben a felperesek azt állítják, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár kiszámításához a Bizottság a Saint-Gobain PAM esetében az e gyártó cégcsoportján belüli viszonteladásért felszámított árakat alkalmazta (transzferárak felhasználása), anélkül hogy értékelte volna e beszerzési árak önálló jellegét.

303 Márpedig a tényleges jövedelmezőség értékeléséhez a Bizottságnak össze kellett volna hasonlítania egyrészt a független ügyfelek részére teljesített eladások értékét, másrészt pedig a termékek előállításával kapcsolatban felmerült költségeket és a viszonteladók általános SGA-költségeit, amely nélkül a kárra vonatkozó elemzése torzított.

304 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

305 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Törvényszék kérdéseire adott válaszában a Bizottság kifejtette, hogy a Saint-Gobain PAM az érintett terméket közvetlenül értékesítette független ügyfeleknek, de – amint arra a felperesek rámutattak – közvetett módon kapcsolt kereskedőkön keresztül is.

306 Mindazonáltal ez a körülmény nem volt hatással az előállítási költségek megállapítására, mivel egyrészt a kéttípusú értékesítés olyan termékeket foglal magában, amelyeket az érintett vállalkozás gyártott, másrészt pedig a Bizottság számítása során figyelembe vett érték megfelel a gyártási eljárás során az érintett vállalkozás részéről felmerült gyártási költségeknek, függetlenül attól, hogy milyen típusú értékesítésre kerül sor.

307 Ily módon, amint arra a Bizottság rámutatott, az a tény, hogy bizonyos értékesítéseket kapcsolt társaságok közvetítésével teljesítettek, semmilyen hatással nincs a Saint-Gobain PAM gyártási költségeinek kiszámítására, és ennélfogva az uniós gazdasági ágazatot ért kár értékelésére.

308 Vitathatatlan, hogy a Törvényszék kérdéseire adott válaszában a Bizottság jelezte, hogy a Saint-Gobain PAM bizonyos nyersanyagokat kapcsolt vállalkozásoktól vásárolt.

309 Ugyanakkor, annak érdekében, hogy az ezen ügyletekhez kapcsolódó gyártási költségeket belefoglalhassa a számításába, a Bizottság megvizsgálta, hogy ezen ügyleteket rendes piaci feltételek mellett végzett ügyleteknek lehet-e tekinteni.

310 A Bizottság ugyanis azt követően, hogy összehasonlította az egységenkénti gyártási költségekben és az Unióban található nem kapcsolt felek viszonteladási áraiban foglalt közvetlen költségeket, megállapította, hogy a Saint-Gobain PAM ugyanabban a sávban volt, mint a mintában szereplő másik két gyártó, amelyek nem kapcsolt szállítóktól szerezték be nyersanyagaikat.

311 Az első jogalap ötödik részét tehát el kell utasítani.

– Az első jogalap hatodik, főként az indiai vagy kínai exportáló gyártóknak betudott magatartások különbségére vonatkozó részéről

312 A hatodik részben a felperesek több kifogást terjesztenek elő, amelyek közül az egyiket a Törvényszék itt vizsgálja, míg a többit tárgyuk miatt a jelen ítélet más részeiben kell megvizsgálni (lásd az alábbi 325. pontot).

313 Az itt vizsgált kifogás keretében a felperesek érthetetlennek vélik a Bizottság azon következtetését, amely szerint semmilyen dömpingmagatartást nem lehetett az indiai exportáló gyártóknak betudni, miközben megállapították, hogy a kínai exportáló gyártók tekintetében ilyen magatartás állt fenn. A felperesek szerint ez a következtetés összeegyeztethetetlen a következő két ténybeli elemmel. Először is az indiai exportárak alacsonyabbak voltak, mint a kínai exportárak. Másodszor, mivel analóg országként az Indiai Köztársaságot választották, a Bizottság által a rendes érték meghatározásához használt adatok ugyanazok voltak az indiai és kínai exportáló gyártók esetében.

314 A Bizottság e kifogás elutasítását kéri.

315 Az állásfoglalás céljából meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperesek emlékeztetnek – az érintett terméknek az Indiai Köztársaságból az Unióba történő behozatala a Kínai Népköztársaságból származó behozatallal párhuzamosan a dömping esetleges fennállásának megállapítására irányuló vizsgálat tárgyát képezte (lásd a fenti 3. pontot).

316 A vizsgálat keretében a Bizottság megállapította, hogy a tonnában kifejezett mennyiség alapján a Kínai Népköztársaságból származó behozatal árai átlagosan magasabbak voltak, mint az Indiai Köztársaságból származó árak.

317 Ugyanakkor, mivel a Kínai Népköztársaságot nem tekintették piacgazdasággal rendelkező országnak, az annak meghatározásához használt rendes értéket, hogy a kínai exportáló gyártók dömpingmagatartást folytatnak-e, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az Indiai Köztársaság adatai alapján számították ki (a továbbiakban: analóg országon alapuló módszer).

318 Márpedig az alaprendelet 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően meg kell állapítani, hogy valamely termék akkor dömpingelt, ha az Unióba irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

319 A felperesek szerint, mivel a kínai és indiai exportáló gyártók dömpingmagatartásának értékelése keretében a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie egyrészt azt a tényt, hogy a rendes érték mindkét esetben az indiai adatokon alapult, másrészt pedig, hogy az indiai exportáló gyártók exportárai alacsonyabbak voltak, mint a kínai exportáló gyártók által alkalmazott árak, ennek az volt a logikus következménye, hogy az indiai exportáló gyártók magasabb dömpingkülönbözettel bírnak, és hogy a Bizottság megállapítja, hogy fennáll a dömpingmagatartás ezen ország exportáló gyártói esetében, mivel erre a következtetésre jutott a kínai exportáló gyártók esetében.

320 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kínai és az indiai exportáló gyártók közötti ezen különbséget a Bizottság a vizsgálat során kifejtette.

321 Először is, bár a Bizottság elismerte, hogy a tonnában kifejezett mennyiség alapján az indiai exportárak átlagosan alacsonyabbak voltak a kínai áraknál, kifejtette, hogy ezeket az árakat nem lehet megfelelően összehasonlítani. Amint ugyanis azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (179) preambulumbekezdésében – amelyre a megtámadott rendelet (19) preambulumbekezdése utal – részletesen kifejtette, az árkülönbséget véleménye szerint az a körülmény magyarázza, hogy az indiai exportáló gyártók lemezgrafitos öntöttvas termékeket exportálnak, amely, mivel ridegebb, nagyobb mennyiségű nyersanyagot igényel, mint a Kínai Népköztársaságból származó gömbgrafitos öntöttvas termékek, az azonos eredmény elérése érdekében. Ezért a kínai árak magasabbak voltak, ha az összehasonlítást a tonnában kifejezett mennyiség alapján végezték el. Más lett volna azonban a helyzet, ha az összehasonlítást termékenként végezték volna el, ami az összehasonlítandó értékesítéseket illetően a megfelelő kritériumot képezte.

322 Továbbá, amint arra a Bizottság a megtámadott rendelet (20) preambulumbekezdésében rámutatott, adózási szempontból az indiai termékek belföldi árának volt egy olyan sajátossága is, amely bizonyos kiigazításokat eredményezett. A Bizottság által végzett elemzésből az következett, hogy az analóg ország módszer alkalmazása során a Kínai Népköztársaságból kiinduló dömping fennállásának megállapítására szolgáló rendes érték megállapításához használt indiai belföldi árakra nem alkalmazták a héát. Ez a helyzet a kínai exportárak és a rendes érték megállapításához alkalmazott indiai belföldi exportárak közötti aszimmetriát eredményezett. Az utóbbiak

összehasonlításának lehetővé tétele érdekében a Bizottság ennélfogva kiigazította a rendes értéket úgy, hogy abba belefoglalta a héát, és így megemelte a kínai exportáló gyártók dömpingmagatartásának értékeléséhez használt rendes értéket.

323 A Bizottság ezen érvelés alapján – amelynek koherenciáját a felperesek nem vonhatták kétségbe – eltérő következtetéseket fogalmazott meg a kínai exportáló gyártók és az indiai exportáló gyártók dömpingmagatartásának fennállásával kapcsolatban.

324 E körülmények között az első kifogást el kell utasítani.

325 A hatodik részben a felperesek még két kifogást hoznak fel, amelyeket olyan más jogalapokkal együtt kell elemezni, amelyekre azok vonatkoznak. Ily módon a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság megtagadta a CCCME-től az általa végzett elemzések ellenőrzéséhez szükséges információkhoz való minden hozzáférést. E kifogás vizsgálatára a harmadik jogalap keretében kerül sor. Egyébiránt a felperesek vitatják, hogy a Bizottság megtagadta az adatok gyűjtését annak érdekében, hogy a kár mutatóit tagállamonként és termékkategóriánként (lemezgrafitos vagy gömbgrafitos öntöttvas) értékeljék. E kifogás vizsgálatára a második jogalap második részében kerül sor.

326 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap hatodik részét a fent vizsgált kifogást illetően el kell utasítani, utalva a más jogalapokhoz kapcsolódó két kifogásra vonatkozó elemzésre, következésképpen pedig az első jogalap egészét el kell utasítani.

Az okozati összefüggésre vonatkozó második jogalapról

327 A három részre tagolódó második jogalap az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésére vonatkozik, amely szerint a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár adott esetben milyen mértékben következik a vitatott behozatalokból, nem pedig egyéb tényezőkből.

– A második jogalap első, a dömpingelt behozatal növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének visszaesése közötti egyidejűség hiányára vonatkozó részéről

328 Az első részben a felperesek vitatják a Bizottság által annak bizonyítása érdekében kifejtett érvelést, hogy okozati összefüggés áll fenn egyrészt a dömpingelt behozatal növekedése, másrészt pedig az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszakban fennálló helyzete tekintetében megállapított visszaesés között.

329 Ez a Bizottság által vitatott rész négy kifogásra oszlik.

330 Első kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy az okozati összefüggés megállapítása érdekében a Bizottság a gazdasági mutatókat a figyelembe vett időszak kezdetén és végén hasonlította össze, holott az ezen időszak alatt megfigyelt tendenciákat kellett volna elemeznie. Ha ezt a megközelítést követte volna, azt állapíthatta volna meg, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetét jellemző mutatók 2014-től romlottak. Márpedig a Bizottság által szolgáltatott adatokból kitűnik, hogy ettől az időponttól kezdve a Kínai Népköztársaságból származó behozatalok csökkentek. A felperesek szerint az ilyen csökkenés összeegyeztethetetlen azzal a megállapítással, amely szerint az említett behozatalok hozzájárultak az uniós gazdasági ágazat helyzetének visszaeséséhez.

331 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alábbi táblázatban szereplő mutatók a figyelembe vett időszak során a következőképpen alakultak.

Index (2013 = 100)	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene (tonna)	100	97	90	89
Az uniós gazdasági ágazat termelési volumene (tonna)	100	103	96	96
Az uniós ágazat piaci részesedése (%)	100	97	95	97
A Kínai Népköztársaságból származó behozatal mennyisége (tonna)	100	124	120	116
A Kínai Népköztársaságból származó behozatal uniós piaci részesedése (%)	100	125	126	126

332 E táblázatból kitűnik, hogy – amint arra a felperesek rámutatnak – a Kínai Népköztársaságból származó behozatalok mennyisége 2015-ben csökkent a 2014-ben elért szinthez képest.

333 Ez azonban nem jelenti azt, hogy kizárt lenne az okozati összefüggés e behozatalok alakulása és az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó mutatók alakulása között.

334 A táblázat ugyanis azt mutatja, hogy az említett behozatalok 2014-től bekövetkezett csökkenése relatív, mivel a behozatal szintje egyértelműen magasabb, mint a figyelembe vett időszak kezdetén elért szint (+ 16%), így mesterségesnek tűnik a behozatalok csökkenéséről beszélni, ha hosszabb időszak kerül figyelembevételre.

335 Egyébiránt a felperesek által szolgáltatott bizonyítékok hallgatnak a szóban forgó behozatalok 2013 és 2014 közötti jelentős növekedéséről (+ 24%). Márpedig az ilyen mértékű növekedés telíthette az uniós piacot azáltal, hogy az uniós ügyfelek idő előtti megrendeléseihez vezetett, aminek következtében az értékesítések ezt követően – többek között 2015-ben, vagyis abban az évben, amikor az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene csökkent (–10%-kal a kiindulási indexhez képest) – csökkentek, míg a behozatalok szintén csökkentek, még ha ez a csökkenés az uniós gazdasági ágazat értékesítésének csökkenéséhez viszonyítva viszonylagos marad is.

336 Érvelésükben a felperesek – a fent vizsgált konkrét megfontolásokon túl – alapvetően azt a módszert kérdőjelezik meg, amelyet követve a Bizottság következtetéseit a figyelembe vett időszak kezdetét és végét jellemző adatok összehasonlítására alapítja.

337 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a „figyelembe vett időszak” meghatározása mögött meghúzódó elgondolás az, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy a szűk értelemben vett vizsgálat által lefedettnél hosszabb időszakot vizsgáljon meg oly módon, hogy elemzését olyan valós és virtuális tendenciákra alapozza, amelyek ahhoz, hogy azonosíthatóak legyenek, kellően hosszú időtartamot igényelnek (lásd ebben az értelemben: 1991. május 7-i Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 87. pont).

338 A Bizottság a jelen ügyben éppen ezt tette, mivel elemzését nem korlátozta az egy vagy két év során bekövetkezett fejleményekre, hanem egy hosszabb időszakra vonatkozó tendenciákat vizsgált meg (lásd ebben az értelemben: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 145. pont [nem tették közzé]). Ily módon arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatal összesen 16%-kal nőtt 2013 és a vizsgálati időszak vége között, míg az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 11%-kal csökkent, és e gazdasági ágazat piaci részesedése ugyanezen időszakban 3%-kal csökkent.

339 Végeredményben a felperesek, mivel vitatják a Bizottság azon lehetőségét, hogy a figyelembe vett időszak kezdetét és végét vegye alapul, vitatják ezen intézmény módszertani választását.

340 Márpedig az ítélkezési gyakorlat az ilyen típusú kérdéssel kapcsolatban széles mérlegelési mozgásteret ismer el az uniós intézmények számára, ami arra kötelezi a felperest, hogy amennyiben sikerrel vitatni kívánja ez utóbbiak tevékenységét, bizonyítsa velük szemben a nyilvánvaló mérlegelési hiba fennállását (2007. március 14-i Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ítélet, T-107/04, EU:T:2007:85, 71. pont).

341 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperesek érveikkel nem hoznak fel olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé tennék ilyen hiba fennállásának megállapítását, hanem inkább a gazdasági mutatók változásának alternatív értelmezését javasolják, megjegyezve, hogy a Bizottság által követett megközelítés mesterkéltnek tűnik számukra (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 172. pont).

342 Ezen okokból az első kifogást el kell utasítani.

343 Második kifogásukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet (174) preambulumbekezdésében egyrészt azt állította, hogy a dömpingelt behozatal az uniós gazdasági ágazat helyzetének visszaeséséhez vezetett, másrészt pedig, hogy az említett behozatalok az uniós termelés alakulásával párhuzamosan alakultak, vagyis növekedés történt, amelyet csökkenés követett.

344 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság érvelése nehezen követhető, mivel az a tény, hogy a dömpingelt behozatal növekedése az uniós gazdasági ágazat termelési volumenének növekedésével párosul, a behozatalok ezt követő csökkenése pedig az uniós gazdasági ágazat volumenének csökkenésével párosul, inkább az okozati összefüggés hiányát tanúsítja.

345 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperesek rámutatnak – a Bizottság a megtámadott rendeletben párhuzamos fejlődésre hivatkozott a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat termelése tekintetében.

346 Ez a megállapítás helytálló, mivel – amint az a fenti 331. pontban szereplő táblázatból kitűnik – a dömpingelt behozatal indexe 2014-ben 100-ról 124-re növekedett, akárcsak az uniós gazdasági ágazat termelési volumene, amelynek indexe 100-ról 103-ra emelkedett. 2015-ben mindkét index csökkent, a dömpingelt behozatal indexe 120-ra esett vissza, az uniós gazdasági ágazat termelési volumenének indexe pedig 96-ra.

347 Mindemellett át kell venni a Bizottság által a megtámadott rendelet (174) preambulumbekezdésében annak meghatározása érdekében használt kifejezéseket, hogy hogyan jutott arra a következtetésre, hogy okozati összefüggés áll fenn a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat visszaesése között.

348 Márpedig a Bizottság által a megtámadott rendelet (174) preambulumbekezdésében szolgáltatott magyarázatok összessége alapján érthető, hogy a Bizottság az uniós gazdasági ágazat kármutatóiban szereplő számadatokra tekintettel miért vélte úgy, hogy ez utóbbiak a dömpingelt behozatal növekedésével egyidejűleg visszaestek, és hogy e két jelenség között okozati összefüggés állapítható meg.

349 A megtámadott rendelet (174) preambulumbekezdésében ugyanis a Bizottság megállapítja, hogy a figyelembe vett időszak egésze alatt követett tendencia azt bizonyítja, hogy okozati összefüggés áll fenn az uniós gazdasági ágazatnak a mennyiségek és a piaci részesedések tekintetében megfigyelt visszaesése és az ezen időszak alatti dömpingelt behozatalok növekedése között.

350 Ezt a következtetést alátámasztják a fenti 331. pontban szereplő táblázatban szereplő adatok, amelyekből kitűnik, hogy a dömpingelt behozatal indexe a figyelembe vett időszakban 100-ról 116-ra növekedett, míg az uniós gazdasági ágazat helyzetét jellemző mutatók összességében csökkentek, mivel a termelési volumen indexe 100-ról 96-ra, az eladások indexe 100-ról 89-re, a piaci részesedés indexe pedig 100-ról 97-re csökkent ugyanezen időszak folyamán.

351 Ily módon a felperesek követhetik a Bizottság érvelését, és megérthetik azokat az okokat, amelyek miatt az nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül arra a következtetésre jutott, hogy a figyelembe vett időszak egésze tekintetében időbeli egybeesés állt fenn a dömpingelt behozatalok alakulása és a fenti 350. pontban említett mutatók alakulása között.

352 Ezen okokból a második kifogást el kell utasítani.

353 Harmadik kifogásukban a felperesek vitatják a Bizottság azon állítását, amely szerint az uniós felhasználás csökkenése nem szakította meg a dömpingelt behozatal növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetét jellemző mutatók visszaesése közötti okozati összefüggést.

354 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (191) preambulumbekezdésében a Bizottság elismerte, hogy az érintett termék felhasználása a figyelembe vett időszakban csökkent.

355 A Bizottság ugyanakkor ugyanebben a preambulumbekezdésben hangsúlyozta, hogy e csökkenés fennállása és az a befolyás, amelyet ez utóbbi gyakorolhatott a mutatók alakulására, nem szakíthatta meg a dömpingelt behozatal növekedése és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

356 Ezen álláspont alátámasztására a Bizottság három adatcsoportra hivatkozott. Először is megjegyezte, hogy az érintett termék esetében a felhasználás 8%-kal csökkent. Másodszor megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat tekintetében az értékesítési volumen 11%-kal

csökkent. Mivel e második számadat magasabb volt, mint az első, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az értékesítési volumen csökkenését nem magyarázhatja teljes mértékben a felhasználás csökkenése. Harmadszor jelezte, hogy ezzel egyidejűleg a dömpingelt behozatal 16%-kal nőtt. Álláspontja szerint e növekedés lehetővé tette a felhasználás csökkenése és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenét befolyásoló jelentősebb csökkenés közötti különbség kifejtését.

357 Érvelésükben a felperesek nem hivatkoztak olyan körülményekre, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy a Bizottság ezen érvelés megfogalmazásával nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. Éppen ellenkezőleg, ez az érvelés megfelel az ítélkezési gyakorlatnak (lásd ebben az értelemben: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 122. pont [nem tették közzé]).

358 A harmadik kifogást tehát el kell utasítani.

359 Negyedik kifogásukban a felperesek azt vitatják, hogy – amint arra a Bizottság a megtámadott rendeletben rámutatott – a dömpingelt behozatalból eredő áralákínálás leronthatta az uniós gyártók piaci részesedését és nyereségét, mivel az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése növekedett (az index 95-ről 97-ra nőtt) abban az időszakban, amikor az áralákínálást megállapították, vagyis a vizsgálati időszak alatt.

360 E tekintetben úgy tűnik, hogy az okozati összefüggés megállapítása érdekében a Bizottság egyrészt a vizsgálati időszak tekintetében megállapított (31,6%-tól 39,2%-ig terjedő) áralákínálás fennállására, másrészt pedig arra a tényre támaszkodott, hogy a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2,1 százalékponttal csökkent, míg a dömpingelt behozatal 5,6 százalékponttal nőtt.

361 Ebben az összefüggésben az a kérdés merül fel, hogy a Bizottság támaszkodhat-e a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított áralákínálásra annak megállapítása érdekében, hogy a figyelembe vett időszak egésze során fennállt az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatás.

362 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az áralákínálást az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően annak megállapítása érdekében vizsgálják, hogy a dömpingelt behozatal hatással lehetett-e az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének értékesítésére az ár szempontjából. A mintát a mintába felvett exportáló gyártók által szolgáltatott adatok alapján állítják össze, többek között a dömpingkülönbözeteik meghatározása céljából. Márpedig ezeket az adatokat a vizsgálati időszak alapján számítják ki. E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor az áralákínálást az ezen időszakra vonatkozó adatok alapján számította ki (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítélet, T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691, 51. pont).

363 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy kapcsolat áll fenn egyrészt az áralákínálás és általánosabban a dömpingelt importnak az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árára gyakorolt hatásának az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti meghatározása, másrészt pedig az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése szerinti okozati összefüggés megállapítása között (lásd: 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítélet, T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691, 32. pont; lásd még ebben az értelemben: 2011. november 30-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-107/08, EU:T:2011:704, 59. pont).

364 A kár fennállására vonatkozó bizonyítékokat ugyanis, beleértve azokat is, amelyek a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árára gyakorolt hatásra vonatkoznak, a Bizottság által lefolytatott, az okozati összefüggésre vonatkozó, az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésében említett elemzés keretében veszik figyelembe. Ennélfogva a Bizottság által az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése keretében végzett összehasonlításnak a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkozó elemzés alapjául kell szolgálnia (2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítélet, T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691, 57. pont).

365 Ebből következik, hogy nem róható fel a Bizottságnak, hogy figyelembe vette a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított áralákínálást annak érdekében, hogy értékelje annak az uniós gazdasági ágazat hosszabb időtartam során értékelt visszaesésére gyakorolt hatását.

366 Ebben az összefüggésben az a körülmény, hogy a vizsgálat éve alatt, amelynek során az áralákínálást megállapították, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése növekedett, noha 2014-ben és 2015-ben, és általában a figyelembe vett időszakban csökkent, nem érvényteleníti a Bizottság által e tekintetben megállapított okozati összefüggést.

367 Ezen okokból a negyedik kifogást el kell utasítani.

368 Ötödik kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak a piaci részesedések és a dömpingelt behozatalok alakulását a gömbgrafitos öntöttvas termékeket és a lemezgrafitos öntöttvas termékeket megkülönböztetve kellett volna értékelnie.

369 Mivel ez szorosan kapcsolódik a második jogalap második részének második kifogásához, ezt ez utóbbi keretében kell megvizsgálni.

370 A fenti megfontolásokra tekintettel a második jogalap első részét a fent vizsgált négy kifogás tekintetében el kell utasítani, utalva az egy másik részhez kapcsolódó ötödik kifogásra vonatkozó elemzésre.

– A második jogalap második, a kár szegmentált elemzésének szükségességére vonatkozó részéről

371 A felperesek szerint a Bizottság nem állíthatta általános jelleggel, hogy a dömpingelt behozatal okozta a megállapított kárt, hanem szegmentált elemzés segítségével alá kellett volna támasztania az e két tényező közötti kapcsolat fennállását.

372 A Bizottság azt állítja, hogy ez a rész nem megalapozott, ráadásul elfogadhatatlan, mivel a felperesek által előadott érveket jogilag nem fejtették ki.

373 Az elfogadhatóságot illetően meg kell jegyezni, hogy a felperesek az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének megsértésére hivatkoznak, amennyiben a Bizottság nem értékelte, hogy a dömpingelt behozatal, amely egy adott terméktípusból áll (szinte kizárólag gömbgrafitos öntöttvasból készült szabványtermék), hogyan okozhatta a megállapított kárt annak ellenére, hogy ez utóbbi más terméktípusokra is kiterjedt. Mivel egyrészt azonosítani lehet az érintett rendelkezéseket, másrészt pedig meg lehet érteni a felperesek érvét, a jelen részt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

374 Érdemben a felperesek érvelésük alátámasztása érdekében a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317) hivatkoznak.

375 A 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítélet (T-35/01, EU:T:2004:317) 127. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács nem sértette meg az alaprendeletet azzal, hogy az ebben az ügyben érintett termék, vagyis az elektronikus mérlegek szegmentált elemzését végezte el a kár egyes mutatóinak értékelése céljából. A Törvényszék megállapította, hogy az alaprendelet nem zárja ki a szegmentált elemzést, és hogy az intézmények azt igénybe vehetik, különösen ha a más módszer szerint kapott eredmények valamilyen okból torzítottak. Ebben az ügyben a Tanács az ott megtámadott rendelet (83) preambulumbekezdésében kiemelte, hogy az összes elektronikus mérleg átlagos eladási árai kiszámításának módszere megváltoztatta az eredményeket „a termékcsoport összetételében történt [változások] (vagyis a termékcsoportok értékesítése volumenének az 1995 és a vizsgálat időszaka közötti számottevő [változásai])” miatt.

376 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletben (T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691) – amelyre a felperesek a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszukban hivatkoznak – a Bíróság úgy ítélte meg, hogy mivel a Bizottság megállapította, hogy az érintett termék (vagyis a jelen ügyben bizonyos varrat nélküli vas- vagy acélcsövek) három különböző szegmensbe (kőolaj és földgáz, építőipar és villamosenergia-termelés) tartoznak, a kár fennállásának megállapítása során és többek között az áralákínálás elemzésével összefüggésben figyelembe kellett vennie e szegmentáltságot. A Törvényszék pontosította, hogy ebben az ügyben a szegmentált elemzést a termékek keresleti oldalon fennálló korlátozott felcserélhetősége, az árak szegmensek közötti eltérése, valamint az a tény igazolja, hogy a mintában szereplő legnagyobb uniós gyártó főként a kőolaj- és földgázágazatban működött, és hogy a mintába felvett exportáló gyártók behozatalai az építőipari ágazatban koncentrálódtak. Ebben az összefüggésben a Törvényszék rámutatott arra, hogy alkalmazható a termékkódokon (NCP) alapuló összehasonlítási módszer – vagyis az úgynevezett „termékkódonkénti elemzés” módszere – a terméktípusok közötti megfelelés megállapítása érdekében, ha az a piac szegmentációját figyelembe vevő elemzés keretébe illeszkedik.

377 A 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletből (T-35/01, EU:T:2004:317) és a 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletből (T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691) kitűnik, hogy a szegmentált elemzés igazolható, ha a vizsgálattal érintett termékek egymással nem felcserélhetők, és ha a dömpingelt behozatalok egy vagy több szegmenst más szegmenseknél jobban érinthetnek.

378 Ezzel szemben nem szükséges az ilyen szegmentált elemzés, ha a termékek kellő mértékben felcserélhetők egymással. Ilyen esetben a termékek vagy szegmensek (A, B és C) közötti egyértelmű elhatárolás hiánya és a közöttük fennálló kapcsolat azt eredményezi, hogy az A és C termékek uniós gyártók általi értékesítése is csökkenhet a B termék Unióba irányuló behozatalai javára. Ily módon, a dömpingelt behozatal, jóllehet a piac egyik szegmensére (B) koncentrálódik, hatással lehet az uniós gazdasági ágazat egészére.

379 Felcserélhető termékek esetében csak abban az esetben lenne indokolt a szegmentált elemzés, ha az eredmények valamilyen okból torzítottnak bizonyulnának. Ilyen esetben az érdekelt félnek konkrét bizonyítékokat kell előterjesztenie annak érdekében, hogy alámassza azon állítását, hogy különböző termékek nem felcserélhetők kellő mértékben, vagy azon állítását, hogy a kellően felcserélhető termékek esetén a szegmentált elemzés hiánya az adott ügyben torzított eredményekhez vezetne.

380 A szegmentáltság e kérdése tekintetében a felperesek három kifogást terjesztenek elő érvelésük alátámasztása érdekében.

381 Első kifogásukban a felperesek a vizsgálat megindításához vezető panaszra hivatkoznak. E panaszban az érintett uniós gyártók jelezték, hogy a dömpingelt behozatal kizárólag szabványtermékekre vonatkozott, és hogy a helyzet eltérő volt az Unióban, ahol a termelés általában 90%-ban szabványtermékeket és 10%-ban nem szabványtermékeket tartalmaz. A felperesek szerint ebben az összefüggésben csak a szegmentált elemzés biztosíthatta, hogy az uniós gazdasági ágazat által a nem szabványtermékeit illetően elszenvedett kárt ne lehessen tévesen a Kínai Népköztársaságból származó behozatalnak betudni.

382 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a panasz a szabványtermékeket úgy határozza meg, mint az EN 124 vagy EN 1433 szabványnak megfelelő termékeket. E szabványokra tekintettel a nem szabványtermékek nagyobb nyílásokkal rendelkeznek, és további jellemzőkkel bírnak, amelyek hozzáadódnak a termék értékéhez: tömítés, zárrendszer, szabadalom stb.

383 Márpedig az, hogy a termékek különböző termékskálákhoz tartoznak, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy nem felcserélhetők, és így lehetőség van a szegmentált elemzés elvégzésére, mivel a különböző termékskálákhoz tartozó termékek betölthetnek azonos funkciókat, vagy megfelelhetnek azonos szükségleteknek (lásd ebben az értelemben: 1992. március 10-i Sanyo Electric kontra Tanács ítélet, C-177/87, EU:C:1992:111, 12. pont).

384 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a felperesek nem terjesztettek elő semmilyen bizonyítékot a vevők esetleges sajátos és elkülönült szükségleteire vonatkozóan, amelyeknek az egyes ilyen termékkategóriák (szabvány és nem szabvány) megfelelnek.

385 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperesek által előterjesztett ezzel ellentétes bizonyítékok hiányában a szabvány- és a nem szabványtermékek közötti szegmentált elemzés hiánya a jelen ügyben nem ellentétes az ítélkezési gyakorlat követelményeivel, így az első kifogást el kell utasítani.

386 A második kifogás keretében a felperesek azt állítják, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár értékeléséhez a Bizottságnak meg kellett volna különböztetnie az érintett termékeket aszerint, hogy azokat gömbgrafitos vagy lemezgrafitos öntöttvasból állítják elő. Ezt az érvet az első jogalap hatodik részének és a második jogalap első részének ötödik kifogása keretében is felhozzák.

387 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a gömbgrafitos öntöttvas és a lemezgrafitos öntöttvas közötti kapcsolatokat a Kínai Népköztársaságból származó ilyen termékimporttal szemben hozott első dömpingellenes intézkedések felülvizsgálata során megvizsgálták.

388 A jelen ügyben a felülvizsgálati eljárás annak meghatározására irányult, hogy a gömbgrafitos öntöttvas alkatrészek a lemezgrafitos öntöttvas alkatrészekhez hasonlóan az 1212/2005 rendelet által meghatározott érintett termék – vagyis az egyes nem temperöntvények – meghatározásának a körébe alá tartoznak-e.

389 Az e felülvizsgálatot követően elfogadott rendeletben, azaz az 1212/2005 rendelet módosításáról szóló, 2009. június 11-i 500/2009/EK tanácsi rendeletben (HL 2009. L 151., 6. o.) a Bizottság megállapította, hogy a lemezgrafitos és a gömbgrafitos öntöttvas alkatrészek a dömpingellenes eljárás szempontjából egyetlen terméknek minősülnek, mivel ugyanazon (fizikai, kémiai és műszaki) jellemzőkkel rendelkeznek, ugyanazokra a célokra használatosak és felcserélhetők.

390 Ennek keretében a Bizottság jelezte, hogy mind a lemezgrafitos öntöttvas, mind a gömbgrafitos öntöttvas a vas és a szén ötvözetei, még akkor is, ha a gyártási folyamat során csekély különbségek állhatnak fenn közöttük a nyersanyag szerkezete és a hozzáadott anyagok szintjén. Hozzátette, hogy kétségtelen, hogy a lemezgrafitos öntöttvassal ellentétben a gömbgrafitos öntöttvas olyan műszaki tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek nyomással szembeni magasabb törési ellenállást, valamint nyomóerő kifejtésekor jóval nagyobb mértékű törés nélküli alakítást tesznek lehetővé. Ezt a különbséget azonban összehasonlítható mechanikai vagy műszaki jellemzők ellensúlyozzák, mint például a formálhatóság, az ellenálló képesség és a hajlíthatóság. Ezenkívül az 500/2009 rendeletből az következik, hogy a fent említett eltérés kizárólag az öntvény kialakítását érinti (vagyis hogy szükséges-e zárszerkezet), nem pedig azt, hogy az megfelel-e céljának, vagyis annak, hogy földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek lefedésére és/vagy megközelítésének biztosítására szolgáljon. A Bizottság az elemzésében azt is megállapította, hogy a fogyasztók számára az öntvények két típusa ugyanaz a termék, melyet aknafedélként, a közlekedés jelentette terheléssel szembeni ellenállást biztosító anyagként használnak, illetve amely biztonságos és könnyű megközelítést biztosít a földben lévő hálózatok számára vagy felszíni víz összegyűjtésére (vízelvezető-aknarács), továbbá hogy mindkét típus tartós, hosszú távú megoldást kínál.

391 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem terjesztenek elő olyan információkat, amelyek kétségbe vonnák e megállapításokat, hanem azt állítják, hogy bizonyos tagállamokban „prioritás” vagy „preferencia” áll fenn az egyik vagy másik fajta öntvény esetében. Szerintük a német piacon ily módon a lemezgrafitos öntöttvas, a francia piacon pedig a gömbgrafitos öntöttvas a domináns.

392 Mivel ezt az állítást nem támasztják alá konkrét információk, az nem elegendő ahhoz, hogy megkérdőjelezze a Bizottság elemzését. Mindenesetre a puszta prioritás nem teszi lehetővé a termékek felcserélhetősége hiányának vagy elégtelenségének bizonyossággal történő megállapítását, így a második kifogást is el kell utasítani.

393 Harmadik kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak Kelet-Európát az Unió többi részétől megkülönböztetve kellett volna értékelnie az uniós gazdasági ágazat kárát, az Unió e részében érvényesülő kevésbé fejlett versenyfeltételek miatt.

394 E tekintetben meg kell állapítani, hogy e kifogás nincs kellően alátámasztva ahhoz, hogy megfelelően elemezhető legyen, mivel a felperesek pusztán bármilyen konkrét magyarázat nélkül utaltak arra, hogy Kelet-Európában és Európa más régióiban nem ugyanazok a versenyfeltételek érvényesülnek.

395 Kétségtelen, hogy a felperesek rámutatnak arra, hogy a 2005. évi dömpingellenes intézkedések elfogadásához vezető 1212/2005 rendeletben a Bizottság szegmentált elemzést végzett, kizárva egy meghatározott földrajzi területet, a jelen esetben Franciaországot.

396 Ugyanakkor az 1212/2005 rendelet (73) preambulumbekezdésében a Bizottság ezt az eljárást azzal indokolta, hogy a dömpingelt behozatal nem egyenletesen érintette az uniós piacot. Míg ugyanis tizennégy tagállamban magas volt a dömpingelt behozatal hatása, a franciaországi piacot még nem célozta meg a dömpingelt behozatal. Ugyanakkor a mintában szereplő két francia gyártó súlya az uniós gazdasági ágazat általános helyzetét tekintve különösen magas volt, mivel az általuk Franciaországban végzett öntvénygyártás és értékesítés az uniós gazdasági ágazat teljes termelésének és értékesítésének körülbelül 36%-át tette ki. E helyzet fényében a Bizottság szerint

célszerű volt az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozó kár elemzése mellett egy olyan elemzést is készíteni, amely a megcélzott uniós piac, azaz a Franciaország nélküli uniós piac egyes mutatóinak változását vizsgálja.

397 A felperesek nem bizonyították, hogy a jelen ügyben ilyen típusú körülmények indokolják a nyugat-európai gazdasági ágazatnak és a kelet-európai gazdasági ágazatnak okozott kár külön-külön történő figyelembevételét, így a harmadik kifogást, következésképpen pedig a második jogalap második részének egészét el kell utasítani.

– A második jogalap importárakra és az áralákínálás mértékére vonatkozó harmadik részéről

398 A második jogalap harmadik részében a felperesek két kifogást hoznak fel, amelyeket a Bizottság vitat.

399 Az első kifogás keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem rendelkezett megbízható információkkal a dömpingelt behozatalok árait illetően.

400 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (126) preambulumbekezdésében a Bizottság elismerte, hogy a dömpingelt behozatal árainak alakulása „nem teljesen megbízható”, mivel az adatok behozatali statisztikákon alapultak, és a terméktípusok részletes összetétele ismeretlen.

401 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy e kivonatolt részben a Bizottság – a felperesek állításával ellentétben – nem azt ismerte el, hogy a dömpingelt behozatal árainak alakulása nem volt kellően megbízható ahhoz, hogy azt fel lehessen használni, hanem csak azt, hogy az importárak kiszámítása nem vezetett olyan részletes eredményre, mint amelyet a Bizottság kívánt volna, anélkül azonban, hogy úgy ítélné meg, hogy ezek az adatok teljesen megbízhatatlanok, illetve anélkül, hogy úgy tekintené, hogy azok semmiképpen sem használhatók fel a megtámadott rendelet kidolgozása során.

402 Márpedig az a tény, hogy az említett árak alakulása nem „teljesen megbízható”, abból a körülményből ered, hogy az Eurostat adatai az érintett terméket olyan kódok alá sorolják, amelyek más termékeket is magukban foglalnak, és ezért ezen adatok tekintetében kiigazításokat végeztek, amint az a fenti 158–166. pontban szerepel.

403 Az első jogalap első részére válaszként megállapítást nyert, hogy a Bizottság pontosabb, frissebb és megbízhatóbb információk hiányában alapul vehette e kiigazított adatokat a dömpingelt behozatal mennyiségének meghatározásakor.

404 Ezen értékelés folytatásaként meg kell állapítani, hogy a Bizottság felhasználhatta ezeket az adatokat a dömpingelt behozatal árainak értékelése és azok alakulásának nyomon követése céljából.

405 Az első kifogást tehát el kell utasítani.

406 A második kifogás keretében a felperesek azt róják fel a Bizottságnak, hogy nem értékelte megfelelően az áralákínálás jelentőségét az uniós gazdasági ágazat azon termelési hányadára tekintettel, amely tekintetében semmilyen áralákínálást nem állapítottak meg.

407 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet (187) preambulumbekezdésében a Bizottság kiemelte, hogy megállapította, hogy a mintában szereplő uniós gyártók összértékesítéseinek 62,6%-a esetében kínált az árak alá a mintában szereplő kínai exportáló gyártók általi dömpingelt behozatal. E következtetés levonásához a Bizottság arra a tényre támaszkodott, hogy egyrészt a behozott összes terméktípus összehasonlítható volt a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített terméktípusokkal, másrészt pedig, hogy a behozott összes terméktípus ára alákínált a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített összehasonlítható típus értékesítési árának. E különböző tényezőkből a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt importár uniós gazdasági ágazat értékesítéseire gyakorolt káros hatásait kellőképpen bizonyították.

408 A felperesek szerint a Bizottság nem juthatott volna erre a következtetésre azon korlátozott arány tekintetében, amelyre vonatkozóan az áralákínálást ténylegesen megállapították – ez a jelen esetben a mintába felvett uniós gyártók által teljesített értékesítések 62,6%-a. Álláspontjuk szerint ez az arány két okból elégtelen. A felperesek által felhozott első kifogás az, hogy azon értékesítések aránya, amelyek tekintetében áralákínálást állapítottak meg, az uniós eladásoknak csupán a 26,9%-át teszi ki, mivel az uniós gyártók mintája az uniós gazdasági ágazat összesített értékesítéseinek 43%-át képviseli. A felperesek által felhozott második kifogás az, hogy ez a 62,6%-os arány azt jelenti, hogy ezen értékesítések fennmaradó, jóllehet nem elhanyagolható része (több mint 37%) tekintetében semmilyen áralákínálást nem állapítottak meg. Ebben az összefüggésben a Bizottságnak a felperesek szerint meg kellett volna vizsgálnia, hogy valóban megállapítható-e okozati összefüggés az uniós gazdasági ágazat egésze tekintetében megállapított kárral. E tekintetben a felperesek hangsúlyozzák, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítései a dömpingelt behozatalhoz képest jelentős eltéréseket mutattak a termékek (gömbgrafitos vagy lemezgrafitos öntöttvas) és a tagállamok függvényében.

409 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 290. pontban megállapításra került – az alaprendelet felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a jelentős méretű ügyekben folytatott vizsgálatát az említett rendelet 17. cikkében előírt mintavételi módszer alkalmazásával a felek meghatározott számú körére alapozza, anélkül hogy e lehetőséget vagy az e rendelkezésben előírt módszereket a felperesek jogellenességi kifogás keretében megkérdőjelezték volna a jelen ügyben.

410 A jelen ügyben a Bizottság e mintavétel keretében – amint az a fenti 296. pontban megállapításra kerül – az e rendelkezésben említett második módszert alkalmazta, azaz a „legnagyobb” mennyiségeken (termelés és eladások) alapuló kiválasztást.

411 Ennélfogva az alaprendelet alapján meg kell állapítani, hogy a Bizottság által végzett elemzés reprezentatívnak tekintendő adatokon alapult, ami azzal a következménnyel jár, hogy amennyiben az áralákínálást a mintába felvett uniós gyártók értékesítései tekintetében állapítják meg, azt az egész uniós gazdasági ágazat tekintetében reprezentatívnak kell tekinteni.

412 Így a felpereseknek az uniós értékesítések 26,9%-át érintő áralákínálás fennállására vonatkozó első kifogását, amely lényegében a Bizottság azon lehetőségét vonja kétségbe, hogy reprezentatív mintákat vegyen alapul, el kell utasítani.

413 A felperesek által megfogalmazott második kifogást illetően a felperesek a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszukban hangsúlyozzák, hogy a figyelembe nem vett 37,4%-nak megfelelő eladások nem voltak összehasonlíthatók a mintába felvett kínai exportáló gyártók behozatalával, és fogalmilag nem állt fenn tekintetükben áralákínálás.

414 Érvelésük alátámasztása érdekében a felperesek a 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletre (T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691) hivatkoznak, amely megsemmisítette a Bizottság dömpingellenes rendeletét többek között azzal az indokkal, hogy ezen intézmény az elemzésében nem vette figyelembe a mintába felvett uniós gyártók értékesítési volumenének 8%-át az áralákínálás vizsgálata céljából, mivel nem létezett megfelelő importált terméktípus.

415 A felperesek szerint a két ügy közötti hasonlóságokra tekintettel a jelen ügyben ugyanez a következtetés vonható le, annál is inkább, mivel a Bizottság által figyelmen kívül hagyott százalék a jelen ügyben jelentősebb (körülbelül 37%), mint az előző ügyben megállapított (8%). Az átlagos eladási egységárnak és az Unión belüli értékesítések független vásárlók szempontjából fennálló jövedelmezőségének meghatározása érdekében a Bizottság által felhasznált valamennyi adat a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített összes terméktípuson alapul mindkét ügyben. Hasonlóképpen, a Bizottság a két ügyben különleges kapcsolatot állapított meg a dömpingelt importárak alákínálásának elemzése és az uniós gazdasági ágazat árainak alakulása között. Szintén ugyanebben az összefüggésben a Bizottság mindkét esetben azonosított egy kapcsolatot egyrészt az uniós gazdasági ágazat árainak csökkenése, másrészt pedig az említett gazdasági ágazat, valamint piaci részesedése jövedelmezőségének visszaesése között. Végül a Bizottság a jelen ügyben – ahogy az említett korábbi ügyben sem – nem szolgált olyan konkrét indokolással, amely lehetővé tenné annak kizárását, hogy a figyelmen kívül hagyott termékek nem elhanyagolható részben részt vehettek a mintába felvett uniós gyártók árainak csökkenésében.

416 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek által hivatkozott 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletben (T-500/17, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:691) a Törvényszék olyan összefüggésben foglalt állást, amelyben maga a Bizottság állapította meg, hogy a vizsgálattal érintett termékekből álló halmazon belül különböző szegmensek vannak. Ebben az összefüggésben a Törvényszék megállapította, hogy az áralákínálás elemzését a Bizottság anélkül végezte el, hogy különbséget tett volna az általa egyébként azonosított szegmensek között. Egyébiránt megállapította, hogy ezen intézmény az elemzésében nem vett figyelembe bizonyos, a mintába felvett uniós gyártók által értékesített olyan terméktípusokat, amelyek esetében nem létezett megfelelő importált terméktípus. E sajátos összefüggésben a Törvényszék az említett ítélet 74. pontjában megállapította, hogy „a megtámadott rendeletben e tekintetben adott konkrét indokolás hiányában nem zárható ki, hogy a szóban forgó 17 terméktípus, amely az említett gyártók értékesítési volumenének 8%-át teszi ki, az érték szempontjából pedig talán többet is, figyelembe véve a szegmensek közötti árváltozásokat, nem elhanyagolható részben részt vett a mintába felvett uniós gyártók árainak csökkenésében”.

417 Ez a helyzet eltér a jelen ügyben fennálló helyzettől, amelyben a Bizottság nem állapította meg, hogy az érintett termék piacán különböző szegmensek léteznek, és részletesen kifejtette az ezzel kapcsolatos álláspontját anélkül, hogy a felperesek olyan bizonyítékokat tudtak volna szolgáltatni, amelyek lehetővé tették volna ezen értékelés érvénytelenítését vagy megkérdőjelezését.

418 A felperesek úgy vélik, hogy második kifogásukat alátámasztják a WTO Fellebbezési Testülete által a „Kína – A Japánból származó, nagy teljesítményű, varrat nélküli rozsdamentes acélcsövekre (»HP-SSST«) dömpingellenes vámokat kivető intézkedések” jogvitában tett megállapítások is (WT/DS 454/AB/R és WT/DS 460/AB/R, 2015. október 14-i jelentés).

419 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 82. o.) 1. A. mellékletében szereplő, a GATT VI. cikkének végrehajtásáról

szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 91. o., a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) értelmezései nem köthetik a Törvényszéket a megtámadott rendelet érvényességének értékelése során (lásd ebben az értelemben: 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. pont).

420 Mindent egybevetve meg kell állapítani, hogy a fenti 418. pontban említett jelentésben a WTO Fellebbezési Testülete azt emelte ki, hogy a vizsgáló hatóságnak a dömpingelt behozatal belföldi árakra gyakorolt hatásának objektív értékelése érdekében a vizsgálat által lefedett időszakban egyrészt a dömpingelt behozatal árainak, másrészt pedig a hasonló nemzeti termék árainak kapcsolatában az árak alakulásának és tendenciáinak dinamikus értékelését kell elvégeznie, figyelembe véve minden releváns bizonyítékot, szükség esetén beleértve az egyes terméktípusok piaci részesedését is.

421 Ezt az állítást azonban összefüggésébe kell helyezni. Ebben az ügyben megállapítást nyert, hogy a szóban forgó termékek, vagyis a nagy teljesítményű, varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek („HP-SSST”) között különbséget kell tenni a piac különböző szegmenseiben, amelyek olyan különböző termékskáláknak felelnek meg, amelyek felcserélhetőségét nem állapították meg. Ezenkívül a vizsgálat során a kínai vizsgáló hatóság megjegyezte, hogy a vizsgálat tárgyát képező időszakban a dömpingelt behozatalok és a belföldi értékesítések a HP-SSST piacának különböző szegmenseiben koncentrálódtak. Míg ugyanis a HP-SSST kínai nemzeti gyártásának többsége az A minőségű termékeknek felelt meg, a dömpingelt A minőségű termékek behozatalának piaci részesedése 2008-ban 1,45%, ezen időpontot követően pedig 0% volt.

422 A WTO Fellebbezési Testülete ebben a sajátos összefüggésben vélte úgy, hogy a kínai vizsgáló hatóság nem szorítkozhat a behozott B és C minőségű termékek áralákínálásának megállapítására, amint azt tette, hanem az egyes termékek (A, B és C) relatív piaci részesedését is figyelembe kell vennie.

423 A jelen ügyben más a helyzet, mivel jóllehet azt a Bizottság az összehasonlítás céljából termékkódokra osztotta, az érintett termék a termékek olyan típusait foglalja magában, amelyek egymással továbbra is felcserélhetők.

424 Ezt a módszert egyébként a WTO Fellebbezési Testülete is jóváhagyta a fenti 418. pontban hivatkozott jelentésében, mivel az 5.180. pontban megállapította, hogy a vizsgálattal megbízott hatóság a dömpingellenes megállapodás 3.2. cikke alapján nem köteles bizonyítani az áralákínálás fennállását a vizsgálattal érintett minden egyes terméktípus esetében, illetve a hasonló nemzeti terméket alkotó teljes áruskála tekintetében.

425 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a mintába felvett uniós gyártók eladásainak 62,6%-ára vonatkozó, 31,6 %-tól 39,2 %-ig terjedő sávba eső alákínálási különbözet fennállása a jelen ügyben elegendőnek tűnik annak megállapításához, hogy az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett jelentős áralákínálás áll fenn az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árához képest.

426 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kifogást, és ennélfogva a második jogalap harmadik részének egészét el kell utasítani.

427 Mivel a második jogalap keretében előadott valamennyi érv elutasításra került, e jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, bizonyos információk közlésének megtagadására vonatkozó jogalapról

428 A harmadik jogalap keretében a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság megtagadta, hogy közölje velük a dömping és a kár meghatározása szempontjából hasznos információkat. E kifogást az első jogalap hatodik részében is megfogalmazták.

– A harmadik jogalap elfogadhatóságáról

429 A Bizottság szerint a harmadik jogalapot valamennyi felperes tekintetében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. Egyrészt, mivel a CCCME nem minősül az alaprendelet értelmében vett érdekelt félnek, nem hivatkozhat az említett rendeletből eredő eljárási jogok megsértésére. Másrészt, mivel nem vettek részt a vizsgálatban azáltal, hogy észrevételeket nyújtottak be, és hozzáférést kértek a nem bizalmas iratokhoz, a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nem hivatkozhatnak a részükre történő információközlés elmaradásával kapcsolatban az eljárási jogok megsértésére.

430 Ezen elfogadhatatlansági kifogás megvizsgálásához három esetet kell megkülönböztetni, amelyek a jogalapot előterjesztő jogalany vagy vállalkozás személyétől függnek.

431 Ily módon az első vizsgálandó eset az, amelyben az érvet a CCCME a saját nevében eljárva fogalmazza meg.

432 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a CCCME, mivel részt vett a vizsgálatban, és kérte, hogy a maga részére rendelkezhessen a harmadik jogalapban említett információkkal, olyan eljárási jogokkal rendelkezik, amelyek védelmét a jelen kereset keretében kérheti.

433 E körülmények között a harmadik jogalapot elfogadhatónak kell nyilvánítani annyiban, amennyiben arra a CCCME a saját nevében eljárva hivatkozik.

434 A vizsgálandó második eset az, amelyben a jogalapot a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy fogalmazták meg, amelyek a megtámadott rendeletet amiatt kifogásolják, hogy nem közölték velük az érdekeik védelméhez szükséges lényeges információkat.

435 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy e két kategória olyan vállalkozásokból áll, amelyek nem bizonyították, hogy részt vettek a vizsgálatban, vagy hogy a szóban forgó információk közlésére irányuló kérelmeket terjesztettek elő.

436 Márpedig az alaprendeletből és különösen e rendelet 5. cikkének (10) bekezdéséből kitűnik, hogy mivel az intézmények nem tudnak nevesíteni minden olyan vállalkozást, amely érdekelt lehet a dömpingellenes eljárásban, és így nem tudják meghatározni, hogy mely vállalkozásokkal kell közölni azokat az információkat, amelyek közlése megengedett, az érdekelt felek feladata, hogy jelentkezzenek, és jelezzék az ahhoz fűződő érdeküket, hogy tájékoztatást kapjanak és a vizsgálatban részt vegyenek.

437 Amint arra az ítélkezési gyakorlat rámutat, e feleknek lehetővé kell tenniük az intézmények számára, hogy értékelhessék azokat a problémákat, amelyeket a számukra rendelkezésre bocsátott információk valamely elemének a hiánya okozhat, azzal, hogy az uniós bíróság előtt nem kifogásolhatják, hogy valamely információt nem bocsátottak rendelkezésükre, ha a vizsgálat során

az intézményeknél nem kérelmezték az adott információt (lásd: 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

438 Következésképpen a harmadik jogalap nem tekinthető elfogadhatónak a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy tekintetében, amennyiben e vállalkozások a megtámadott rendelet azon az alapon történő megsemmisítését kívánják elérni, hogy nem közölték velük a rendelkezésükre bocsátandó információkat.

439 Végül a harmadik és utolsó elképzelhető eset az, amelyben a jogalapot a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy arra hivatkozva hozzák fel, hogy a CCCME tekintetében nem tartották tiszteletben a védelemhez való jogot.

440 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog megsértése természetét tekintve egyénhez kötődő jogsértés (lásd ebben az értelemben: 2010. október 26-i CNOP és CCG kontra Bizottság ítélet, T-23/09, EU:T:2010:452, 45. pont), aminek következtében arra magának az érintett személynek kell hivatkoznia, más fél pedig nem hivatkozhat arra (lásd ebben az értelemben: 2010. július 1-jei ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni kontra Bizottság ítélet, T-62/08, EU:T:2010:268, 186. pont).

441 Így meg kell állapítani, hogy ezen ítélkezési gyakorlat alapján az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nem hivatkozhat az uniós bíróság előtt a vizsgálat során a CCCME számára biztosított eljárási jogok megsértésére.

442 A felperesek szerint az uniós jog mindazonáltal lehetővé teszi valamely egyesület tagjai számára, hogy az egyesület által gyakorolt eljárási jogok megsértésére hivatkozzanak, ha az említett egyesület a vizsgálat során a nevükben járt el a Bizottság előtt, azzal, hogy ilyen esetben végső soron a saját jogaik védelmét kérik, amelyeket az egyesület e közigazgatási szakasz során a nevükben gyakorolt.

443 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat elfogadta az egyesület azon lehetőségét, hogy a dömpingellenes eljárás során egyes tagjainak eljárási jogait gyakorolja (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Zhejiang Jndia Pipeline Industry kontra Bizottság ítélet, T-228/17, EU:T:2019:619, 36. pont).

444 Mindazonáltal ugyanezen ítélkezési gyakorlat ezt a lehetőséget ahhoz a feltételhez kötötte, hogy a szervezet a vizsgálat során kinyilvánította, hogy egyes tagjainak képviselőjeként kíván eljárni, ami azt feltételezi, hogy ez utóbbiakat ekkor megjelölték és bizonyítani tudja, hogy megkapta tőlük azt a meghatalmazást, amely lehetővé teszi számára, hogy ezen eljárási jogokat a nevükben gyakorolja.

445 Márpedig az iratokból kitűnik, hogy a jelen ügyben a CCCME a vizsgálat során nem így jelent meg a Bizottság előtt, hanem éppen ellenkezőleg, a vizsgálat egésze során úgy járt el, mint a kínai ágazatot teljes egészében képviselő szervezet.

446 A CCCME az ideiglenes rendelet kapcsán 2017. szeptember 15-én benyújtott észrevételeiben a következőket emelte ki:

„A CCCME érdeke megfelel a kínai gazdasági ágazat egésze érdekeinek. Ez az érdek egybeeshet az érintett termék különböző kínai exportáló gyártóinak érdekeivel, amint az gyakran fenn is áll, azonban elkülönül ezektől az egyéni érdekektől és túllép azokon. Közelebbről a CCCME tagjai

nemcsak a mintába felvett kínai exportáló gyártók, hanem azok a kínai exportáló gyártók is, amelyeket nem vettek fel a mintába, és amelyekre ennélfogva a »mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatokra« vagy a »minden más vállalatra« alkalmazandó vámtétel vonatkozik. Tagjai olyan társaságokat is magukban foglalnak, amelyek ebben a szakaszban nem exportálják az érintett terméket az Európai Unióba (EU), de a jövőben is elképzelhetőnek tartják ezt. A CCCME jelen vizsgálatban való részvétele a tagjai és a kínai öntöttvas (export) gazdasági ágazat közös érdekeinek védelmét szolgálja, szemben tagjai egyéni érdekeivel. Ezeket az egyéni érdekeket a különböző kínai gyártók (exportőrök) maguk érvényesítik; közülük egyesek egyénileg vesznek részt a jelen eljárásban.”

447 E körülmények között nem állapítható meg, hogy teljesülnek az ítélkezési gyakorlat által annak érdekében előírt követelmények, hogy az egyesület tagjai a CCCME által a közigazgatási szakaszban gyakorolt eljárási jogok védelmében eljárhassanak.

448 A tárgyaláson a felperesek felajánlották, hogy benyújtják a CCCME tagjai által adott meghatalmazásokat annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a CCCME számára, hogy a tagok nevében érvényesíthesse azokat az eljárási jogokat, amelyekre azok igényt tarthatnak.

449 Mindazonáltal e felajánlott bizonyítékot az eljárás e szakaszában hatástalannak kell tekinteni, mivel e meghatalmazásokat a vizsgálat során kellett volna benyújtani, ha léteztek, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára, hogy az érintett vállalkozások számára olyan eljárási jogokat biztosítson, amelyeket azok igényelhettek.

450 A fentiekre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a harmadik jogalapot a CCCME a saját nevében a kínai gazdasági ágazat egészét képviselő egyesületként eljárva felhozhatja, és elfogadhatatlanság miatt elutasítja az e jogalappal összefüggésben a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy által megfogalmazott érveket.

– *A védelemhez való jog és a titoktartási kötelezettség közötti kapcsolatról*

451 Érdemben rá kell mutatni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog alapvető elvei közé tartozik a védelemhez való jog tiszteletben tartása minden olyan eljárásban, amely valamely személlyel szemben indult, és e személyre nézve kedvezőtlen intézkedéshez vezethet, és ezt a jogot még az eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is biztosítani kell (lásd: 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

452 A Bíróság szerint ezen elv alapvető jelentőséggel bír a dömpingellenes eljárásokban (lásd: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. pont, valamint azt ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

453 Ezen elv szerint az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hasznos módon kifejtsék egyrészt a hivatkozott tények és körülmények helytállóságával és relevanciájával kapcsolatos, másrészt a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozóan tett állításnak az alátámasztására felhasznált bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat (lásd: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. pont, valamint azt ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

454 Ennek keretében az uniós intézményeknek körültekintően kell eljárniuk, arra törekedve, hogy az érintett vállalkozásoknak az érdekeik védelme szempontjából hasznos információkat nyújtsanak, ugyanakkor bizonyos szabadsággal rendelkezve arra, hogy – adott esetben hivatalból – megválasszák az ilyen közlés szempontjából megfelelőnek tűnő módokat (1991. június 27-i Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ítélet, C-49/88, EU:C:1991:276, 17. pont; 2000. október 3-i Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99. pont; lásd még ebben az értelemben: 1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 30. pont).

455 Ezeket az elveket az alaprendelet érvényesíti, amely két célt követő biztosítékrendszert ír elő, vagyis egyrészt az érdekelt felek számára az érdekeik hatékony védelmét, másrészt a vizsgálat során szerzett információk bizalmas jellegének megőrzését (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 96. pont).

456 Az e két célra vonatkozó szabályok az alábbi pontokban kerülnek vizsgálatra.

457 Az első célkitűzést illetően az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogát biztosító eljárási garanciákat mindenekelőtt az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdése, majd 20. cikke határozza meg (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 97. pont).

458 Ily módon az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy az érdekelt felek – köztük az exportőrök és képviseleti szervezeteik – írásbeli kérelemre az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott információt megtekinthetnek, ha ezen információk az érdekeik védelme szempontjából relevánsak, nem bizalmasak, és azokat a vizsgálatban felhasználták (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 98. pont).

459 Az alaprendelet 20. cikke a maga részéről két időpontot határoz meg, amikor az érdekelt felek – köztük az exportőrök és képviseleti szervezeteik – konkrét tájékoztatásban részesülhetnek azon lényeges tényeket és szempontokat illetően, amelyeken dömpingellenes intézkedések alapulhatnak, azaz egyrészt az ideiglenes intézkedések bevezetését követően, másrészt pedig a végleges intézkedések bevezetése előtt (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 99. pont).

460 A második célt illetően az alaprendelet meghatározza a vizsgálat során gyűjtött információk bizalmas jellegének tiszteletben tartása érdekében követendő szabályokat (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 103. pont).

461 Ennek keretében az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése rögzíti azt az elvet, amely szerint a hatóságoknak a bizalmas információkat ilyenként kell kezelniük.

462 Ezek az információk olyanok, amelyek a természetüknél fogva bizalmas jellegűek, vagy pedig azért, mert az információkat szolgáltató személyek vagy szervezetek azokat ilyenként jelölték meg. Az első kategóriába azok az információk tartoznak, amelyek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől az információt szolgáltató személy az információt szerezte. A második kategóriát illetően az alaprendelet 19. cikke (5) bekezdésének első mondata megtiltja a Bizottságnak, a tagállamoknak és azok tisztviselőinek, hogy az

információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nyilvánosságra hozzanak olyan információt, amelyet olyan személy vagy szervezet szolgáltatott, aki vagy amely kérte, hogy azt bizalmasan kezeljék.

463 Az alaprendelet 19. cikke (5) bekezdésének második mondata szerint a nyilvánosságra hozatal tilalma vonatkozik a Bizottság és a tagállamok közötti információcserére, valamint az intézmények és a tagállamok belső dokumentumaira is, azzal, hogy kizárólag az alaprendelet által kifejezetten előírt kivételek engedélyezettek.

464 Miután a szabályozás által követett két célkitűzés ily módon bemutatásra került, meg kell állapítani, hogy az uniós jog iránymutatásokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy milyen módon lehet azokat összeegyeztetni (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 105. pont).

465 Az alaprendelet egyes rendelkezései a bizalmasság jelentőségét hangsúlyozzák. Így az említett rendelet fenti 458. pontban felidézett 6. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a vizsgálattal érdekelt fél által szolgáltatott információk bizalmas jellegével ellentétes az, hogy az érdekelt felek arról tudomást szerezzenek. Egyébként e rendelet 20. cikkének (4) bekezdése azt írja elő, hogy a végleges nyilvánosságra hozatalt „a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével” kell megtenni (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 105. pont).

466 Másrészt az ítélkezési gyakorlat kimondja, hogy a bizalmas információk tiszteletben tartásának a kötelezettsége nem foszthatja meg a védelemhez való jogot az alapvető tartalmától (lásd ebben az értelemben: 1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 29. pont).

467 A két cél összehangolása érdekében az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy amennyiben bizalmas információkat közölnek, a bizalmas kezelést kérő félnek olyan összefoglalót kell szolgáltatnia, amely nem titkos, és amelynek kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az érdekelt felek észszerűen megérthessék a közölt információk lényegét.

468 Ugyanezen célból, amely a védelemhez való jognak az abban az esetben való tiszteletben tartására irányul, ha a bizalmas jelleg kizárja az információk nyilvánosságra hozatalát, az alaprendelet 19. cikkének (4) bekezdése arra kötelezi az intézményeket, hogy tegyék hozzáférhetővé az általános információkat, különösen azokat az indokokat, amelyeken az alaprendelet alapján hozott határozatok alapulnak.

469 Ezen elvek és rendelkezések fényében kell megvizsgálni, hogy a CCCME számára lehetőséget biztosítottak-e arra, hogy megfelelően kifejtse álláspontját a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és jelentőségéről, valamint a Bizottság által figyelembe vett bizonyítékokról, azzal, hogy amikor össze kell egyeztetniük a bizalmasság követelményeit és az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogát, az érintett intézményeknek ezen információkra tekintettel értékelniük kell az érdekelt fél egyéni helyzetét, és különösen azt, hogy az érdekelt fél milyen helyzetben van a vizsgált piacon az ezen információkat szolgáltató személy helyzetéhez képest (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 199. pont).

470 E vizsgálat során a Törvényszék a jogalapot alkotó három részt egymást követően vizsgálja meg.

– A harmadik jogalapnak a Bizottság által végzett számítások közlése iránti kérelemre vonatkozó első részéről

471 Az első részben a CCCME azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem adott számára részletes tájékoztatást a rendes érték, a dömpingkülönbözetek, a kínai import által az árakra gyakorolt hatás, a kár és a kár megszüntetéséhez szükséges mérték számításával kapcsolatban. A CCCME szerint a Bizottság részletes számításainak és az e számításokhoz felhasznált adatoknak a rendelkezésre állása lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy a védelmük szempontjából hasznosabb észrevételeket tegyenek. E felek ugyanis pontosan ellenőrizhetik, hogy a Bizottság hogyan használta fel ezeket az adatokat, és azokat összehasonlíthatják a saját számításaikkal, ami lehetővé teszi számukra, hogy azonosítsák a Bizottság részéről esetlegesen elkövetett olyan hibákat, amelyek egyébként nem lennének kimutathatók.

472 A Bizottság nem vitatja, hogy a CCCME által kért számítások az alaprendelet 20. cikkének (2) bekezdése értelmében vett lényeges tényeknek és szempontoknak minősülhetnek az olyan érdekelt felek számára, mint az exportáló gyártók, amelyek esetében fennáll annak kockázata, hogy a szóban forgó dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartoznak. Mindazonáltal úgy véli, hogy a CCCME nem tekinthető az alaprendelet értelmében vett érdekelt félnek, mivel ez a szervezet maga nem tevékenykedik az érintett termék gyártójaként vagy kereskedőjeként. A Bizottság szerint az információnyújtási kötelezettség a képviseleti szervezetekkel szemben kevésbé kiterjedt, mint az érdekelt felek, többek között az exportáló gyártók esetében.

473 E tekintetben először is azt kell eldönteni, hogy azok a számítások, amelyekhez a CCCME hozzáférést kért, az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében vett bizalmas információkat tartalmaznak-e, amint azt a Bizottság a vizsgálat során kifogásolta.

474 A rendes érték számításait illetően a Bizottság a megtámadott rendeletben kifejtette, hogy az érintett esettől függően eltérő számítási módszereket alkalmaztak. Ily módon az első eset az, amikor az exportált terméktípus megegyezett az indiai piacon gyártott terméktípussal vagy hasonló volt ahhoz, megjegyezve, hogy a rendes érték kiszámításához referenciaként szolgáló, piacgazdasággal rendelkező harmadik országként az Indiai Köztársaságot választották ki. Ebben az esetben különböző módszereket alkalmaztak aszerint, hogy az érintett terméktípust reprezentatív mennyiségben értékesítették-e az indiai piacon vagy nem. Amikor az értékesített terméktípust reprezentatív mennyiségben értékesítették az indiai piacon, ami konkrétan egy indiai gyártó által értékesített egy terméktípusra vonatkozott, a Bizottság a rendes kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott eladási árakat alkalmazta. Amikor a szóban forgó terméktípust nem reprezentatív mennyiségben értékesítették az indiai piacon, ami az exportált terméktípusokkal azonos vagy azokhoz hasonló minden más terméktípust érintett, a Bizottság továbbá különbséget tett aszerint, hogy a terméktípust „megfelelő mennyiségben” értékesítette-e legalább egy indiai gyártó, amely esetben a rendes kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott eladási árakat alkalmazta (a továbbiakban: második módszer), vagy hogy a terméktípust nem értékesítették, amely esetben a rendes értéket ezen indiai gyártó SGA-költségekkel növelt gyártási költségei és a rendes kereskedelmi forgalom keretében végzett belföldi eladásaihoz kapcsolódó nyereségei alapján alakította ki (a továbbiakban: harmadik módszer). A második eset az, amikor az exportált terméktípus nem egyezik meg az indiai piacon gyártott terméktípussal, illetve nem hasonló ahhoz. Ebben az esetben a Bizottság az ugyanazon nyersanyagot alkalmazó valamennyi terméktípus (gömbgrafitos vagy lemezgrafitos öntöttvas) azon eladásain alapuló rendes értéket alkalmazott, amelyeket az indiai gyártók a rendes kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon teljesítettek.

475 E magyarázatok fényében meg kell állapítani, hogy a rendes érték azon számításai, amelyekhez a CCCME hozzáférést kért, az indiai gyártók terméktípusonként lebontott értékesítési áraira, gyártási költségeire, SGA-költségeire és nyereségeire vonatkoznak.

476 Márpedig az olyan elemek, mint a gyártási költségek, az SGA-költségek vagy a nyereségek a jelen ügyben természetüknél fogva bizalmas jellegűek az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel – amint az e rendelkezésben szerepel – ezen elemek harmadik személyek általi ismerete az üzletmenet során jelentős versenyelőnyhöz juttathatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érinthetné az információt szolgáltató személyt (lásd a fenti 462. pontot).

477 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy ezeket az elemeket – mivel azok a kérdőívnek a Bizottságnak átadott szűk változatában szerepeltek – az árakhoz hasonlóan a vizsgálatban részt vevő felek bizalmasan közölték, ami azzal járt, hogy az ezen információkról tudomást szerző hatóságok kötelesek voltak tiszteletben tartani ezt a bizalmas kezelést, máskülönben megsértették volna az alaprendelet 19. cikkének (1) és (5) bekezdését (lásd a fenti 462. pontot).

478 Ugyanez a megállapítás vonatkozik a CCCME által kért többi számításra is.

479 Így a dömpingkülönbözet számításai, mivel a rendes értéknek és a mintába felvett kínai exportáló gyártók exportárainak az összehasonlításából állnak, azon indiai gyártók és kínai exportáló gyártók bizalmas adatait érintik, amelyek árait összehasonlítják.

480 Ugyanígy a kár számításai, ideértve ennek keretében a kínai behozatalok árakra gyakorolt hatásainak kiszámítását is, bizalmas adatokat tartalmaznak. Egyrészt az áralákínálásra vonatkozó számítások, amelyek lehetővé teszik a behozatalok által az uniós piacon a termékek árára gyakorolt hatás értékelését, a mintába felvett kínai exportáló gyártók exportárainak és a mintába felvett uniós gyártók hasonló terméktípusai vagy termékei árainak összehasonlításából következnek. Másrészt az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárt a behozataloknak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának a figyelembevételével kell értékelni. E tekintetben a Bizottság által értékelt mikrogazdasági mutatók vonatkozásában összegyűjtik és elemzik az uniós gazdasági ágazat bizalmas jellegű adatait, azaz a mintában szereplő uniós gyártók árakat, munkaerőköltségeket, készleteket, jövedelmezőséget, pénzforgalmat, befektetéseket, befektetések megtérülését és tőkemozgósításra való alkalmasságot érintő adatait. Ugyanez vonatkozik az uniós gazdasági ágazat gyártóinak termelésre, termelési kapacitásra, kapacitáskihasználásra, értékesítési volumenre, piaci részesedésre, növekedésre, foglalkoztatásra és termelékenységre vonatkozó adataira a Bizottság által értékelt makrogazdasági mutatókat illetően.

481 Végül ugyanebben az értelemben a kár megszüntetéséhez szükséges mérték számításai is bizalmas adatokra vonatkoznak, mivel azok az exportárak és az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott megfelelő, kárt nem okozó árak összehasonlításából erednek.

482 Ily módon a fenti elemzésből kitűnik, hogy a CCCME által kért valamennyi számítás olyan bizalmas jelleggel rendelkezik, amely védelemre érdemes.

483 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben az információk bizalmas jellegük miatt nem közölhetők, az alaprendelet 19. cikkének (2)–(4) bekezdése egyrészt arra kötelezi az érdekelt feleket, hogy minden esetben nyújtsák be ezen információk nem titkos összefoglalóját, másrészt pedig arra kötelezi a Bizottságot, hogy tegye hozzáférhetővé az általános információkat, különösen azokat az indokokat, amelyeken az alaprendelet alapján hozott határozatok alapulnak.

484 El kell tehát dönteni, hogy a vele közölt információkra tekintettel a CCCME számára lehetővé tették-e – amint azt az ítélkezési gyakorlat megköveteli –, hogy a védekezése szempontjából hasznos információkkal szolgáljon.

485 E vizsgálat során két szempontot kell figyelembe venni: egyrészt azokat az információkat, amelyekkel a CCCME konkrétan rendelkezett, másrészt pedig azt, hogy ez utóbbi milyen minőséggel bírt a vizsgálat során (lásd a fenti 469. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatot). E szempontok az alábbiakban kerülnek megvizsgálásra.

486 E szempontok közül az elsőt illetően meg kell állapítani, hogy a rendes érték számításait illetően az együttműködő indiai gyártók, valamint a mintába felvett kínai exportáló gyártók kereskedelmi szempontból érzékeny információinak védelme érdekében a Bizottság a CCCME-vel a rendes érték fenti 474. pontban említett, esettől függően alkalmazott számítási módszerének ismertetését, valamint az e számítások eredményére vonatkozó bizonyos adatokat közölt. Ily módon a Bizottság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy ez az eredmény 3000–4000 renminbi jüan (CNY) és 8000–9000 CNY közötti sávba esik. A CCCME kérelmére a Bizottság a végleges megállapításai 61. pontjában és a megtámadott rendelet (67) preambulumbekezdésében azt is jelezte, hogy a harmadik módszer keretében hozzáadott SGA-költségek és nyereségek összege a lemezgrafitos öntöttvas termékek forgalmának 1–10%-át, a gömbgrafitos öntöttvas termékek forgalmának pedig 10–20%-át tette ki.

487 A dömpingkülönbözet kiszámítása kapcsán a CCCME tudomással bírt a Bizottság által alkalmazott módszerről, azaz – amint azt az ideiglenes rendelet (92) preambulumbekezdése megállapítja – arról, hogy a Bizottság a mintába felvett exportáló gyártók dömpingkülönbözetét úgy számította ki, hogy az analóg országbeli hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával. A Bizottság így terméktípusonként megkapta a dömpingkülönbözetet. Ezt követően kiszámította a mintába felvett exportáló gyártókra vonatkozóan a dömpingkülönbözetet, az adott exportáló gyártó által értékesített terméktípusok alapján. A CCCME-t arról tájékoztatták, hogy e számítások eredményei 15,5% és 38,1% közötti dömpingkülönbözeteket mutatnak.

488 Az áralákínálás kiszámítása érdekében a CCCME-t – amint azt az ideiglenes rendelet (127) és (128) preambulumbekezdése megállapítja – tájékoztatták arról a tényről, hogy a Bizottság a vizsgálati időszak alatt oly módon határozta meg az áralákínálást, hogy összehasonlította a mintában szereplő három uniós gyártó által az uniós piacon független vevőknek történő értékesítés során felszámított, terméktípusonkénti értékesítési árak „gyártelepi szintre igazított” súlyozott átlagát, valamint a mintában szereplő öt kínai exportáló gyártótól érkező, az uniós piacon az első független vevő számára értékesített behozatal terméktípusonkénti súlyozott átlagárát, amelyet CIF-paritás („költség, biztosítás és fuvardíj”) alapján állapítottak meg, és megfelelőképpen kiigazítottak (1,7%, illetve 2,7%) a lemezgrafitos öntöttvas termékek, illetve a gömbgrafitos öntöttvas termékek esetében fennálló vámok tekintetében. A Bizottság hozzátette, hogy az árakat terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, a visszatérítések és az engedmények levonása után hasonlította össze. Az összehasonlítás eredménye a mintában szereplő három uniós gyártó vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában került megadásra; kitűnt, hogy az alákínálási különbözetek 35,4% és 42,7% között mozogtak, amelyeket később kiigazítottak, amint az a megtámadott rendelet (122) preambulumbekezdésében szerepel.

489 Az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár értékelését lehetővé tevő mikroökonómiai és makroökonómiai mutatók vizsgálatának alapjául szolgáló számítások esetében a CCCME az ideiglenes rendelet (137)–(166) preambulumbekezdésében szereplő, mutatók és évek szerint lebontott összesített számadatokat kapta meg.

490 Végül, ami a kár megszüntetéséhez szükséges mérték kiszámítását illeti, a CCCME-t arról tájékoztatták, hogy az uniós gazdasági ágazat által szokásos versenyfeltételek mellett észszerűen elérhető nyereség meghatározásához a Bizottság megvizsgálta a független felek közötti értékesítésből származó nyereséget. A nyereségcél ideiglenesen 5,3%-ban került meghatározásra a független felek közötti értékesítésből származó, 2013. évi nyereséggel összhangban. A Bizottság e tekintetben pontosította, hogy mivel a dömpingelt behozatal 2014-ben jelentős mértékben nőtt, majd stabilizálódott, ezért úgy véli, hogy a 2013. évi nyereség tükrözi a szokásos versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal nélkül észszerűen elérhető nyereség nagyságát. A Bizottság ezt követően meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket, amelyhez a mintában szereplő együttműködő kínai exportáló gyártóknak az áralákínálás kiszámításához megállapított, a behozatali költségek és a vámok tekintetében megfelelően kiigazított súlyozott átlagos importára, valamint a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszak alatt értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagára közötti összehasonlítást vette alapul. A Bizottság az ebből az összehasonlításból származó különbözetet a súlyozott átlagos CIF-importérték százalékában fejezte ki. E számítások eredménye 70,7% és 80,7% közötti arányt eredményezett.

491 A második szempontot illetően, amelyet figyelembe kell venni annak meghatározásához, hogy a CCCME-vel közölték-e azokat az információkat, amelyekre a védelemhez való jogának gyakorlásához szüksége volt, emlékeztetni kell arra, hogy ez a szervezet nem egy mintába felvett exportáló gyártó. Ily módon nincs az olyan gazdasági szereplők helyzetében, amelyeknek a saját maguk által a Bizottsággal közölt egyéni adatait ezen intézmény a számításai során felhasználta ahhoz, hogy megtegye az alaprendeletben megkövetelt megállapításokat. Márpedig a Bizottság e gazdasági szereplők számára adja át a rájuk vonatkozó elvégzett számításokat, amelyek egy része a saját adataikra vonatkozik, és amelyek tekintetében így nem merül fel a bizalmas kezeléssel kapcsolatos probléma; ezek másik része pedig az indiai vagy az uniós gyártók bizalmas adataira vonatkozik. E gazdasági szereplők helyzetében a Bizottság által nyújtott magyarázatokkal együtt e magyarázatok lehetővé teszik számukra, hogy megértsék a velük szemben kivetett vámokat, így e magyarázatoknak a lehető legrészletesebbeknek és legpontosabbaknak kell lenniük annak érdekében, hogy adott esetben vitathassák a Bizottság döntéseit.

492 Amint azt a Törvényszék a fenti 58. pontban megállapította, a CCCME a vizsgálat során az alaprendelet értelmében vett érdekelt félnek minősült. A vizsgálat keretében a CCCME a saját maga által az eljárás elején szolgáltatott információk szerint a Kínai Népköztársaságban az érintett ágazatban működő valamennyi kínai gyártót, azaz jelentős számú vállalkozást képviselő egyesületként járt el. Ezen az alapon nem igényelheti, hogy az egyes kínai exportáló gyártókra vonatkozó valamennyi információt gyűjthesse ez utóbbiak engedélye nélkül. Egyébiránt nem igényelheti azt sem, hogy hozzáférhessen azon indiai és uniós gyártók bizalmas adataihoz, amelyeknek a vizsgálatban való együttműködésre vonatkozó döntése többek között a számukra nyújtott titoktartási garanciáktól függ. Annak lehetővé tétele, hogy a CCCME olyan széles körű hozzáférést kapjon, mint amelyet kért, nem felelne meg az uniós intézményeket az alaprendelet alapján terhelő titoktartási követelményeknek.

493 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a Bizottság – amint azt tette is – az általa végzett számításokkal kapcsolatos titoktartási kötelezettség betartása érdekében közölhetett a CCCME-vel pontos, ugyanakkor összesített információkat.

494 Ezenfelül a Bizottság a CCCME által megfogalmazott megjegyzéseket követően változtatta meg a rendes érték kiszámításának módszerét, különösen a második és a harmadik módszert, azaz azt, amely akkor alkalmazandó, ha az exportált terméktípus azonos az indiai piacon kis mennyiségben gyártott és értékesített terméktípussal, vagy ahhoz hasonló, illetve azt, amely akkor alkalmazandó, ha a terméktípust nem értékesítik, de legalább egy mintába felvett indiai gyártó gyártja. A Bizottság végül, amint azt a megtámadott rendelet (66) preambulumbekezdése kifejti, az ezen eladók által alkalmazott eladási árak alapján (második módszer), valamint – amint azt a megtámadott rendelet (67) preambulumbekezdése kifejti – a szóban forgó indiai gyártó szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett belföldi értékesítéseihez tartozó, SGA-költségekkel és nyereséggel növelt előállítási költségei alapján (harmadik módszer) képezte a rendes értéket, ahelyett hogy – mint korábban – az egyes indiai gyártók hasonló termékenkénti átlagköltsége alapján képzett rendes értéket vette volna alapul. A CCCME a rendes érték e harmadik módszer szerinti kiszámítását is vitathatta, közelebbről azt, hogy egyetlen indiai gyártó SGA-költségeit és nyereségét vették figyelembe, még akkor is, ha a CCCME érvelését elutasították, amint az a megtámadott rendelet (70)–(72) preambulumbekezdéséből kitűnik.

495 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság megalapozottan tagadhatta meg a kínai gazdasági ágazatot képviselő egyesületként eljáró CCCME-től a rendes érték, a dömpingkülönbözetek, a kínai import által az árakra gyakorolt hatás, a kár és a kár megszüntetéséhez szükséges mérték számításával kapcsolatos részletes adatokhoz való hozzáférést, amelyet az a vizsgálat során kért, valamint hogy a rendelkezésére bocsátott és a fenti 486. pontban szereplő információk eredményeként a CCCME, mint a kínai ágazatot képviselő egyesület rendelkezésére álltak azok a lényeges tények és szempontok, amelyek alapján a Bizottság végleges intézkedések bevezetését tervezte, továbbá hogy a szóban forgó adatok bizalmas jellegét megőrizve a Bizottság lehetőséget biztosított a CCCME számára, hogy e tekintetben hasznosan ismertethesse az álláspontját.

496 Ezen állásponttal szemben a CCCME két ítéletre hivatkozik.

497 Először is a CCCME a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletre (T-424/13, EU:T:2016:378) hivatkozik, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság megsértette a felperes védelemhez való jogát azáltal, hogy megtagadta a rendes érték terméktípusonkénti számításai részleteinek, valamint e számítások eredményének a közlését.

498 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a CCCME által hivatkozott 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet (T-424/13, EU:T:2016:378) alapjául szolgáló ügy tényállása eltér a jelen ügy tárgyát képező ügy tényállásától. Egyrészt az előbbi ügy a mintába felvett exportáló gyártóra vonatkozott, nem pedig egy a CCCME-hez hasonló, az egész gazdasági ágazatot képviselő egyesületre, amely a fenti 491. és 492. pontban kifejtett okok miatt az ilyen exportáló gyártókhoz képest eltérő helyzetben van. Másrészt a Törvényszék által ebben az ügyben kimondott megsemmisítésre mindenféleképpen egy olyan sajátos összefüggésben került sor, amelyben az analóg ország gyártója, amelynek adatait e számításokban átvették, engedélyezte az e számítások alapjául szolgáló adatok hozzáférhetővé tételét. Amint arra a Bizottság rámutat, a Törvényszék a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletben (T-424/13, EU:T:2016:378) tehát szankcionálta a Bizottság által annak ellenére megfogalmazott megtagadást, hogy az a gazdasági szereplő, amelytől az adatok származnak, elfogadta az adatok hozzáférhetővé tételét, úgy ítélve

meg, hogy amit a gazdasági szereplő elfogadott, azt az intézmény is elfogadhatta. A jelen ügyben ez a helyzet nem áll fenn, mivel konkrétan az indiai gyártók nem engedélyezték adataik ilyen hozzáférhetővé tételét.

499 Másodszor, a CCCME a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítéletre (T-442/12, EU:T:2017:372) hivatkozik, amelyben a Törvényszék a megtámadott rendelet megsemmisítéséhez azt vette alapul, hogy a Bizottság megtagadta a rendes érték számítására vonatkozó információk közlését, többek között az érintett termék árának forrását, valamint az árak összehasonlítását érintő tényezőket.

500 E tekintetben ismételten hangsúlyozni kell a jelen ügy és a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet (T-442/12, EU:T:2017:372) alapjául szolgáló ügy között fennálló különbségeket. Ez utóbbi ugyanis ismét csak a vizsgálattal érintett exportáló gyártónak az egész gazdasági ágazatot képviselő egyesületétől eltérő helyzetére vonatkozott. Egyébiránt ezen ítélet hatálya nem olyan széles körű, mint ahogy azt a CCCME állítja. Először is a Törvényszék által kimondott megsemmisítés a rendes érték számítására vonatkozó konkrét információk, nevezetesen a DL borkősav (a vizsgálat tárgya) és (az analóg országban előállított) L+ borkősav árai közötti különbségre vonatkozó információk közlésének megtagadására vonatkozott, anélkül hogy az említett ítéletben felmerült volna maguknak az áraknak a közlése. A megsemmisítést továbbá az indokolta, hogy e különleges információk közlésének a Bizottság általi megtagadása nem érvényes indokon alapult. A Bizottság ugyanis a közigazgatási eljárás során nem igazolta a megtagadást. A Törvényszék előtt kifejtette, hogy végső soron a kért információt titoktartási okokból nem bocsátották rendelkezésre. A Törvényszék szerint azonban ilyen magyarázatot nem lehetett először előtte felhozni. Azt a közigazgatási eljárás során ismertetni kellett volna a felperessel. Ily módon a fent hivatkozott ítéletből kitűnik, hogy a Törvényszék nem zárta ki, hogy a Bizottság, ha a közigazgatási eljárás szakaszában megfelelően indokolta volna a közlés megtagadását, megakadályozhatta volna a felperes szóban forgó információkhoz való hozzáférését.

501 A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy a CCCME mint a kínai ágazatot képviselő egyesület nem férhet hozzá a rendes érték, a dömpingkülönbözetek, a kínai import által az árakra gyakorolt hatás, a kár és a kár megszüntetéséhez szükséges mérték részletes számításaihoz, mivel azok bizalmas jellegű információkra vonatkoznak. A jelen ügy körülményeiből kitűnik, hogy az e jogalany által azon lényeges tényekre és szempontokra vonatkozóan megkapott információk, amelyek alapján a Bizottság végleges intézkedések elfogadását tervezte, lehetővé tették számára, hogy hatékonyan védje érdekeit mint a kínai ágazatot képviselő egyesület.

502 A vizsgálat során a CCCME azt kérte, hogy ügyvédei hozzáférhessenek a fent említett információkhoz, ezen adatok bizalmas kezelésének tiszteletben tartása mellett.

503 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet nem ír elő ilyen szabályt, noha – amint az a fenti 467. és 468. pontban megállapításra kerül – a rendelet pontosan szabályozza azt, amit az intézményeknek és az érintett információkkal rendelkező feleknek meg kell tenniük abban az esetben, ha ez utóbbiak bizalmas jellegűek. Mivel az intézmények és az érdekelt felek tiszteletben tartották az ennek keretében rájuk rótt követelményeket, nincs helye a Bizottság ilyen hozzáférést megtagadó határozata felülbírálatának.

504 Következésképpen a harmadik jogalap első részét el kell utasítani.

– A harmadik jogalap második, a számítások összesített formában való közlésére vonatkozó részéről

505 A második részben, amely az elsőhöz képest másodlagos jellegű, a CCCME azt állítja, hogy a Bizottságnak az első részben említett számításokat legalább összesített formában át kellett volna adnia, különösen ami egyrészt a rendes értéket, a kínai import által az árakra gyakorolt hatást és a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket, másrészt pedig a makrogazdasági mutatókra vonatkozó becsléseket illeti.

506 A Bizottság e rész elutasítását kéri.

507 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a bizalmas adatok összesített formában történő bemutatása nem feltétlenül teszi lehetővé azok bizalmas jellegének megszüntetését. A jelen ügyben ez a helyzet többek között a rendes érték számításaival. A Bizottság e tekintetben jogosan hivatkozott arra, hogy mivel bizonyos terméktípusok esetében egyetlen indiai gyártó adatait használta fel, mások esetében pedig az adatok legfeljebb két vagy három indiai gyártót érintenek, az adatok összesítése nem tudta megfelelően biztosítani e gyártók egyéni adatai azonosításának lehetetlenségét. Ugyanez vonatkozik a felperesek által a fennmaradó gyártók helyzetére vonatkozóan elvégzett, makrogazdasági mutatókkal kapcsolatos becslésekre is. Ebben az értelemben a Törvényszék már megállapította, hogy az érintett uniós gyártók becsült termelését, amelyet a Bizottság a felhasználás számítása során alapul vett, jogosan tekintették bizalmasnak, mivel az a piacnak a panaszosok általi ismeretén alapult. A Törvényszék ily módon úgy ítélte meg, hogy a Bizottság azáltal, hogy a teljes termelés mennyiségének megadására szorítkozott, az alaprendeletnek megfelelően járt el (2011. október 25-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-190/08, EU:T:2011:618, 231. pont).

508 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy – amint arra a Bizottság is hivatkozott – a vizsgálat céljából végzett számítások és az alaprendelet által megkövetelt meghatározások nem eredményezik azt, hogy a Bizottság minden esetben összesített eredményekkel rendelkezik valamennyi érintett termelő tekintetében.

509 Így a Bizottság a megtámadott rendelet (24) preambulumbekezdésében megjegyezte, hogy a CCCME által kért összesített áralákínálási számítások nem léteznek, mivel az áralákínálást kizárólag exportáló gyártónként és terméktípusonként számították ki. Ily módon a mintába bevont valamennyi kínai exportáló gyártó megkapta az áralákínálási számításokat minden egyes általa exportált terméktípus tekintetében.

510 A Bizottság kétségtelenül köteles lehet arra, hogy előállítson valamely dokumentumot valamely fél védelemhez való jogának garantálása érdekében (lásd, analógia útján: 2019. november 27-i Izuzquiza és Semsrott kontra Frontex ítélet, T-31/18, EU:T:2019:815, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

511 Ez a kötelezettség azonban nem terjedhet ki a Bizottság azon kötelezettségére, hogy a jelen ügyben valamely dokumentumot állítson elő egy olyan fél, mint a CCCME, vagyis egy, a kínai gazdasági ágazatot képviselő egyesület számára, annak érdekében, hogy ez utóbbi rendelkezésére állhasson az összes olyan információ, amelyek alapján a kereskedelempolitikai védintézkedéseket tervezik, mert ily módon a Bizottsággal szemben az alaprendeletben előírtakat meghaladó követelmények érvényesülnének az érdekelt felek védelemhez való jogának megóvása céljából az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával kapcsolatos intézkedések tekintetében.

512 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a CCCME által kért információk mennyisége olyan nagy, hogy az akadályozhatná a Bizottság működését és vizsgálatát abban az esetben, ha ezen információk összességét rendelkezésre kellene bocsátania olyan formában, amely csupán az ilyen szervezet igényeihez igazodik. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes eljárás különböző szakaszait szigorú határidőkön belül kell lefolytatni. Így az alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdése átfogó 15 hónapos határidőt ír elő a vizsgálatokra. E rendelet 7. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy az ideiglenes vámokat legkésőbb az eljárás megindítása után kilenc hónappal lehet kivetni, továbbá a 9. cikk (4) bekezdésének megfelelően a végleges vám kivetésére irányuló javaslatot legkésőbb egy hónappal az ideiglenes vámok lejárta előtt be kell nyújtani.

513 Így a CCCME által a második rész alátámasztása érdekében kifejtett érvelés nem teszi lehetővé azon következtetés módosítását, amelyre a Törvényszék az első rész keretében jutott, és amely szerint a jelen ügyben a CCCME rendelkezésére álltak azok a lényeges ténybeli elemek és szempontok, amelyek alapján a Bizottság végleges intézkedések elfogadását tervezte, és így e szervezet hatékonyan védhette érdekeit, mint a kínai gazdasági ágazatot képviselő egyesület.

514 A harmadik jogalap második részét ezért el kell utasítani.

– A harmadik jogalapnak a CCCME által kért egyéb információkra vonatkozó harmadik részéről

515 A harmadik, a Bizottság által vitatott részben a CCCME három olyan típusú információt sorol fel, amelyeket fontosnak tart, és amelyekhez a Bizottság az álláspontja szerint jogellenesen tagadta meg a hozzáférést.

516 Első kifogásában a CCCME azt rója fel a Bizottságnak, hogy nem közölte vele a termékkódban szereplő jellemzőkön kívül az indiai és az uniós gyártók azon termékeire vonatkozó információkat, amelyeket összehasonlítottak az importált termékekkel. A CCCME azt állítja, hogy ez a helyzet megakadályozta abban, hogy megállapítsa, hogy szükség van-e kiigazításokra az árak összehasonlíthatóságának biztosításához. Ezt az érvelést a felperesek a negyedik jogalap második részében is előterjesztették.

517 E kifogás alátámasztására a CCCME a WTO Fellebbezési Testületének „Az Európai Közösségek – Az egyes Kínából származó vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések” című jelentésére hivatkozik (WT/DS 397/AB/RW, 2016. január 18-i jelentés).

518 Ebben az ügyben a WTO Fellebbezési Testülete kijelentette, hogy „[a] vizsgálat alá vont exportőröket az analóg ország gyártójára is kiterjedő dömpingellenes vizsgálat során is tájékoztatni kell” „az olyan konkrét termékekről, amelyek tekintetében a rendes értéket meghatározták”, aminek hiányában „nem kérhetik az általuk szükségesnek ítélt kiigazításokat”. Az említett ügyben a Fellebbezési Testület álláspontja azon a körülményen alapult, hogy az ilyen típusú vizsgálat során a rendes értékre vonatkozó információkat egy harmadik személytől, nevezetesen az analóg ország gyártójától szerezték be. Mivel a vizsgálat alá vont exportőrök nem férhetnek hozzá ezen információkhoz, nem tudják, hogy kérhetnek-e kiigazításokat azon különbségek figyelembevétele érdekében, amelyek az analóg ország gyártója által exportált termékek és a belső piacon értékesített termékek árainak összehasonlíthatóságát érintik. E gyártók felé a Fellebbezési Testület szerint nem elegendő az ügyletek összehasonlításának

alapjául szolgáló „termékcsoportokat” közölni, a termékkódok hozzáférhetővé tételével. Meg kell adni számukra minden információt az analóg ország gyártói termékeinek az árak összehasonlítása céljából alkalmazott jellemzőire vonatkozóan.

519 E tekintetben, amint arra a Törvényszék a fenti 419. pontban emlékeztetett, az ítélkezési gyakorlat szerint a dömpingellenes megállapodás e szerv által elfogadott értelmezései nem köthetik a Törvényszéket a megtámadott rendelet érvényességének értékelése során (lásd ebben az értelemben: 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. pont).

520 Végeredményben a CCCME által előadott értelmezés a jelen ügyben nem alkalmazható a felvetett kérdések megválaszolására.

521 A CCCME által hivatkozott ügy ugyanis olyan exportáló gyártókra vonatkozik, amelyek adatait a dömpingkülönbözet kiszámításához figyelembe vették. A CCCME által idézett jelentésben a WTO Fellebbezési Testülete az analóg ország módszer alkalmazása esetén a terméktípusokra vonatkozó információk közlésének igazolása érdekében megjegyzi, hogy a „rendes” dömpingellenes vizsgálat során a rendes értéket rendszerint az érintett exportőrnek a belső piacán teljesített eladásai alapján kell meghatározni. Véleménye szerint tehát elvárható, hogy a vizsgálat alá vont exportőr ismertekkel rendelkezzen az exportár és a rendes érték megállapításához használt saját termékeit illetően.

522 Ily módon, ha tájékoztatnák az analóg ország termékeinek jellemzőiről az olyan exportáló gyártót, amelynek adatait a Bizottság a dömpingkülönbözet kiszámítása céljából megvizsgálta, az valamennyi paraméter ismeretében ellenőrizhetné ez utóbbi termékeknek az általa az Unióba exportált termékekkel való összehasonlíthatóságát.

523 A jelen ügyben azonban más a helyzet, mivel a kínai gazdasági ágazat egészét képviselő egyesületként eljáró CCCME – amint az a fenti 445. és 446. pontban már megállapításra került – kérte a termékek jellemzőire vonatkozó információkhoz való hozzáférést.

524 Ha hozzáférhetővé tennék részére a termék tulajdonságaira vonatkozó információkat, azok nem tennék lehetővé számára a szóban forgó termékek megfelelő összehasonlítását, mivel főszabály szerint nem rendelkezik a mintába felvett kínai exportáló gyártók által forgalomba hozott, az indiai termékekkel összehasonlított termékmodellekkel.

525 Így nem bizonyított, hogy az analóg ország gyártói termékeinek jellemzőire vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele lehetővé tette volna a CCCME számára, hogy jobban biztosítsa a védelemhez való jogát.

526 Mindenesetre, amint azt a Bizottság a vizsgálat során jelezte, ezen információk bizalmas jellegűek. Ennélfogva, és ugyanazon megfontolások alapján, mint amelyeket többek között a fenti 501. pontban idézett fel a Törvényszék, meg kell állapítani, hogy a valamely gazdasági ágazat egészét képviselő, a CCCME-hez hasonló egyesület rendelkezésére állnak azok a lényeges tények és szempontok, amelyek alapján az intézkedéseket tervezik, és ennélfogva hatékonyan ismertetheti álláspontját, amennyiben rendelkezik az alaprendelet által előírt számítások céljából összehasonlított terméktípusokkal (NCP).

527 Ugyanez a következtetés érvényes az uniós gazdasági ágazat azon termékei jellemzőinek közlésére, amelyek árait a kínai termékek áraival hasonlítják össze az áralákínálás kiszámítása érdekében, ily módon tehát az első kifogást el kell utasítani.

528 Második kifogásának keretében a CCCME azzal érvel, hogy a Bizottságnak át kellett volna adnia számára a Kínai Népköztársaságból, az Indiai Köztársaságból és más harmadik országokból származó behozatal mennyiségére vonatkozó számításokat, valamint a forrásanyagokat.

529 E tekintetben az iratokból kitűnik, hogy a dömpingellenes eljárás során a CCCME-t tájékoztatták a behozatalok mennyiségének a Bizottság által alkalmazott számítási módszeréről. Közelebbről ismerte a Kínai Népköztársaságból, az Indiai Köztársaságból és más harmadik országokból származó behozatalok tekintetében azoknak az ex 7325 10 00 általános KN-kód 2014-ben történt bevezetését megelőző korábbi alkódok alá sorolt arányát, az ex 7325 99 00 általános KN-kódból a Kínai Népköztársaságból, az Indiai Köztársaságból és más harmadik országokból származó behozatalok megállapítása céljából kivonandó állandó összeget, valamint a vízelvezető-aknarácsok kizárása céljából az összes behozatalból levonandó százalékos arányt. Egyébiránt, mivel az e behozatalok megállapításához felhasznált adatok az Eurostat által szolgáltatott statisztikákból származnak, amelyek a Comext nyilvános adatbázisban elérhetők, a CCCME rendelkezésére állt minden olyan hasznos információ, amely lehetővé tette a Bizottság azon számításainak reprodukálását, amelyek közlését kérte. Ilyen körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság e tekintetben megsértette volna az alaprendeletet.

530 Kétségtelen, hogy a CCCME által hivatkozott 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet (T-424/13, EU:T:2016:378) 207. pontjában a Törvényszék megállapította a védelemhez való jog megsértését, jelezve, hogy a Bizottság által végzett számítások rendelkezésre bocsátása ebben az ügyben olyan jelentős nyereséget jelentett volna a felperes számára az információk tekintetében, amely lehetővé tette volna a számára, hogy az általa előterjesztetteknél relevánsabb észrevételeket tegyen.

531 Mindazonáltal a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet (T-424/13, EU:T:2016:378) alapjául szolgáló ügy két fontos szempontból különbözik a jelen ügytől.

532 Először is a felperes ismeretének szintje jóval alacsonyabb volt annál, mint amely a jelen ügyben megállapítható volt. Így a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletben (T-424/13, EU:T:2016:378) a felperesnek csak általános ismeretei voltak a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének kiszámításához használt módszerről. Nem volt tudomása arról, hogy a Bizottság milyen referenciapiacot és referenciaárakat használt az e terméktípusok rendes értékére vonatkozó, amiatt szükséges kiigazítás piaci értékének a kiszámításához, hogy e terméktípusok, valamint a megfelelő terméktípusok között fizikai különbségek álltak fenn. E körülmények között a Törvényszék megjegyezte, hogy ha a felperesnek rendelkezésére álltak volna a rendes érték terméktípusonkénti számításai, akkor ezeket az eredményeket összehasonlíthatta volna a valamely más módszer alkalmazásával meghatározott saját eredményeivel. Ezek a körülmények különböznek a jelen ügytől, amelyben a Bizottság által alkalmazott számítási módszert a CCCME ismerte, amint az a fenti 529. pontban megállapításra kerül.

533 Továbbá a felek számára a számításaik elvégzéséhez rendelkezésre álló határidő is nagyon eltérő volt, a kezelendő dokumentumok számára tekintettel. A 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletben (T-424/13, EU:T:2016:378) a felperesnek nagyon korlátozott határidő (hét nap) állt rendelkezésére a Bizottság számításainak megismétlésére, amelyek terjedelmesek voltak, mivel 1645 terméktípusra vonatkoztak. A jelen ügyben az elvégzendő számítások korlátozottabbak voltak, és a CCCME megkapta a szükséges információkat a behozatal számítási

módszerére vonatkozóan, legkésőbb akkor, amikor elfogadták az ideiglenes rendeletet, amely hivatkozik a panaszra, amely bizonyos becsléseket pontosított, és amelyhez a CCCME már hozzáférhetett.

534 Ezen okokból a második kifogást el kell utasítani.

535 Harmadik kifogásában a CCCME azt kifogásolja, hogy a Bizottság megtagadta, hogy az Uniót ért kár megállapítására használt minden egyes makrogazdasági mutató tekintetében az összegyűjtött számadatokat két kategóriába sorolja aszerint, hogy azok valós adatokon vagy becsléseken alapulnak, annak érdekében, hogy ez utóbbi becsléseket összesített formában közöljék vele.

536 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a vizsgálat során a CCCME a Bizottság által megállapított minden egyes makrogazdasági mutató tekintetében hozzáférhetett az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozó éves összesített számadatokhoz. Ezek az összesített számadatok, amint az az első jogalap második részében megállapítást nyert, a panaszosok és a mintába felvett uniós gyártók által szolgáltatott adatok összegyűjtéséből és a panaszosok által a fennmaradó gyártókra vonatkozóan elvégzett becslésekből erednek.

537 A CCCME úgy véli, hogy a védelemhez való jogát azáltal sértették meg, hogy a Bizottság megtagadta egyrészt a valós adatokból származó, másrészt pedig a becslésekből eredő számadatok közötti különbségtételt.

538 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a Bizottság rámutatott – a Bizottságnak nem kell ilyen különbséget tennie az Uniót ért kár értékelésekor, mivel azt az uniós gazdasági ágazat egésze tekintetében értékeli. Mindazonáltal, amint az a fenti 510. pontban megállapításra került, a Bizottság akkor kötelezhető valamely dokumentum létrehozására, ha a dömpingellenes vizsgálat keretében az érdekelt felek védelemhez való jogának biztosítására vonatkozó követelményről van szó, és az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az üzleti titok tiszteletben tartásával összhangban kell közölnie az érdekelt felek érdekeinek védelmét szolgáló hasznos információkat, megválasztva – adott esetben hivatalból – az ilyen közlés megfelelő módjait (lásd ebben az értelemben: 1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 30. pont).

539 A jelen ügyben azonban meg kell állapítani, hogy egyrészt a mintába felvett gyártók és a többi panaszos valós adatai, másrészt pedig a fennmaradó gyártókra vonatkozó becslések – még összesített formában is – bizalmas jellegűek.

540 Ebben az értelemben, amint az a fenti 507. pontban megállapításra került, a Törvényszék a 2011. október 25-i CHEMK és KF kontra Tanács ítéletben (T-190/08, EU:T:2011:618, 231. pont) megállapította, hogy az érintett uniós gyártók becsült termelését, amelyet a Bizottság a felhasználás számítása során alapul vett, jogosan tekintették bizalmasnak, mivel az a piacnak a panaszosok általi ismeretén alapult. A Törvényszék ily módon úgy ítélte meg, hogy a Bizottság azáltal, hogy a teljes termelés mennyiségének megadására szorítkozott, az alaprendeletnek megfelelően járt el.

541 Amennyiben a jelen ügyhöz hasonlóan az uniós gazdasági ágazat egy részének olyan kereskedelmi szempontból érzékeny adataira vonatkozó kérelemről van szó, amelyek az ágazatban tevékenykedő valamennyi kínai exportáló gyártót, valamint a szóban forgó termékeket a jövőben az Unióba exportáló gyártókat képviselő egyesülettől származnak, amint az a fenti 445. és 446. pontban megállapításra került, azt kell meghatározni, hogy az említett egyesületnek az uniós

gazdasági ágazat egészére vonatkozó éves összesített számadatokhoz való hozzáférése a Bizottság által megállapított minden egyes makrogazdasági mutató tekintetében elegendő volt számára érdekeinek védelméhez.

542 A harmadik részt, és ennélfogva a harmadik jogalap egészét el kell tehát utasítani.

A dömpingkülönbözet kiszámításához és a kár elemzéséhez alkalmazott árak összehasonlíthatóságára vonatkozó negyedik jogalapról

543 A negyedik jogalap három részre oszlik, amelyeket a Bizottság vitat.

– A negyedik jogalapnak a termékkódonkénti elemzés módszerére vonatkozó első részéről

544 Az első részben a felperesek vitatják azt az egyszerűsítést, amelyet a Bizottság a vizsgálat során a dömpingkülönbözet kiszámításához és a kár elemzéséhez használt termékkódokhoz kapcsolódó jellemzők tekintetében alkalmazott.

545 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a termékkódok a dömpingellenes vizsgálatokban a terméktípusok közötti megfelelés megállapítására szolgáló kódok. A vizsgálat során a megkeresett vállalkozásokat felkérik arra, hogy termékeiket sorolják kategóriákba, amelyeknek e kódok felelnek meg. Ez utóbbiakhoz az érintett áruk leírására szolgáló jellemzők kapcsolódnak.

546 A jelen ügyben a Bizottság a vizsgálat során figyelmen kívül hagyott az érintett kódok kapcsán egyes olyan jellemzőket, amelyek – bár eredetileg azokhoz kapcsolódtak – nem tűntek számára relevánsnak. Így az indiai gyártókkal annak érdekében közölt termékkód, hogy áruikat osztályozzák, eredetileg tizenöt jellemzővel bírt. A vizsgálat során az összehasonlítás céljából kizárólag egyes jellemzőket vettek figyelembe: egyetlen jellemzőt (nyersanyag) abban az esetben, ha a szóban forgó terméket a mintában szereplő indiai gyártó nem gyártotta és nem is értékesítette, míg három jellemzőt (nyersanyag, terhelésmutató és terméktípus) más esetekben.

547 A Bizottság szerint az összehasonlítás céljából egyes jellemzők figyelmen kívül hagyásából álló gyakorlat szokásos abban az esetben, ha a terméktípusok összetettek, mivel lehetővé teszi bizonyos megfelelés megtalálását az olyan terméktípusok között, amelyeket egyébként nem lehetne összehasonlítani.

548 Érvelésükben a felperesek e megközelítéssel szemben két kifogást hoznak fel, amelyeket a Bizottság vitat.

549 Első kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a releváns termékkódokhoz eredetileg kapcsolódó tizenöt jellemző jelentős volt, és azokat a vizsgálat teljes időtartama alatt meg kellett volna őrizni anélkül, hogy a Bizottság elvégezhetné a fenti 546. pontban hivatkozott egyszerűsítést.

550 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amennyiben az érintett termékkörbe tulajdonságaik és áruk szempontjából jelentősen eltérő termékek széles választéka tartozik, elengedhetetlennek bizonyulhat azok többé-kevésbé egynemű kategóriákba történő besorolása (2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EU:T:2010:69, 172. pont; lásd még ebben az értelemben: 2015. november 18-i Einhell Germany és társai kontra Bizottság ítélet, T-73/12, EU:T:2015:865, 76. pont).

551 Az ítélkezési gyakorlat szerint e művelet célja a hasonló termékek tisztességes összehasonlításának lehetővé tétele, és ily módon egyrészt a dömpingkülönbözet, másrészt a kár nem megfelelő összehasonlítások által eredményezett téves kiszámításának elkerülése (2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EU:T:2010:69, 172. pont).

552 Ha sikerrel kívánják vitatni a Bizottság által ennek keretében alkalmazott megközelítést, a felpereseknek bizonyítaniuk kell, hogy kódok alá sorolás, amelyet az ezen intézmény javasolt, nyilvánvalóan alkalmatlan (lásd ebben az értelemben: 2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EU:T:2010:69, 180. pont).

553 Márpedig a jelen ügyben a felperesek nem nyújtottak be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely konkrétan bizonyítaná, hogy e kódok alá sorolás mennyiben eredményezett nyilvánvalóan nem megfelelő termékkategóriákat.

554 Ilyen bizonyítékok hiányában nem állapítható meg, hogy a felperesek bizonyították azon kódok alá sorolás nyilvánvalóan alkalmatlan jellegét, amelyet a Bizottság alkalmazott, következésképpen az első kifogást el kell utasítani.

555 Második kifogásukban a felperesek azt róják fel a Bizottságnak, hogy egyrészt a dömping meghatározása, másrészt pedig a kárelemzés céljából nem ugyanazon jellemzőket fogadta el a termékkódokhoz kapcsolódóan.

556 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 550. és 551. pontban megállapításra került – a termékkódot azon jellemzők típusának azonosítására használják, amelyek az érintett termék által alkotott kategórián belül lehetővé teszik az árak és értékek összehasonlítását a vizsgálat keretében.

557 Amint arra a Bizottság rámutat, e nómenklatúra olyan kontextusban való használata, amely nem piacgazdasággal rendelkező országot foglal magában, azzal a következménnyel jár, hogy az e nómenklatúrából következő jellemzők nem szükségszerűen azonosak aszerint, hogy a kár elemzéséről vagy a dömpingkülönbözet meghatározásáról van-e szó.

558 A kár elemzése érdekében össze kell hasonlítani a Kínai Népköztársaságból származó termékeket az Unióban gyártott termékekkel. Mivel a cél az előbbiek behozatala által az utóbbiak árára gyakorolt hatás vizsgálata, ezen összehasonlítás elvégzése érdekében a ténylegesen összehasonlított típusok között megfelelésnek kell fennállnia.

559 A dömping meghatározása keretében az összehasonlítás az exportáló gyártók belföldi piacon érvényesített eladási árai, illetve az ugyanezen exportáló gyártók által az Unióba exportált termékek eladási árai között történik. A jelen ügyben e meghatározás elvégzéséhez figyelembe kellett venni azt a tényt, hogy a Kínai Népköztársaságot nem tekintették piacgazdasággal rendelkező országnak. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében ez a körülmény lehetetlenné teszi az összehasonlítás céljából a kínai belföldi piacon alkalmazott árak felhasználását.

560 Ebben az összefüggésben kerül sor a rendes érték megállapítására. E rendes érték meghatározásához a Bizottság azt az országot keresi, amely a piacgazdaság jellemzőivel rendelkezők közül gazdasági szempontból legközelebb áll a Kínai Népköztársasághoz. A jelen ügyben a kiválasztott ország az Indiai Köztársaság volt.

561 A fent leírt összehasonlítás elvégzéséhez a Bizottságnak meg kell határoznia azokat a termékeket, amelyek a termékkódokhoz kapcsolódó jellemzőkre tekintettel a kínai exportáló gyártók által az Unióba exportált termékekhez legközelebb állnak. E meghatározás elvégzéséhez a Bizottság szolgálatai fokozatosan elvetik azokat a jellemzőket, amelyek nem teszik lehetővé az érintett termékek közötti megfeleltetést addig, amíg azonosítani tudják azokat, amelyek lehetővé teszik az összehasonlítást.

562 Ebben az összefüggésben a dömping meghatározása és a kárelemzés keretében használt termékkódok közötti különbséget az összehasonlítandó termékek között fennálló különbség magyarázhatja, az e két keretben szükséges számítások elvégzése céljából.

563 Ezen okokból a második kifogást el kell utasítani, mivel nem róható fel a Bizottságnak, hogy egyrészt a dömping meghatározása, másrészt pedig a kár elemzése során nem ugyanazon jellemzőket vette figyelembe a termékkódokhoz kapcsolódóan.

564 Mivel a két kifogás elutasításra került, a negyedik jogalap első részét teljes egészében el kell utasítani.

– A negyedik jogalapnak az összehasonlított termékek jellemzőire vonatkozó információk hiányára vonatkozó második részéről

565 A második részben a felperesek azt állítják, hogy még ha hozzáférhetővé is tette a használt termékkódokat, a Bizottság semmilyen információval nem szolgált az összehasonlítás tárgyát képező terméktípusokra vonatkozóan, ami azzal a következménnyel járt, hogy megakadályozta őket annak megállapításában, hogy szükségesek voltak-e kiigazítások az árak összehasonlíthatóságának biztosításához.

566 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nem bizonyította, hogy részt vett a vizsgálatban, vagy hogy kérte volna a Bizottságtól a szóban forgó információk közlését.

567 Mivel ily módon nem tették lehetővé a Bizottság számára, hogy értékelje azokat a problémákat, amelyeket ezen elemek hiánya okozhat számukra a rendelkezésükre bocsátott információkban, a CCCME tagjai és az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy keresetük alátámasztására nem hivatkozhat a negyedik jogalap második részére, a fenti 437. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően.

568 Ezenkívül e részt illetően, amennyiben arra a CCCME hivatkozik, meg kell állapítani, hogy az e jogalany által a harmadik jogalap harmadik része keretében előadott ugyanezen érvelést a Törvényszék a fenti 519–527. pontban elutasította.

569 Következésképpen a negyedik jogalap második részét el kell utasítani.

– A negyedik jogalapnak a gömbgrafitos öntöttvas termékek termelési költségei alapján történő kiigazításra vonatkozó harmadik részéről

570 A harmadik rész keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak ki kellett volna igazítania az indiai árakat annak érdekében, hogy biztosítsa azok összehasonlíthatóságát a kínai árakkal. Az indiai gyártók részéről a gömbgrafitos öntöttvas termékek gyártására irányuló szakosodás hiánya

hatással van a Bizottság által az elemzésében megállapított termelési költségekre. E költségek egyértelműen magasabbak a kínai exportáló gyártók által viselt költségeknél az indiai gyártók méretgazdaságosságának és know-how-jának hiánya miatt.

571 A felperesek ennek keretében két kifogást terjesztenek elő, amelyeket a Bizottság vitat.

572 Első kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a kiigazítási kérelmet nem lehetett elutasítani a Bizottság által hivatkozott azon indok alapján, hogy meggyőződött arról, hogy az indiai értékesítések reprezentatív jellegűek voltak.

573 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a megtámadott rendelet (89) preambulumbekezdésében megjegyezte – a Bizottság megvizsgálta, hogy a mintába felvett egyetlen, gömbgrafitos öntöttvas termékeket előállító azon indiai gyártó ilyen termékekre vonatkozó belföldi eladásai, amelynek az árait figyelembe vették, az alaprendelet értelmében véve reprezentatívak voltak-e, azaz hogy e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően az Unióban történt értékesítések teljes mennyiségének legalább 5%-át képviselték-e, amennyiben ezek az eladások nem voltak veszteségesek és szokásos kereskedelmi forgalom keretében végezték őket.

574 Ellentétben azzal, amit a felperesek állítanak, e vizsgálatok alapján megállapítható, hogy mivel a gömbgrafitos öntöttvas termékek belföldi eladásai az Unión belüli értékesítések teljes mennyiségének legalább 5%-át tették ki, az az indiai gyártó, amelynek adatait felhasználták, rendelkezik bizonyos know-how-val és bizonyos gyártási kapacitással, ami ellentétes a gömbgrafitos öntöttvas termékek kapcsán az alacsony gyártott mennyiség miatt az indiai ipar részéről a know-how és a méretgazdaságosság hiányára alapított kifogással.

575 Ennélfogva az első kifogást el kell utasítani.

576 Második kifogásukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy lehetetlen volt bármilyen kiigazítási kérelmet alátámasztani, anélkül hogy hozzáfértek volna az indiai gyártók termelési költségeire vonatkozó adatokhoz, vagy ezen információk összefoglalásához. Ily módon a Bizottság figyelmen kívül hagyta a 2008. július 8-i Huvis kontra Tanács ítéletből (T-221/05, nem tették közzé, EU:T:2008:258, 77. és 78. pont) eredő ítélkezési gyakorlatot, amely tiltja, hogy a kiigazítást igénylő személyre észszerűtlen bizonyítási terhet rójanak.

577 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni, figyelembe véve, adott esetben kiigazítások formájában, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket.

578 Az ítélkezési gyakorlat szerint a kérelmet benyújtó félnek kell bizonyítania, hogy a kért kiigazítás szükséges, a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóvá tételének céljából a dömpingkülönbözet meghatározására tekintettel (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

579 Ily módon ezen ítélkezési gyakorlat alapján a felpereseknek kell bizonyítaniuk a jelen ügyben a kiigazítás szükségességét.

580 Kétségtelen, hogy a felperesek által hivatkozott és a fenti 576. pontban említett ítélkezési gyakorlatból arra lehet következtetni, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján kiigazítást igénylő azon személyre, amelynek a kért kiigazítás szükségességét bizonyítania kell, nem hárulhat észszerűtlen bizonyítási teher és az intézményeknek jelezniük kell felé, hogy milyen információk szükségesek.

581 A jelen ügyben azonban a felperesek az ágazatról – legalábbis a kínai ágazatról – fennálló ismereteik alapján alátámaszthatták volna kérelmüket azon gyártási modellek és termelési arányok megjelölésével, amelyek nem eredményeznek túlzott termelési egységköltséget.

582 A Bizottsággal folytatott levélváltásaiban azonban a CCCME megelégedett annak megjegyzésével, hogy az indiai gyártók általában korlátozott mennyiségű gömbgrafitos öntöttvasat termelnek, és ebből a helyzetből azt a következtetést vonta le, hogy termelési egységköltségeik szükségképpen túlzottak, tehát áraik nem reprezentatívak.

583 Ebben az összefüggésben, amelyet az érintett információk bizalmas jellege is jellemez, a Bizottság részéről nem volt helytelen azt megkövetelni a CCCME-től, hogy először bizonyítsa, hogy a kérelem bizonyos hitelességgel bír, és nem csak általános feltételezéseken alapult.

584 E megfontolásokra tekintettel a második kifogást, következésképpen pedig a negyedik jogalap harmadik részét teljes egészében el kell utasítani.

585 Ebből következik, hogy a negyedik jogalapot el kell utasítani.

A héa címén végzett kiigazításra vonatkozó ötödik jogalapról

586 Ötödik jogalapjukkal a felperesek a rendes érték tekintetében a Bizottság által héa címén végzett kiigazítást vitatják.

587 Előzetesen meg kell állapítani, hogy annak értékeléséhez, hogy fennállt-e dömping, a Bizottság összehasonlította az exportárat és a rendes értéket. Főszabály szerint a rendes értéket az exportáló országban, azaz a Kínai Népköztársaságban a szokásos kereskedelmi forgalom keretében fizetett vagy fizetendő árak alapján kell kiszámítani. Mivel azonban ez az ország nem minősül piacgazdasággal rendelkező országnak, a rendes értéket a jelen ügyben az indiai belföldi értékesítési árak alapján számították ki, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően.

588 A megtámadott rendelet (79)–(81) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a jelen ügyben a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján a héa tekintetében kiigazítást végzett a Kínai Népköztársaságból származó exportár és az indiai rendes érték összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében. Az exportár tekintetében, mivel a Kínai Népköztársaságban az exportra vonatkozó héa mértéke 17% volt, amelyből 5%-ot visszatérítettek, a Bizottság 12%-os héamértéket tartalmazó exportárat állapított meg. A rendes érték tekintetében, mivel az indiai árak nem tartalmazták a héát, a Bizottság azokra a 17%-os kínai héát kívánta alkalmazni, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontjára tekintettel e százalékos értékből 5%-ot levonva.

589 Az ötödik jogalap két kifogásra oszlik, amelyeket a Bizottság vitat.

590 Első kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja nem teszi lehetővé az ismertetett kiigazítást. A felperesek szerint ugyanis e rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy az csak akkor engedélyezi a kiigazítást, ha a rendes érték költségeit az export során nem szedik be, illetve nem térítik vissza. A jelen ügyben azonban nem léteznek sem az Indiában értékesített „termékre kivetett közvetett adók”, sem a Kínai Népköztársaságban értékesített „termékre kivetett közvetett adók”. A Bizottság kiigazításának célja ugyanis egy olyan helyzet korrekciója, amelyben kizárólag a Kínai Népköztársaságból az Unióba irányuló exportértékesítésekre kivetett közvetett adók léteznek, amelyeket nem térítenek vissza. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése b) pontjának szövege azonban nem tesz lehetővé kiigazítást e helyzet figyelembevétele érdekében.

591 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerint az exportár és a rendes érték közötti összehasonlításnak tisztességesnek kell lennie. E célból az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni.

592 Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni.

593 A kiigazítás során annak célja a rendes érték és az exportár közötti szimmetria helyreállítása. Ez a szimmetria tehát döntő tényező, amely az árak összehasonlíthatósága megállapításának az alaprendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szükségességéhez kapcsolódik (2011. december 16-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, T-423/09, EU:T:2011:764, 42. és 43. pont).

594 Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése felsorolja azokat a tényezőket, amelyek alapján kiigazításokat lehet végezni, köztük a behozatali adót és a közvetett adókat. Az említett rendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja tehát úgy rendelkezik, hogy „[a] rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket az Unióba exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza”.

595 Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja pontosítja, hogy kiigazítást lehet végezni a 2. cikk (10) bekezdésének a)–j) pontjában nem említett egyéb tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különösen ha a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

596 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az intézmények dömpingellenes ügyekben fennálló széles mérlegelési jogköre az alkalmazott összehasonlítási módszer tisztességes jellegét igazoló tényekre is vonatkozik, mivel a tisztességesség fogalmát az intézményeknek kell meghatározniuk esetről esetre, a releváns gazdasági környezetre figyelemmel (lásd ebben az értelemben: 2011. december 16-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, T-423/09, EU:T:2011:764, 41. pont).

597 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja nem írja elő kifejezetten az analóg ország rendes értékének kiigazítását annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a dömpingelt behozatal származási helye szerinti országban a kivitelre alkalmazandó héát. Jóllehet a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot e rendelkezés alkalmazása folytán, e téves jogalkalmazás a jelen ügy körülményei között semmilyen meghatározó hatással nem volt az elé terjesztett ügy értékelésének eredményére, mivel az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy helyreállítsa az érintett termék rendes értéke és exportára közötti szimmetriát, és biztosítsa e két érték tisztességes összehasonlítását.

598 Másodszor meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság azon döntése, hogy összehasonlítja a rendes értéket és a „héát tartalmazó” exportárat, nem kifogásolható azon széles mérlegelési jogkörre tekintettel, amellyel az alkalmazott összehasonlítási módszert illetően rendelkezik.

599 A 2011. december 16-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítéletben (T-423/09, EU:T:2011:764) a Törvényszék elismerte a Kínai Népköztársaságból származó egyes égetett magnéziatéglák rendes értéke és exportára közötti ilyen összehasonlítási módszer tisztességes jellegét. Így megállapításra került, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy ebben az ügyben a rendes érték és az exportár „héát tartalmazó” alapon történő összehasonlítása tisztességes összehasonlítási módszert képez, mivel az említett összehasonlítást a rendes érték és az exportár közötti szimmetria követelményének tiszteletben tartásával, ugyanazon a kereskedelmi szinten végezték el az egyidejű belföldi, illetve exportvámköteles értékesítések tekintetében, amelyekre egyaránt 17%-os héát alkalmaztak.

600 Márpedig a jelen ügyben, mivel a Bizottság megalapozottan veszi figyelembe a héát tartalmazó exportárat, mivel a Kínai Népköztársaság 17%-os héát alkalmaz a kivitelre, amelynek 5%-át visszatérítik, igazolt, hogy a rendes értéket úgy igazítsa ki, hogy ahhoz hozzáadja a 12%-os „nettó” héamértéket, annak érdekében, hogy helyreállítsa az e két érték közötti szimmetriát.

601 Ezen okokból az első kifogást el kell utasítani.

602 Második kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a szóban forgó kiigazítás nem végezhető el, ha a Bizottság az analóg ország módszert alkalmazza. E módszer célja ugyanis annak elkerülése, hogy a piacgazdasággal nem rendelkező országokban érvényes árakat és költségeket vegyék figyelembe, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők. Márpedig, mivel a héa-visszatérítési rendszert a Bizottság a kínai gazdaság általános torzulásának tekinti, amely megakadályozza, hogy az ország piacgazdasággal rendelkezőnek minősüljön, ez éppen olyan elem, amelyet ezen intézménynek nem szabad figyelembe vennie. Másként fogalmazva, a felperesek azt állítják, hogy a héarendszer állítólagos torzulását már orvosolták az analóg ország módszer alkalmazásával.

603 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében a Kínai Népköztársasághoz hasonló, nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország – a jelen esetben az Indiai Köztársaság – ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani.

604 Az ítélkezési gyakorlat szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának célja annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd: 2018. február 28-i Bizottság kontra Xinyi PV Products [Anhui] Holdings ítélet, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

605 Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ily módon meghatározott rendes érték nem képezheti semmilyen kiigazítás tárgyát. Az alaprendeletben ugyanis semmi nem utal arra, hogy e rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja általános eltérést írna elő az ugyanezen rendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján történő, az összehasonlíthatóság célját szolgáló kiigazítások alkalmazásának követelményétől.

606 Ily módon a jelen ügyhöz hasonló esetben, amikor az intézmények a rendes értéket az analóg ország módszer alkalmazásával határozzák meg az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban, figyelembe kell venniük, kiigazítások formájában, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket.

607 Ugyanakkor abban az esetben, ha a rendes érték kiigazítását tervezik, az szükséges, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését ugyanezen rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának fényében és azzal összefüggésben értelmezzék. Márpedig annak érdekében, hogy ez utóbbi rendelkezés ne veszítse el hatékony érvényesülését, az is szükséges, hogy az elvégzett kiigazítások ne építsenek be újra az intézmények elemzésébe azon paraméterekhez kapcsolódó elemeket, amelyek ebben az országban, a jelen esetben a Kínai Népköztársaságban nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd ebben az értelemben: Mengozzi főtanácsnok Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2016:928, 102. pont).

608 A jelen ügyben a Kínai Népköztársaságban alkalmazandó héamértéknek a rendes értékre történő alkalmazása nem jelenti azt, hogy az analóg ország módszere alapján meghatározott rendes érték kiszámítása során a kínai rendszer torzító elemét vezetik be vagy vezetik be újra.

609 Noha ugyanis a Bizottság a felperesek által benyújtott dokumentumokban a kínai héarendszert torzulásokat okozónak tekinthette, ezt – amint arra rámutat – kizárólag a Kínai Népköztársaság részéről az exportra történő alkalmazás azon módja miatt lehetett ilyennek tekinteni, hogy e héa visszatérítését bizonyos termékek tekintetében előírta, más termékek esetében viszont nem.

610 Ezen okok összessége miatt a második kifogást, és ennélfogva az ötödik jogalapot el kell utasítani.

Az SGA-költségekre és a nyereségre vonatkozó hatodik jogalapról

611 A hatodik jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a mintába felvett három indiai gyártó által nem értékesített, de legalább az egyik ilyen indiai gyártó által gyártott terméktípusok rendes értékének megállapításához a Bizottság nem használhatta fel az e gyártó szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett belföldi értékesítéseihez kapcsolódó SGA-költségeket és nyereséget.

612 A felperesek szerint a Bizottság nem igazolhatja álláspontját az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése alapján, amint azt a megtámadott rendelet (71) preambulumbekezdésében tette. E rendelkezés ugyanis csak az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerinti piacgazdasági feltételek alapján működő társaságokra alkalmazandó.

613 A Bizottság a jogalap elutasítását kéri. Kifejti, hogy amennyiben a felperesek új, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra kívánnak hivatkozni, e jogalapot elfogadhatatlannak kell tekinteni, mivel azt csak a válasz szakaszában terjesztették elő.

614 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy a Bizottság nem mutatja be megfelelően a felperesek által felhozott érvelést. A felperesek ugyanis azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját, amely rendelkezés megjelöli, hogy az analóg ország módszer alkalmazása esetén hogyan kell kiszámítani a rendes értéket. A felperesek szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja ily módon kizárja, hogy a Bizottság az említett rendelet 2. cikkének (6) bekezdésére hivatkozzon, amely meghatározza az SGA-költségek és a nyereség kiszámításának módját, mivel e rendelkezés csak a piacgazdasággal rendelkező országból származó behozatalok esetében, vagy olyan piacgazdasággal nem rendelkező ország társaságaira alkalmazandó, amelyekről a (7) bekezdés alkalmazásában úgy határoztak, hogy a rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánásban részesíthetők. Márpedig ez az érvelés már a keresetlevél szakaszában felmerült, következésképpen elfogadható.

615 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy – amint arra a Bizottság a megtámadott rendelet (67) preambulumbekezdésében rámutatott – amennyiben egy terméktípust nem a mintába felvett három indiai gyártó értékesített, de legalább az egyikük gyártotta, a rendes érték számítása során számtanilag képzett értéket alkalmaztak. Ezt az értéket az ezen indiai gyártó szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett belföldi értékesítéseihez tartozó SGA-költségekkel és nyereséggel növelt előállítási költségei alapján számították ki.

616 Az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése értelmében „[a]z [SGA]-költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia”. Ezt követően e rendelkezés más módszereket sorol fel arra az esetre, ha ezen összegeket ily módon nem lehet meghatározni.

617 A felperesek nem vitatják, hogy a Bizottság figyelembe vehette volna azon egyetlen indiai gyártó SGA-költségeit, valamint nyereségét, amely a szóban forgó terméktípusokat gyártotta, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően, ha az alkalmazandó lett volna. A felperesek azt állítják, hogy olyan, a jelen ügyhöz hasonló esetben, amikor a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az analóg ország módszerével határozzák meg, e cikk (1)–(6) bekezdése nem alkalmazható.

618 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperesek érvelésük alátámasztása érdekében hivatkoztak – az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. pont).

619 Így az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének szövegéből és szerkezetéből kitűnik, hogy a Kínai Népköztársaságból származó termékek rendes értékének az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében foglalt szabályok alapján történő meghatározása olyan egyedi esetekre korlátozódik, amelyek a jelen ügyben nem állnak fenn, és amelyekben az érintett gyártók mindegyike magára vonatkozóan megfelelően dokumentált kérelmet nyújtott be az említett

rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételekkel és eljárásokkal összhangban (2003. október 23-i Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures és Zhejiang Yankon kontra Tanács ítélet, T-255/01, EU:T:2003:282, 40. pont).

620 A cél annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. pont).

621 Ebből következik, hogy a Bizottság nem térhet el az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában foglalt előírásoktól a rendes érték kiszámítása érdekében, vagyis e rendelkezésnek megfelelően a rendes értéket „egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve az Uniót is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért az Unióban ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon”.

622 Ennek pontosítását követően meg kell állapítani, hogy eltekintve az alkalmazandó árak vagy költségek forrásától – amely a Bizottság által kiválasztott, piacgazdasággal rendelkező harmadik országnak, vagyis a jelen ügyben az Indiai Köztársaságnak felel meg –, valamint az ismertetett módszerek alkalmazásának sorrendjétől, amelyet a Bizottságnak tiszteletben kell tartania, amint arra az ítélkezési gyakorlat emlékeztetett (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS -ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 24–26. pont), az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja nem ad útmutatást az analóg országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték kiszámításának módszereire vonatkozóan, különösen az SGA-költségeket és a nyereséget illetően.

623 Ebben az összefüggésben nem kizárt, hogy a Bizottság átvehet bizonyos, az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében szereplő módszertani elemeket azzal a feltétellel, hogy azok nem nyilvánvalóan alkalmatlanok, és nem eredményezik az eredeti ország olyan paramétereinek újbóli bevezetését, amelyek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők.

624 A jelen ügyben az egy gömbgrafitos öntöttvas terméktípusra és két lemezgrafitos öntöttvas terméktípusra számtanilag képzett rendes érték számításánál alapul vett SGA-költségek és nyereségek az egyetlen indiai gyártóéi, amely a szóban forgó termékeket gyártotta, és amelynek ebből következően figyelembe vették a gyártási költségét.

625 A Bizottság dömpingellenes ügyekben biztosított széles mérlegelési jogkörére tekintettel nem tekinthető nyilvánvalóan alkalmatlannak, ha a Bizottság e gyártó gyártási költségeihez hozzáadja az értékesítéseihez kapcsolódó SGA-költségeket, valamint nyereséget. Egyébiránt kizárólag ezen indiai gyártó SGA-költségeinek és nyereségének figyelembevétele nem eredményezte a Kínai Népköztársaság olyan paramétereinek újbóli bevezetését, amelyek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők voltak.

626 A hatodik jogalapot ezért el kell utasítani.

A pervezető intézkedés iránti kérelemről

627 Első jogalapjuk végén a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék pervezető intézkedésként rendelje el, hogy a Bizottság nyújtson be olyan információkat, amelyeket a vizsgálat során már kértek ezen intézménytől, azaz a dömpingelt behozatal mennyiségére, a kárra, valamint a kínai és indiai exportáló gyártók dömpingkülönbözetére vonatkozó számításokat és forrásadatokat.

628 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszéknek kell értékelnie a pervezető intézkedések hasznosságát (lásd: 2015. március 9-i Deutsche Börse kontra Bizottság ítélet, T-175/12, nem tették közzé, EU:T:2015:148, 417. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

629 A jelen ügyben az iratokban szereplő információk elegendőek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a Törvényszék számára, hogy határozatot hozzon, mivel az eljárás során kifejtett kérelmek, jogalapok és érvek alapján, valamint a felek által benyújtott dokumentumokra tekintettel érdemben el tudta bírálni az ügyet.

630 Ebből következik, hogy a pervezető intézkedés iránti kérelmet, valamint a kereset egészét el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Bizottság által vitatott valamennyi olyan kifogás elfogadhatóságáról vagy hatásosságáról, amelyeket érdemben elutasítottak.

A költségekről

631 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság és a beavatkozók kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a saját költségeik, valamint a Bizottság és a beavatkozók részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products-ot és a mellékletben megnevezett többi felperest kötelezi a költségek viselésére.

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. május 19-i nyilvános ülésen.

E. Coulon elnök
hivatalvezető

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei . . . 2

Az eljárás és a felek kérelmei . . . 3

A jogkérdésről . . . 4

Az elfogadhatóságról . . . 4

A keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiányáról . . . 4

A kereset elfogadhatóságáról abban a vonatkozásban, hogy azt a CCCME a saját nevében nyújtotta be . . . 5

– A kereshetőségi jogról . . . 7

– Az eljáráshoz fűződő érdekről . . . 11

A kereset elfogadhatóságáról, amennyiben azt a CCCME a tagjai nevében nyújtotta be, valamint az e kereset alátámasztására felhozott érvek elfogadhatóságáról . . . 11

– A képviseleti jelleg hiánya . . . 11

– A megtámadott rendelet jellege . . . 14

– A mintába fel nem vett tagok . . . 15

– A felhozható érvek korlátozása . . . 17

A kereset elfogadhatóságáról, amennyiben azt az I. mellékletben megnevezett többi jogi személy nyújtotta be . . . 18

Az elfogadhatóságra vonatkozó következtetés . . . 19

Az ügy érdeméről . . . 19

A bírósági felülvizsgálat terjedelméről . . . 19

A kár fennállása és az okozati összefüggés megállapítására vonatkozó első jogalapról . . . 20

– Az első jogalapnak a behozatalok mennyiségére vonatkozó első részéről . . . 20

– Az első jogalapnak a Bizottság által az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapításához használt makrogazdasági mutatókra vonatkozó második részéről . . . 28

– Az első jogalapnak az uniós gyártók jövedelmezőségére vonatkozó harmadik részéről 33

– Az első jogalapnak az uniós gyártók mintájára vonatkozó negyedik részéről . . . 34

– Az első jogalap ötödik, a csoporton belüli áraknak az uniós gazdasági ágazat költségeinek számítása során való figyelembevételére vonatkozó részéről . . . 37

– Az első jogalap hatodik, főként az indiai vagy kínai exportáló gyártóknak betudott magatartások különbségére vonatkozó részéről . . . 38

Az okozati összefüggésre vonatkozó második jogalapról . . . 40

– A második jogalap első, a dömpingelt behozatal növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének visszaesése közötti egyidejűség hiányára vonatkozó részéről . . . 40

– A második jogalap második, a kár szegmentált elemzésének szükségességére vonatkozó részéről . . . 45

– A második jogalap importárakra és az áralákínálás mértékére vonatkozó harmadik részéről . . . 49

A harmadik, bizonyos információk közlésének megtagadására vonatkozó jogalapról . . . 53

– A harmadik jogalap elfogadhatóságáról . . . 53

– A védelemhez való jog és a titoktartási kötelezettség közötti kapcsolatról . . . 55

– A harmadik jogalapnak a Bizottság által végzett számítások közlése iránti kérelemre vonatkozó első részéről . . . 58

– A harmadik jogalap második, a számítások összesített formában való közlésére vonatkozó részéről . . . 64

– A harmadik jogalapnak a CCCME által kért egyéb információkra vonatkozó harmadik részéről . . . 65

A dömpingkülönbözet kiszámításához és a kár elemzéséhez alkalmazott árak összehasonlíthatóságára vonatkozó negyedik jogalapról . . . 69

– A negyedik jogalapnak a termékkódonkénti elemzés módszerére vonatkozó első részéről . . . 69

– A negyedik jogalapnak az összehasonlított termékek jellemzőire vonatkozó információk hiányára vonatkozó második részéről . . . 71

– A negyedik jogalapnak a gömbgrafitos öntöttvas termékek termelési költségei alapján történő kiigazításra vonatkozó harmadik részéről . . . 71

A héa címén végzett kiigazításra vonatkozó ötödik jogalapról . . . 73

Az SGA-költségekre és a nyereségre vonatkozó hatodik jogalapról . . . 76

A pervezető intézkedés iránti kérelemről . . . 79

A költségekről . . . 79